

Założenia, realizacja i działania związane ze Strategią Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w Latach 2007 – 2012” związanych z zarządzaniem i wniesieniem spółek do Bumar Spółka zo.o.

Główne założenia „Strategii Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w Latach 2007 – 2012” zaaprobowanej przez powołany w dniu 2 lipca 2007r. Zespół Trójstronny ds. Społeczno-Gospodarczych Warunków Restrukturyzacji Zakładów Przemysłowego Potencjału Obronnego i przyjętej przez Radę Ministrów 31.08.2007 r., wskazywały i dotyczyły:

- wskazywały, że w efekcie dotychczasowych działań nastąpiła poprawa kondycji znacznej części ppo, szczególnie podmiotów, które weszły w skład grup kapitałowych,
- racjonalizacji zdolności produkcyjnych i kosztów wytwarzania,
- unowocześnienia oferty rynkowej,
- wzrostu możliwości eksportowych,
- wystąpienie trwałej tendencji do poprawy sytuacji ekonomiczno-finansowej ppo podając uzyskanie przez Grupę Bumar zysku netto odpowiednio w kwocie 17,4 mln zł w 2004 r. i 15,2 ml zł w 2005 r., podczas gdy w 2002 r Grupa wygenerowała stratę wynosząca 8,5 mln zł.
- zintensyfikowanie działań zmierzających do zwiększenia współpracy międzynarodowej umożliwiającej bezpośrednią współpracę spółek ppo z zagranicznymi koncernami, w zakresie pozyskiwania przez polski przemysł obronny nowych produktów, technologii i rynków (na zasadzie współpracy biznesowej, niezależnie od możliwości wejścia kapitałowego tych koncernów do spółek ppo)

Ponadto w Celach i Zakresie „Strategii 2012” wskazano :

„... Strategia 2012 określa działania konieczne do zwiększenia poziomu konkurencyjności i inno-wacyjności podmiotów ppo w stopniu:

- (a) zapewniającym możliwość realizacji potrzeb sfery bezpieczeństwa państwa (MON, MSWiA i inne) w priorytetowych obszarach uzbrojenia i sprzętu wojskowego;
- (b) umożliwiającym efektywne uczestnictwo krajowych przedsiębiorców realizujących prace rozwojowe, dostawy oraz usługi w zakresie uzbrojenia i sprzętu wojskowego, a także wyrobów podwójnego przeznaczenia na rynku światowym, w tym również pozwalającym na liczącą się obecność tych przedsiębiorców na tworzącym się europejskim rynku wyrobów obronnych”.

„... Dla osiągnięcia sformułowanego wyżej celu głównego niezbędna jest realizowana etapami, dalsza konsolidacja przemysłowego potencjału obronnego, a ponadto stworzenie efektywnego systemu wspierania rozwoju tego sektora.

Utworzenie skonsolidowanej struktury ppo oraz wzmocnienie mechanizmów i instrumentów finansowych wspomagających rozwój sektora powinno doprowadzić w szczególności do realizacji celów szczegółowych takich jak:

- a) dostosowanie potencjału produkcyjnego oraz badawczo-rozwojowego ppo do potrzeb odbiorców krajowych oraz możliwości eksportowych;
- b) rozszerzenie oferty asortymentowej ppo w zakresie nowoczesnego uzbrojenia i sprzętu wojskowego;
- c) wzmocnienie kapitałowe i technologiczne ppo;
- d) wzmocnienie pozycji rynkowej podmiotów ppo wobec krajowych i zagranicznych odbiorców uzbrojenia oraz sprzętu wojskowego, jak również podniesienie wiarygodności podmiotów sektora w relacjach z instytucjami finansowymi;
- e) wzrost poziomu innowacyjności ppo;
- f) skoordynowanie polityki w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinie uzbrojenia i sprzętu wojskowego;
- g) wzrost eksportu wytworzonego w Polsce uzbrojenia i sprzętu wojskowego;
- h) skoordynowanie działalności podmiotów ppo w obszarze marketingowo-handlowym;
- i) racjonalizacja kosztów produkcji wytwarzanego kraju uzbrojenia i sprzętu wojskowego;

zapewnienie warunków do realizacji zadań w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa, w stanie kryzysu oraz wojny, a także w zakresie likwidacji skutków klęsk żywiołowych”.

- „...Realizacja celów „Strategii 2012” będzie sprzyjać osiągnięciu celów i wdrażania priorytetów zdefiniowanych w Strategii Rozwoju Kraju 2007-2015 takich jak:

- wzrost konkurencyjności i innowacyjności gospodarki (priorytet 1);
- budowa zintegrowanej wspólnoty społecznej i jej bezpieczeństwa (priorytet 4);

Ponieważ w okresie realizacji Strategii 2012 nie przewiduje się wystąpienia potrzeby przeprowadzenia w ppo głębokiej restrukturyzacji zatrudnienia , a ponadto biorąc pod uwagę fakt, że wraz z poprawą sytuacji ekonomiczno-finansowej sektora powstawać może pewna ilość nowych miejsc pracy – można uznać, że wdrożenie „Strategii 2012” wpisuje się także w realizację priorytetu 3 SKR 2007-2015, dotyczącego wzrostu zatrudnienia i podniesienia jego jakości.

- W celu monitorowania realizacji „Strategii 2012”, a także z uwagi na dynamikę zmian dokonujących się w środowisku polityczno-wojskowym, ekonomiczno-finansowym, technologicznym i prawnym, w jakim funkcjonują ppo, proces wdrożenia „Strategii 2012” poddawany będzie okresowym przeglądom, również pod kontem potrzeby wprowadzenia ewentualnych korekt. Monitoring realizacji „Strategii 2012” prowadzić będzie MG w cyklu rocznym z wykorzystania w realizacji „Strategii 2012” informacji od organów i podmiotów włączonych w realizację zadań wynikających z tego dokumentu. Sprawozdanie będzie sporządzone i przedkładane Radzie Ministrów do końca kwietnia za ubiegły rok kalendarzowy”.

Dokumenty z Realizacją –potwierdzenie faktów i działania:

1. „Strategia Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w Latach 2007 – 2012” przyjęta przez Radę Ministrów 31.08.2007 r., dostępna pod adresem internetowym: <http://www.zzpe.org.pl/pdf/Strategia2012.pdf>;
2. Wystąpienie Pokontrolne z dnia 26.marca 2009 r. Najwyższej Izby Kontroli Delegatura w Warszawie P/08/51 LWA-41002-1-2009 kierowane do Pana Edwarda Edmunda Nowaka Prezesa Zarządu Bumar Spółka z o.o. dostępne pod adresem internetowym: http://bip.nik.gov.pl/pl/bip/wyniki_kontroli_wstep/inform2008/p_08_051_200905070904401241679880/wa/id_jk_lwa_p_08_051_200905070904401241679880_id0/px_remote_lwa_p_08_051_200905070904401241679880_id0_01;
3. Pismo Stanisława Janasa w imieniu Prezydium Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego kierowane do Prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska (Kronika Związkowa z 4 lutego 2010 r. Nr 10 ⁽¹⁷³⁹⁾ /2010 dostępne pod adresem <http://kronika.opzz.org.pl/>;
4. Informacja z obrad Zespołu Trójstronnego w dniu 06.07.2010 roku w Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog” w Warszawie; dostępna pod adresem; http://www.nszppw.pl/pl/3_83.html
5. „Kondycja zbrojeniówki” Przekształcenia przedsiębiorstw zbrojeniowych będą kontynuowane – zapewnił posłów z Komisji Skarbu Państwa Aleksander Łaskiewicz, wiceminister skarbu państwa. Dostępne pod adresem <http://promilitaria21.org/fresh/gtxpreview.php?vid=8&gid=4920>;
6. Pismo Edward E. Nowak Prezes Zarządu Bumar sp. zo.o „PRACOWNICY SPÓLEK BUMAR informacja z dnia 26 lipca 2010 na temat prowadzonych działań restrukturyzacyjnych i konsolidacyjnych w Grupie Bumar”. Dostępne na stronie internetowej http://www.kontra-bumar.pl/info/List_Prezesa_Bumaru_26.07.2010.pdf;
7. Bumar na personalnej ścieżce; dostępne pod adresem internetowym; http://www.tygodniksolidarnosc.com/2010/8/1_bum.htm;
8. „Podwyższenie kapitału zakładowego Bumar Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie” dostępne na stronie internetowej Ministerstwa Skarbu Państwa; http://www.msp.gov.pl/portal/pl/250/8476/Podwyższenie_kapitalu_zakladowego_Bumar_Sp_z_oo_z_si_edziba_w_Warszawie.html;
9. „Legalne działanie na szkodę spółki kapitałowej” dostępne na stronie internetowej <http://www.bankier.pl/wiadomosc/Legalne-dzialanie-na-szkode-spolki-kapitalowej-1911273.html>;
10. Bumar opuszcza skansen dostępny na stronie internetowej; <http://www.rp.pl/artykul/19417,527112-Bumar-opuszcza-skansen-.html>;
11. Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego i Zarządu Okręgu Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej NSZZ Pracowników Wojska w sprawie przyszłości Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych z dnia 16 lipca 2010 r. dostępne na stronie internetowej pod adresem; <http://www.wprp.grudziadz.com/Sprawy%20biezace.html>.

Wybrane fragmenty w odniesieniu do (2. Wystąpienie Pokontrolne z dnia 26.marca 2009 r. Najwyższej Izby Kontroli) Dokumenty z Realizacją – potwierdzenie faktów i działania:

- Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Warszawie przeprowadziła w firmie „Bumar” Spółka z o.o. (zwanej w dalszej treści „Bumar”) kontrolę w zakresie sprawowanie nadzoru właścicielskiego w „Bumar” w latach 2004 – 2008.
- Na podstawie przedłożonych dokumentów nie stwierdzono przypadków niewdrażania uchwał Rady Nadzorczej czy Zgromadzenia Wspólników. Stwierdzono jednak przypadki opieszalych bądź nieadekwatnych do treści pism działań Zarządu (a także RN) we wdrażaniu zaleceń czy wytycznych wskazanych przez Ministerstwo Skarbu Państwa czy Radę Nadzorczą. Dotyczyło to np. kontroli stanu realizacji kontraktów malezyjskiego i indyjskiego, spraw związanych ze Spółką Ursus czy sprawy dostosowania umowy Spółki Bumar do wymogów zawartych w zarządzeniu nr 41 Ministra Skarbu Państwa z 19 października 2005 r. „Zasady nadzoru właścicielskiego nad spółkami z udziałem Skarbu Państwa oraz innymi państwowymi osobami prawnymi”.
Pod koniec badanego okresu zdecydowały zobowiązania krótkoterminowe, które w końcu września 2008 r. stanowiły 82,1% zobowiązań, w tym 51,3% stanowiły zaliczki otrzymane na dostawy (901,6 mln zł), a 30,1% kredyty i pożyczki (528,4 mln zł). Zaznaczyć należy, że ponad

czterdziestokrotny wzrost stanu kredytów i pożyczek krótkoterminowych w 2006 r. w stosunku do 2004 r. (z 6,3 mln zł do 257,4 mln zł) wynikał z terminów spłaty w 2007 r. kredytów z lat poprzednich. Zaliczki na dostawy, które w 2007 r. stanowiły 48,8% zobowiązań krótkoterminowych (1.882,6 mln zł), w 44,7% pochodziły z Ministerstwa Obrony Narodowej (MON), a w 31,2% od rządu Malezji.

- W latach 2004-2008 (koniec września) kapitały własne i zobowiązania i rezerwy na zobowiązania długoterminowe (kapitał stały) wskaźnik pokrycia majątku trwałego kapitałem stałym przekraczał 100% spełniając „złotą regułę bilansową” (najniższą wartość osiągnął w 2007 r. - 102,3%), natomiast pokrycie majątku trwałego kapitałem własnym utrzymywało się w badanym okresie na dość niskim poziomie nie przekraczając 87% (w końcu września 2008 r. - 81,5%). **NIK zwraca uwagę na wysoki udział obcych kapitałów w finansowaniu aktywów, który powoduje, że rośnie ryzyko finansowe i coraz trudniej będzie przedsiębiorstwu spłacać zobowiązania.**
- Przychody Bumar w latach 2004-2008 (30 września) wynosiły odpowiednio: 987,1 mln zł; 1.952,1 mln zł; 2.563,2 mln zł; 2.898,2 mln zł oraz 1.851,5 mln zł, przy czym udział przychodów ze sprzedaży towarów i usług stanowił odpowiednio: 89,9%; 96,3%; 95,0%; 97,2% (w tym 82% ze sprzedaży krajowej i 18% z eksportu) i 97,5%. Koszty działalności operacyjnej wynosiły w tym okresie odpowiednio: 887,5 mln zł; 1.781,0 mln zł; 2.342,0 mln zł; 2.715,1 mln zł i 1.751,7 mln zł. W związku z tym, że przychody ze sprzedaży i koszty z działalności operacyjnej kształtowały się na mniej więcej takim samym poziomie, Bumar przy tak dużych obrotach generował w latach 2005-2007 minimalny zysk (2,0 mln zł, 0,6 mln zł i 0,5 mln zł) ze swojej podstawowej działalności, tj. działalności handlowej, usługowej i produkcyjnej, a w 2004 r. odnotowano stratę ze sprzedaży w wysokości 0,5 mln zł. Powodem tego była malejąca marża na przychodach ze sprzedaży oraz stosunkowo wysoki udział usług obcych, które stanowiły 13,6%; 11,9%; 5,4% i 8,9% kosztów działalności operacyjnej. Całość działalności zamknięto w latach 2004-2007 zyskiem osiągając wynik netto i rentowność ze sprzedaży w wysokości odpowiednio: 2,9 mln zł (0,33%); 12.833,1 mln zł (0,68%); 10,1 mln zł (0,43%) i 11,4 mln zł (0,42%).
- Wskaźniki płynności nie odbiegały znacznie od wartości uznawanych za optymalne. Wskaźnik bieżącej płynności najniższą wartość osiągnął w 2007 r. (1,01), a na koniec września 2008 r. wzrósł do 1,08. Podobnie wskaźnik szybki - 0,69 w 2007 r. i 0,78 we wrześniu, jednakże mimo formalnie wysokiego poziomu szybkiego wskaźnika płynności Bumar może mieć kłopoty z regulowaniem zobowiązań, ponieważ już w 2006 r., w stosunku do roku poprzedniego, cykl rotacji należności uległ znacznemu wydłużeniu o 38 dni (do 106 dni), zaś zobowiązań o 11 dni (do 58 dni). Różnica ta wzrosła do 58 dni w 2007 r., a szacowana na koniec września 2008 r. wartość tej różnicy osiągnęła 126 dni. Tak znaczna różnica pomiędzy tymi cyklami, nie była korzystna dla Bumar, ponieważ w ten sposób kredytował ona swoich odbiorców i musiał korzystać z obcych źródeł finansowania.
- W 2006 r. po raz pierwszy w badanym okresie całkowite przepływy pieniężne netto przyjęły wartość ujemną 66,8 mln zł, a w kolejnym roku ponownie - 76,3 mln zł, co zaskutkowało obniżeniem posiadanych zasobów pieniężnych i znalazło odbicie we wskaźniku wypłacalności gotówkowej, który z poziomu wskazującego na utrzymywanie nadmiernych stanów środków pieniężnych (0,46 w 2005 r.) systematycznie spadał (0,38 w 2006 r. i 0,25 w 2007 r.), by w końcu września osiągnąć wartość 0,06, tj. zdecydowanie poniżej optymalnej (0,2).
- **Mała rentowność Bumar na swojej podstawowej działalności, tj. sprzedaży produktów, towarów, materiałów i usług, niewielka zdolność do generowania dodatnich przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej i inwestycyjnej oraz pogarszająca się płynność finansowa od 2007 r. spowodowały, że Bumar od 2008 r. miał problemy ze spłatą kredytów i pożyczek. W 2008 r. Spółka zapłaciła karne odsetki w kwocie 796.602,28 USD za nieterminowo spłacany kredyt udzielony przez Bank Gospodarki Żywnościowej S.A. na finansowanie produkcji związanej z „Kontraktem malezyjskim”.**
- **W okresie objętym kontrolą Bumar nie zawarł długoterminowego kontraktu zagranicznego na dostawy sprzętu i usług o porównywalnej z „Kontraktem malezyjskim” wartości, co zdaniem NIK należy ocenić negatywnie. Brak takiego kontraktu oraz spadek zamówień z MON spowodowany narastającymi trudnościami budżetowymi, może doprowadzić nie tylko do niewypłacalności firmy, ale wręcz do poważnego zagrożenia egzystencji całej Grupy Kapitałowej.**
- Średnioroczny poziom zatrudnienia członków Zarządu w latach objętych kontrolą oscylował wokół 5 etatów z odchyleniem w dół w 2007 r. (4,7) i w górę w 2008 r. (5,5). Zatrudnienie średnioroczne osób na stanowiskach dyrektorskich uległo zwiększeniu z 10,5 etatów w 2004 r. do 37,5 etatów na koniec III kwartału 2008 r. (w 2007 r. wynosiło 27,7 etatów). Łączne zatrudnienie w kraju okresie objętym kontrolą zwiększyło się z 224,4 etatów w 2004 r. do 349,4 w 2007 r., tj. o 55,7% (na koniec III kwartału 2008 r. wyniosło 329,0 etatów).
- Wynagrodzenia wraz z pochodnymi w 2004 r. wynosiły 50,9 mln i stanowiły 26,5% kosztów rodzajowych (192,4 mln zł), na koniec września 2008 r. wynosiły 40,2 mln zł, co stanowiło 32,8% kosztów rodzajowych (122,5 mln zł).
- **Zespół kontroli wewnętrznej po przeprowadzonym badaniu umów zlecenia i umów o dzieło zawartych w tym zakresie w latach 1995-2007, nie był w stanie stwierdzić czy były one zasadne,**

ponieważ: „dokonanie przez zespół kontrolny oceny zasadności zawierania umów podlegających kontroli było w wielu przypadkach niemożliwe z uwagi na brak informacji i dokumentów. Większość umów zawartych zostało z inicjatywy członków byłego Zarządu, stąd trudności w uzyskaniu informacji dotyczących zasadności ich zawarcia, sposobu wywiązywania się zleceniobiorców z postanowień umowy czy nawet ich adresatów.”

- W 2008 r. Spółka związana była 47 umowami o świadczenie usług doradczych, w tym 25 umów zawarto z osobami fizycznymi. Spośród osób fizycznych, 11 pobierało wynagrodzenie miesięczne w wysokości 3.500 zł z tytułu udziału w posiedzeniach Zespołu Doradców Prezesa Zarządu. Osoby prawne świadczące usługi doradcze dla Spółki otrzymywały wynagrodzenie miesięczne w przedziale od 2.500 zł do 20.000 zł (doradztwo prawne) lub wynagrodzenie jednorazowe w przedziale od 2.000 zł do 210.000 zł. Ponadto w ramach „Kontraktu malezyjskiego” o łącznej wartości 370,6 mln USD, Bumar zawarł 6 umów agencyjnych, których koszt wynosił 95,4 mln USD.

Wybrane fragmenty w odniesieniu do (3. Pismo Stanisława Janasa w imieniu Prezydium Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego) Dokumenty z Realizacją –potwierdzenie faktów i działania:

- 3ego lutego br. przewodniczący ZZPE Stanisław Janas zwrócił się poniższym pismem do premiera Donalda Tuska z prośbą o interwencję:
- Prezydium ZZPE i Rady Federacji ZPP Przemysłu Specjalnego jest zaniepokojone pogarszającą się sytuacją w przedsiębiorstwach Przemysłu Obronnego. Głównym Powodem tego jest zmniejszenie zamówień sprzętu wojskowego w 2009 r., ale naszym zdaniem również nieprawidłowości w realizacji Rządowej Strategii Konsolidacji i Rozwoju Przemysłu Obronnego oraz Strategii Grupy Bumar. W związku z powyższym, w trosce o przyszłość branży, Prezydium przesyła Panu Premierowi „Stanowisko w sprawie sytuacji w polskim Przemysle Obronnym”, w którym przedstawia swoje zastrzeżenia i zwraca się do Pana Premiera o podjęcie stosownych działań w celu poprawy sytuacji w Przedsiębiorstwach Przemysłu Obronnego.
- Strategia przewidywała, że Koncern ten – tzn. Grupa Bumar będzie stanowił ważny element bezpieczeństwa Państwa i skoncentruje się przede wszystkim na wzmocnieniu współpracy międzynarodowej oraz pozyskaniu nowych kierunków eksportowych i kontraktów zbrojeniowych . To też miało być główne źródło utrzymania administracji tej Grupy. W strategii przyjęto, że w kraju Grupa Kapitałowa Bumar dokona konsolidacji przemysłu zbrojeniowego wokół wspólnych produktów i prac badawczo-rozwojowych oraz przyczyni się do koordynacji wieloletnich zamówień z Ministerstwa Obrony Narodowej, realizowanych wspólnie przez kilka przedsiębiorstw z kraju i zagranicy.
- Dotychczasowe Zarządy Grupy Bumar mimo usilnych starań w pozyskiwaniu nowych kontraktów eksportowych, nie odnoszą spodziewanych efektów. Winien temu jest również Rząd RP za pasywność we wspieraniu działań eksportowych.
- Brak przychodów z eksportu uzbrojenia zmusił Zarząd Grupy Bumar do zwiększenia swoich działań w kraju i szukania źródeł utrzymania z zarządzania własnymi spółkami m.in. poprzez narzucenie marży od przychodów tych spółek . Skutkiem takich działań jest powiększenie kosztów własnych spółek zależnych, wchodzących w skład Grupy Kapitałowej Bumar, co w efekcie prowadzi do wzrostu cen finalnych ich produktów. Zmniejsza to konkurencyjność produktów na krajowym rynku przemysłu obronnego i rynkach zagranicznych. Budzić to może również niepokój głównego odbiorcy tych produktów na rynku krajowym, Ministerstwa Obrony Narodowej. To ten Odbiorca, w aktualnym układzie ilości i wartości realizowanych przez Grupę kontraktów, ponosi główne koszty jej utrzymania.
- **Te same zamówienia realizowane byłyby bezpośrednio w spółkach Grupy, bez jej udziału (pośrednictwa), po cenach odpowiednio niższych.**
- Dodatkowo podnoszony jest wręcz fakt, że Grupa Bumar paraliżuje negocjacje swoich spółek w MON wymuszając na nich udział swoich przedstawicieli w tych negocjacjach, co kontestuje MON, ponieważ przedstawiciele Grupy Bumar nie zawsze są specjalistami od negocjowanych złożonych technicznie specjalizowanych wyrobów.
- Budzi nasze zastrzeżenie polityka kadrowa Zarządów Grupy Bumar. Naszym zdaniem zarządzanie przemysłem zbrojeniowym i spółkami tej branży wymaga dużego doświadczenia, znajomości specyficznego prawa i procedur z dziedziny obrotu specjalnego i bezpieczeństwa Państwa. Tymczasem obserwujemy powoływanie do zarządów spółek ludzi, którzy nigdy przedtem nie pracowali w przemyśle zbrojeniowym, w miejsce osób doświadczonych i zasłużonych dla tej branży, pod pretekstem słabych wyników ekonomicznych, za które to wyniki w dużej mierze przecież odpowiada też Grupa Bumar.
- Należy więc zrozumieć niezadowolenie pracowników z takiej praktyki i protesty z niego płynące, a nie sięgać po drastyczne kary wobec nich, zwłaszcza, że każdy nowo powołany Prezes jako najważniejszy swój cel stawia sobie zwolnienie pracowników. Często też zatrudnia sobie oddaną

grupę współpracowników, za zwyczaj, nie znającą specyfiki branży i to za odpowiednio wysokie wynagrodzenie, wprowadzając dezorganizację i oczywiste niezadowolenie wśród załogi spółki. Prowadzi to do utraty często unikalnych, wysokiej klasy specjalistów dziedzinowych i wysoko kwalifikowanych pracowników technicznych specjalizowanych zawodów, koniecznych do prac w przemyśle zbrojeniowym i trudnych do szybkiego odtworzenia.

- Taka sytuacja wymusza na Zarządzie Grupy Bumar pozyskiwanie tańszych kredytów z innych źródeł. Zauważamy jednak, że Zarząd Grupy kieruje się wyłącznie ekonomią sprzedając majątek firm lub biorąc kredyty w bankach zagranicznych również takich, które finansują przemysł zbrojeniowy własnego kraju. Zabezpieczeniem tych kredytów są spółki Grupy Bumar. Czy Zarząd Grupy nie widzi w tym niebezpieczeństwa zwłaszcza, że wartość zastawionych firm jest często kilka razy wyższa niż wartość kredytu? Oznacza to, że w przypadku nie spłacenia kredytu w terminie zastawiona spółka przejdzie w ręce obcego banku, za bardzo niską cenę. Ofiarą takiego postępowania może stać się Radwar. Niepokoi nas zwłaszcza fakt, że niektórzy członkowie Zarządu Grupy Bumar podkreślają, iż Grupa nie potrzebuje drogich rządowych kredytów z Agencji Rozwoju Przemysłu, gdyż banki „drzwiami i oknami” pchają się, aby udzielić tańszych kredytów Grupie. Może to i prawda, ale czy bezpieczne z punktu obronności państwa? Już dziś „zastawiony” jest Maskpol, Radwar i WSK Warszawa. Pamiętajmy, że spółki te, też brały kredyty pod zastaw swojego majątku. **Czy więc Grupa Bumar będzie w stanie spłacić takie zadłużenie? Czy nie wpadła już w tzw. „spirale zadłużenia”?**
- Nie możemy też być obojętni wobec praktyki zatrudniania przez Grupę Bumar zewnętrznych, również zagranicznych firm doradczych za duże pieniądze, zamiast zaangażowania własnych fachowców. Nie wiemy czy te firmy mają odpowiednie certyfikaty dostępu, ale słyszymy, że spółki mają obowiązek udostępniać im żądanych informacji, na ustne polecenie Zarządu Grupy Bumar. Związki Zawodowe nie są od zarządzania ani firmami ani Koncernami, ale są nieodłączną ich częścią, a styl zarządzania ma bardzo duży wpływ na przyszłość tych podmiotów oraz całej branży. Dlatego w swym stanowisku opierając się na własnych i ogólnodostępnych źródłach informacji, przedstawiamy swoje obawy i wątpliwości w trosce o przyszłość polskiego przemysłu zbrojeniowego i Grupy Bumar. Zwracamy się więc o uwzględnienie powyższych uwag i podjęcie stosownych działań w celu niedopuszczenia do dalszych, naszym zdaniem, nieprawidłowości w realizacji Strategii oraz zarządzaniu Grupą Bumar.

Wybrane fragmenty w odniesieniu do (4. Informacja z obrad Zespołu Trójstronnego w dniu 06.07.2010 roku) Dokumenty z Realizacją – potwierdzenie faktów i działania:

- W dniu 6.07. 2010 roku w Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog” w Warszawie odbyło się zorganizowane przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej posiedzenie Zespołu Trójstronnego ds. Społeczno-Gospodarczych. Okręg Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności pozabudżetowej NSZZ Pracowników Wojska reprezentował Zastępca Przewodniczącego ZO - Członek Prezydium Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego Kol. Tadeusz Mirkiewicz.
- Dyskusję rozpoczął Przewodniczący ZZPE S. Janas, który szeroko omawiał sytuację w cywilnych ppo i na zakończenie stwierdził, że WPRP powinny być jak najszybciej włączone do grupy BUMAR. Jako następny głos zabrał S. Głowacki z Solidarności, który kontynuował wypowiedź poprzednika omawiając problemy cywilnej zbrojeniówki. W sprawie WPR-P powiedział, że ostatnio był obojętny czy zostaną włączone czy nie do grupy BUMAR, jednak obecnie również jest przekonany o potrzebie najwcześniejszego skonsolidowania tej grupy z BUMAREM. Stwierdził, że nie powinniśmy czekać na pogorszenie sytuacji ekonomicznej w WPRP, gdyż jest przeciwny finansowaniu restrukturyzacji WPRP ze środków BUMARU spółek, których wynik finansowy będzie ujemny.
- Kol. T. Mirkiewicz po udzieleniu głosu stwierdził, że wypowiedzi obydwóch przewodniczących nie były konsultowane z WPRP a powinna obowiązywać zasada, że nic o nas bez nas. Stwierdził, że jako przedstawiciel WPRP popiera tworzenie narodowego koncernu zbrojeniowego, ale z niepokojem obserwujemy poczynania kierownictwa grupy BUMAR. Szczególnie niepokoi nas zwalnianie pracowników w grupie BUMAR, sprzedaż nieruchomości spółek skonsolidowanych w grupie oraz zastawianie akcji ważnego dla ppo zakładu – RADWAR S.A. pod zaciągnięty kredyt dla BUMARU w banku francuskim. Należałoby przypomnieć, że włączenie WPRP do grupy BUMAR może być realizowane po spełnieniu dwóch warunków. Pierwszy z nich – odrębna dywizja był przyrzeczony, ale nie wiadomo, czy będzie utrzymany, bo aktualnie ma ulec zmianie struktura organizacyjna BUMARU. Drugi warunek – ustawowe szczególne uprawnienia MON jeszcze nie jest spełniony. Więc nie spieszymy się z konsolidacją. Są ogłoszone przetargi na analizy przedprywatyzacyjne na WPRP, więc poczekajmy spokojnie, aż będą wykonane i po weryfikacji wyników zastanówmy się nad realizacją programu konsolidacji. Aktualnie spółki wojskowe radzą sobie same, częściowo już restrukturyzowane, a inne są w trakcie i nie oczekują na dotacje. Kondycja WPRP zależy od ilości zlecanej pracy i zawartych kontraktów, których jest zdecydowanie za mało. Tu jest szczególnie obiecana rola BUMARU, który miał starać się i pozyskiwać nie tylko krajowe ale i

zagraniczne kontrakty. Jednak rzeczywistość jest taka, że BUMAR aktualnie nie ma sukcesów w załatwianiu kontraktów a usilnie zabiega o przejęcie kontraktów z WZM Siemianowice – na KTO, i z SMW S.A. – na budowę okrętów dla Wietnamu. Więc póki co proszę o spokojną analizę i nie przyspieszanie konsolidacji WPRP z grupą BUMAR.

- Następnie głos zabrał Prezes BUMARU Pan E. Nowak. Stwierdził, że został wywołany do dyskusji i że zgłasza kategorię sprzeciw i nie życzy sobie a wręcz wyprasza sobie takich komentarzy. Zaznaczył, że Pan T. Mirkiewicz już kolejny raz występuje negatywnie - przeciwko BUMAROWI. „Przecież stwierdziłem, że w poprzednim wystąpieniu, że przecież BUMAR osiągnął zysk za ubiegły rok, więc sytuacja nie jest taka zła”. Prowadzący obrady uspakajał Pana Prezesa, żeby się nie emocjonował, nie denerwował i że każdy ma prawo zabrać głos, wypowiedzieć się. Następnie przedstawiciele Związku Solidarność zabierali głos podkreślając niewłaściwy sposób zarządzania grupą BUMAR.

Wybrane fragmenty w odniesieniu do (5. Kondycja zbrojeniówki) Dokumenty z Realizacją – potwierdzenie faktów i działania:

- Przekształcenia przedsiębiorstw zbrojeniowych będą kontynuowane – zapewnił poseł z Komisji Skarbu Państwa Aleksander Łaskiewicz, wiceminister skarbu państwa.
- Resort skarbu państwa przedstawił w czwartek posłom ocenę bieżącej sytuacji ekonomicznej i planów przekształceń przedsiębiorstw zbrojeniowych. Jak wynika z przedstawionych danych, w 2009 r. przychody ze sprzedaży Grupy Bumar wyniosły ok. 4,4 mld zł - były one o 18 proc. niższe niż w roku poprzednim. W 2009 r. najlepiej radziły sobie: Przemysłowe Centrum Optyki, CNPEP „Radwar”, Zakłady Chemiczne „Nitro-Chem” i Dezamet. W najtrudniejszej sytuacji była: Huta Stalowa Wola, ZSP „Niewiadów”, Bumar Łabędy oraz Krasnik, który poniósł ogromne straty na opcjach, ale już w I kw. br. wychodzi na prostą.

W ocenie prezesa Nowaka:

- Coraz trudniejsza jest sytuacja „Radwaru”. Nie jest wykluczona za 1,5-2 lata konsolidacja tej firmy z pobliskim Przemysłowym Instytutem Telekomunikacji.
- Gliwicki Bumar Łabędy w stosunkowo krótkim okresie, zredukował zatrudnienie z 3,5 do 1,8 tysiąca osób, pozbył się ok. 80 ha zbędnego gruntu oraz uzyskał w tym roku zamówienie z MON na remont czołgów oraz wozów zabezpieczenia technicznego.
- Poprawia się sytuacja radomskiego Łuczniaka, którym kieruje młody zespół. Firma zamierza zbudować nową siedzibę w strefie ekonomicznej,
- Z kolei Zakłady Mechaniczne Tarnów będą specjalizować się w broni strzeleckiej wyższych kalibrów, produkcji wież i granatników oraz w strzelnicach kontenerowych. Bumar zaoferował swoje strzelnice Policji, która niedawno ogłosiła przetarg. ZM w Tarnowie od 1,5 roku przechodzi proces restrukturyzacji. Podzielone je na część cywilną i zbrojeniową.
- Wiceminister Łaskiewicz poinformował, że wojskowe zakłady remontowo-produkcyjnej zostaną niebawem objęte analizą przedprywatyzacyjną. Jest przekonany, że przedsiębiorstwa przekształcone w spółki znajdują się niebawem w Grupie Bumar, w której „minister obrony narodowej będzie miał szczególne uprawnienia”. – WZRP powinny być pod kontrolą ministra skarbu państwa – uważa Stanisław Głowacki, przewodniczący Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność”. Chcemy ratować to co się da, ale zarządzanie spółkami w sytuacji, gdy nagle następuje redukcja zamówień o ok. 70 proc. jest bardzo trudne – podkreślił związkowiec.

Wybrane fragmenty w odniesieniu do (6. Pismo Edward E. Nowak Prezes Zarządu Bumar sp. zo.o „PRACOWNICY SPÓLEK BUMAR) Dokumenty z Realizacją – potwierdzenie faktów i działania:

- Obecnie przeprowadzane zmiany mają na celu zwiększenie konkurencyjności naszych przedsiębiorstw oraz dostosowanie spółek Grupy do wyzwań i przemian zachodzących w branży zbrojeniowej w Europie i na świecie. Potrzebujemy tych przekształceń, aby dotrzymać kroku tym, którzy takie zmiany mają już dawno za sobą. Bez działań naprawczych i realnych przemian polski przemysł obronny może podzielić los innych branż, którym nie udało się odnaleźć w warunkach nowoczesnej gospodarki.
- 14 lipca br. na posiedzeniu Kolegium Ministerstwa Skarbu Państwa został zaprezentowany poprawiony i uzupełniony „Plan Restrukturyzacji i Konsolidacji Grupy Bumar na lata 2010-2012”. Plan ten jest dokumentem, który wskazuje działania restrukturyzacyjne oraz konsolidacyjne w Grupie realizujące założenia rządowej „Strategii Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2007 – 2012”. Pierwotny Plan (z dnia 20.06.2010) został uzupełniony o harmonogram działań oraz szczegółowe opracowania, w tym także „Sprawozdanie z działalności” obecnego Zarządu Bumar za okres 2008-2010 r. W toku dyskusji z udziałem Ministra Skarbu, Aleksandra Grada ustalono przeprowadzenie konsultacji Planu wewnątrz Grupy Bumar.

- W ostatnich dwóch latach stworzyliśmy kluczowe podwaliny pod nowoczesny Bumar. Przede wszystkim wprowadziliśmy nowoczesne zarządzanie przez cele, co pozwala na bardziej obiektywne ocenianie spółek. Opracowaliśmy przyjęty przez spółki Korporacyjny Kodeks Zarządzania, stanowiący swoistą konstytucję Grupy Bumar, w którym opisaliśmy zasady działania, odpowiedzialność i sposób kierowania Grupą. Z tego dokumentu wynikają główne zasady polityki nadzoru właścicielskiego, dywidendy, rachunkowości, kadr oraz wiele innych szczegółowych uregulowań. Biorąc pod uwagę specyfikę i doświadczenia lokalne poszczególnych firm, Bumar proponuje także swoim spółkom szereg udogodnień i instrumentów ułatwiających bieżące funkcjonowanie.
- Wszyscy zdajemy sobie sprawę, jak dużo jest do zrobienia w handlu. Chcemy sprzedawać nasze produkty, ale wcale nie jest to takie łatwe, szczególnie za granicą, gdzie stykamy się z silną konkurencją ze strony nowoczesnych organizacyjnie i technologicznie firm. Zresztą także w kraju, coraz częściej oddajemy pole naszej konkurencji. Dlatego też naszym celem wynikającym z potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa Grupie jest dążenie do osiągnięcia co najmniej 1/3 dochodów z eksportu, a marzeniem jest osiągnięcie połowy wszystkich wpływów z handlu zagranicznego. Dlatego też struktury handlowe i marketingowe Bumaru czekają znaczne zmiany organizacyjne polegające z jednej strony na przybliżeniu ich działalności do produktu, czyli do dywizji i firm wytwarzających, z drugiej strony do rynku.
- Każda, nawet najmniejsza zmiana nie będzie możliwa bez wprowadzających ją ludzi. Szczególnie w naszej Grupie zasoby ludzkie to czynnik mogący zdecydować o sukcesie lub porażce danego przedsięwzięcia. Zdaję sobie sprawę, że to wkład intelektualny ludzi decyduje o rozwoju technologicznym, ekonomicznym czy organizacyjnym naszej Grupy. Jednocześnie my sami, wszyscy pracownicy, musimy rozumieć, że wciąż trzeba się uczyć, rozwijać i podnosić kompetencje mimo, że niekiedy jest to bardzo trudne. Czasem przeszkadzają w tym zastane struktury, czasem własne nawyki lub niewłaściwa organizacja pracy. Trudno jednak unowocześniać przedsiębiorstwa bez zmian w obszarze kadrowym. Nie dotyczą one wszystkich firm Grupy. Jednak tam, gdzie procesy restrukturyzacyjne nie były prawie w ogóle przeprowadzane, zmiany z pewnością dotkną pracowników. Dotyczy to jednak już stosunkowo niewielkiej liczby osób. Zdaję sobie sprawę, że dla każdego perspektywa odejścia z miejsca pracy budzi niepokój i jest trudna do zaakceptowania. Dlatego pragnę zapewnić, że tych odchodzących nie chcemy pozostawić bez jakiegokolwiek pomocy. Będzie ona wynikała z naszych możliwości, ale przygotowujemy rozwiązania pomocowe w różnym zakresie, nie tylko finansowym.
- Jednym z istotnych kierunków planowanej restrukturyzacji jest prowadzona konsekwentnie od dwóch lat koncentracja działalności Grupy tylko na sektorze przemysłu obronnego oraz porządkowanie spraw związanych z firmami spoza naszego sektora. Ten kierunek będzie kontynuowany. Ważne jest także efektywniejsze podejście do sektora obronnego. Mamy firmy lub ich części, które są słabe ekonomicznie, generujące zbyt dużo kosztów, bez nowoczesnych produktów. Nie może być tak, że dobre i rozwijające się zakłady Grupy będą dokładały do tych, które nie są rentowne. Dlatego w niektórych przypadkach nie unikniemy likwidacji czy zbycia. Będziemy też łączyć firmy, aby potencjał, kadry i technologie były optymalnie wykorzystane. W ten sposób możemy utworzyć silne rynkowo, konkurencyjne przedsiębiorstwa, dla lepszego funkcjonowania zorganizowane w dywizje.
- Problemem obecnie dla Grupy jest jej rozproszenie: prowadzimy działalność w zbyt wielu miejscach w kraju. Nawet w poszczególnych miastach mamy kilka lokalizacji prowadzenia działalności, np. w Warszawie siedem, we Wrocławiu trzy, w Gliwicach dwie. Do tego często obiekty, w których działamy są przestarzałe, drogie w utrzymaniu, zbudowane według starych, nieekonomicznych standardów. Takie działanie jest zbyt kosztowne. Dlatego konieczna jest koncentracja działalności w odniesieniu do lokalizacji. Przyniesie to nie tylko oszczędności, ale również znaczącą poprawę warunków pracy wielu naszych firm.
- Przedstawione powyżej zagadnienia są głównymi kierunkami znajdującymi się w Planie Konsolidacji i Restrukturyzacji Grupy Bumar. Wszystkie podstawowe działania zamierzamy przeprowadzić do końca 2011 roku. Wiele z działań restrukturyzacyjnych zostało rozpoczętych w ostatnich miesiącach, nad niektórymi rozwiązaniami na pewno będziemy jeszcze pracować. Jednak jestem przekonany, że termin końca przyszłego roku jako czasu zakończenia procesów restrukturyzacyjnych i konsolidacyjnych jest dla nas możliwy do osiągnięcia.

Wybrane fragmenty w odniesieniu do (7. Bumar na personalnej ścieżce) Dokumenty z Realizacją – potwierdzenie faktów i działania:

- Na początku 2009 roku zarząd Radwaru, firmy przemysłu obronnego, pozyskał amerykańskiego kontrahenta zajmującego się kompleksową ochroną obiektów, w tym lotnisk. Współpracę, która mogłaby przynieść Radwarowi wielomilionowe przychody, planowano na wiele lat. Na jej nawiązanie nie zgodził się jednak zarząd Bumaru, który w Radwarze ma 80 proc. udziałów. – Ta amerykańska firma zabezpieczała m.in. lotnisko Kennedy'ego w Nowym Jorku. Zajmuje się kompleksową ochroną obiektów – tzw. home land security. Z powodu oporu zarządu Bumaru do nawiązania współpracy jednak nie doszło.

- To sprawa o tyle istotna, że z Radwaru w ubiegłym roku musiało odejść ok. 20 proc. pracowników – 250 osób. Spłoty się skutki dwóch niekorzystnych decyzji. Po pierwsze – ministerstwo obrony część należności wobec firm zbrojeniowych za wyroby wyprodukowane w roku 2008 pokryła z budżetu na rok 2009. To automatycznie spowodowało komplikacje finansowe w ubiegłym roku. Na to nałożyły się cięcia w resorcie obrony. Planowane pierwotnie, zgodnie z potrzebami i zamówieniami ministerstwa obrony, przychody Radwaru stopniały z ok. 160 do ok. 100 mln zł, czyli o ponad 40 proc. W konsekwencji doszło do zwolnień grupowych.
- We wrześniu 2009 Bumar, aby zaciągnąć kredyt, zaproponował zabezpieczenie na nieruchomościach Radwaru. Na to nie zgodził się zarząd Radwaru. W konsekwencji tej odmowy 5 stycznia 2010 roku podczas Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy odwołano jednego z członków zarządu. Miesiąc później, 3 lutego, miało dojść do odwołania kolejnych dwóch członków zarządu, w tym prezesa. W okresie, w którym co roku zapadają decyzje o wielkości zamówień MON-u oraz prowadzone są negocjacje z kontrahentami, zarząd Radwaru byłby sparaliżowany.
- W tej sytuacji związki zawodowe ogłosiły 3 lutego strajk, uniemożliwiły odbycie się WZA i zażądały pilnego spotkania z zarządem Bumar. Od tego ostatniego oczekiwano zapewnienia, że w wyniku zmian personalnych nie zostaną naruszone interesy firmy. Po spotkaniu 8 lutego podpisano porozumienie zaakceptowane przez wszystkie strony. Teraz, w sytuacji ewentualnego zastawienia nieruchomości, musi być przewidziane ekwiwalentne świadczenie, np. prowizja dla Radwaru jako gwarantującego kredyt.
- Dalsze ustalenia mają być dokonywane na zasadach biznesowych, w formie porozumienia między zarządami, a nie przy wykorzystaniu przez Bumar pozycji silniejszego w grupie. Nie zgadzaliśmy się na to, by zarząd Bumar zlecał zarządowi Radwaru np. przygotowanie zabezpieczenia dla kredytów branych przez Bumar na kwotę 180 mln zł, a jako świadczenie „ekwiwalentne” przewidywał 0,01 proc. wartości zabezpieczenia. Zobowiązanie zaciągnięte przez Radwar, obarczone określonym ryzykiem, musi zostać odpowiednio zrekomensowane – podkreśla Wiesław Janusz Lewandowski. – Niepokoi nas ponadto zastawienie naszych akcji przez Bumar. To zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa i w tej sprawie powinien reagować minister skarbu, a być może sam premier.
- Nie można dopuścić do tego, by po obecnym rządzie została tylko spalona ziemia – komentuje Stanisław Głowacki, szef Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ Solidarność: W Bumarze próbuje się przeprowadzić kolejną restrukturyzację, jak zwykle kosztem ludzi. W ubiegłym roku pracę w branży straciło ok. 4 tys. osób, w tym roku ma do nich dołączyć kolejne 2700. Do tego dochodzą próby manipulowania związkami zawodowymi, podejmowania decyzji poza nimi. Ministrowie i prezesi zapomnieli o tym, że dziś w Solidarności są ludzie o dużych kwalifikacjach, którzy mogliby swobodnie zastąpić tych, którym wydaje się, że mają monopol na mądrość. Najdziwniejsze jest to, że ci, którzy związkowi zawdzięczają wysokie stanowiska, szybko zapominają o tym, skąd się wywodzą. Ale daleko tak nie zajedziecie panowie! Czas przyjdzie i zostanieie rozliczeni. Ludzie nie pozwolą dłużej sobą pomiałać.

Wybrane fragmenty w odniesieniu do (8. Podwyższenie kapitału zakładowego Bumar Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie) Dokumenty z Realizacją – potwierdzenie faktów i działania:

- Podwyższenie kapitału zakładowego Bumar Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie
- W zamian za oznaczony wkład niepieniężny (aport) Skarb Państwa objął udziały w podwyższonym kapitale zakładowym Bumar sp. z o.o. Zgodnie z przepisami art. 36 i 38 b ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (t.j. Dz.U. z 2002 roku, nr 171, poz. 1397 z późn. zm.) uprawnionym pracownikom przysługuje prawo do nieodpłatnego nabycia (z zastrzeżeniem warunków określonych w ustawie) do 15% akcji/udziałów w ww. Spółkach.

Wybrane fragmenty w odniesieniu do (9. Bumar opuszcza skansen) Dokumenty z Realizacją – potwierdzenie faktów i działania:

- Obronny koncern skonsoliduje produkcję i poszuka pieniędzy na nowe projekty broni. W planach jest zamykanie nierentownych zakładów i zwolnienie nawet 2,5 tys. osób. Związkowcy zbrojeniówki zapowiadają protest
- Na czym polega nowa strategia zarządu, która ma dać do 2012 r. 180 mln zł oszczędności, ale już dziś wzbudza ogromne napięcie? Potężna wciąż centrala zbrojeniowego holdingu, który w 2009 r. przyniósł tylko 37,6 mln zł skonsolidowanego zysku netto, podzielił się władzą i obowiązkami z produktowymi konsorcjami – tzw. dywizjami – w których wytwarzane będzie konkretne uzbrojenie. Właśnie wyspecjalizowane dywizje: "Żołnierz" (łączy firmy produkujące wyposażenie żołnierskie), "Amunicja" czy tworzone właśnie "Elektronika" i "Łąd", mają zintegrować działające teraz na własną rękę firmy, zlikwidować przestarzałe technologie i zakłady, a także przejąć handel i wyeliminować polsko-polską konkurencję przy zabieganiu o wojskowe i eksportowe kontrakty.
- Wpływowi związkowcy zbrojeniówki, którzy jeszcze w tym tygodniu przedstawiają własną ocenę strategii Bumar, już zapowiadają protesty – zwłaszcza przeciw zwolnieniom w pancernym holdingu. – Zarząd Bumaru nie wyjawiał, kto zapłaci koszty tej operacji. Nie ma słowa o godnych warunkach odejścia

zwalnianych pracowników, których może być nawet 2,5 tys. – mówi Jerzy Szpecht, lider Związków Zawodowych Pracowników Przemysłu Elektromaszynowego. Prezes Bumaru Edward E. Nowak twierdzi, że nie ugnie się pod presją. – Od przebudowy grupy zatrudniającej dziś niemal 10 tys. pracowników i przeprowadzenia sektora obronnego od skan-senu do kapitalizmu, odwrotu nie ma – przekonuje.

Wybrane fragmenty w odniesieniu do (10. Legalne działanie na szkodę spółki kapitałowej) Dokumenty z Realizacją – potwierdzenie faktów i działania:

- Obserwując praktykę obrotu gospodarczego trudno nie dostrzec „konfliktu interesów”, który nierzadko zachodzi pomiędzy podmiotem dominującym (np. Skarbem Państwa, jednostką samorządu terytorialnego, podmiotem prawa prywatnego [np. akcjonariuszem lub współnikiem będącym osobą fizyczną lub prawną] etc.) a zależną od niego spółką. Jest to szczególnie widoczne wówczas, gdy spółka zależna jest „zmuszana” do podjęcia działań obiektywnie dla niej szkodliwych a równocześnie korzystnych z punktu widzenia podmiotu dominującego lub też służących realizacji innych celów (w tym także pro publico bono). **Póki co takie działanie trudno uznać za legalne ale może warto to zmienić?**
- **W polskim systemie prawnym powszechnie uznaje się, iż celem działania spółki handlowej (ergo motywem czynności dokonywanych przez osoby upoważnione do działania za nią lub w jej imieniu) powinno być przede wszystkim sensu largo dobro tej spółki.** Choć zasada ta nie została expressis verbis wyrażona w normie powszechnie obowiązującego prawa, jej obowiązywanie potwierdzają zarówno przepisy penalizujące działanie na szkodę spółki (por. art. 585 Kodeksu spółek handlowych, dalej jako KSH), jak i regulacje prywatnoprawne umożliwiające dochodzenie przez spółkę odszkodowania z tytułu wyrządzonej jej szkody (por. art. 293 i nast. oraz art. 483 i nast. KSH). Powyższe założenia należy uznać za uzasadnione uwzględniając potrzebę ochrony interesów wierzycieli oraz mniejszościowych współników (akcjonariuszy) spółek handlowych, w szczególności zaś spółek zależnych od innych podmiotów. **Potwierdza to pogląd, iż na obecnym etapie rozwoju polskiego prawa wykluczyć należy możliwość podporządkowania zarządu spółki zależnej interesom podmiotu dominującego.**
- Tytułowy problem „legalnego działania na szkodę spółki” może pojawić się także w przypadku spółek zależnych od Skarbu Państwa. Jest to widoczne wówczas, gdy zamiarem Skarbu Państwa byłoby wykorzystywanie ww. spółek nie tylko w celu osiągnięcia zysku, lecz także dla realizacji określonej polityki Państwa. Znakomitym tego przykładem jest zmiana statutu spółki pod firmą Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (dalej jako „PGNiG”) z dnia 26.10.2006 r. Zgodnie bowiem z § 17 ust. 2 pkt. 2 zmienionego statutu PGNiG: „Akcjonariusz – Skarb Państwa reprezentowany przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa wyraża, w formie pisemnej, zgodę na realizację strategicznych przedsięwzięć inwestycyjnych lub udział Spółki w przedsięwzięciach inwestycyjnych trwale lub przejściowo pogarszających efektywność ekonomicznej działalności Spółki, ale koniecznych dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego Polski”
- ...realizację strategicznych przedsięwzięć inwestycyjnych lub udział Spółki w przedsięwzięciach inwestycyjnych trwale lub przejściowo pogarszających efektywność ekonomicznej działalności Spółki, ale koniecznych dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego Polski”. Przyjmując, iż w wyniku takich działań PGNiG poniosłaby szkodę nie uzyskując w zamian za to żadnego odszkodowania (rekompensaty), w świetle powyższych uwag należałoby uznać je za niedopuszczalne ergo prowadzące do spełnienia opisanych powyżej przesłanek odpowiedzialności menedżerów PGNiG za działanie na jej szkodę.
- Zwrócić bowiem należy uwagę na okoliczność, iż Skarb Państwa nie jest uprawniony do wszystkich akcji tej spółki. Ok. 15% tych akcji może znaleźć się w rękach akcjonariuszy mniejszościowych. Z kolei uszczuplenie majątku spółki jedynie w celu realizacji polityki Państwa, bez jakiegokolwiek rekompensaty, mogłoby mieć negatywny wpływ na wartość wszystkich akcji spółki, w tym także akcji akcjonariuszy mniejszościowych. Dlatego też w obecnym stanie prawnym legalność działania na szkodę spółki w tym przypadku mogłaby być poddana w wątpliwość także ze wskazaniem na powyższe argumenty celowościowe.
- Aktualny stan prawny w Polsce w zakresie prawa holdingowego trudno więc uznać za zgodny z oczekiwaniami uczestników rynku. **W praktyce bywa to szczególnie uciążliwe dla członków zarządów oraz rad nadzorczych spółek zależnych, którzy bardzo często stają przed dylematem wyboru pomiędzy interesem zarządzanej (nadzorowanej) przez siebie spółki zależnej a interesem podmiotu dominującego.** Abstrahując od czynników pozaprawnych (...), nie budzi wątpliwości, iż de lege lata osoby te nie mogą działać na szkodę spółki zależnej, co z kolei często uniemożliwia realizację uzasadnionych celów gospodarczych lub zadań publicznych.

Ponadto w załączeniu :

1. *Pismo L.dz.002/KIOP/Wych/2010 z 08.06.2010 r - kierowane do : Marszałek Sejmu Bronisław Komorowski.*
2. *Pismo L.dz.003/KIOP/Wych/2010 z 09.06.2010 r - kierowane do: Marszałek Senatu RP Bogdana Borusewicza.*
3. *Pismo L.dz.006/KIOP/Wych/2010 z 08.06.2010 r - kierowane do: Premiera RP Donalda Tuska*
4. *Pismo L.dz.008/KIOP/Wych/2010 z 09.06.2010 r - kierowane do: Ministra Gospodarki Waldemara Pawlaka.*
5. *Pismo L.dz.009/KIOP/Wych/2010 z 09.06.2010 r - kierowane do: Przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej.*
6. *Pismo L.dz.010/KIOP/Wych/2010 z 09.06.2010 r - kierowane do: Przewodniczącego Klubu Parlamentarnego Platformy Obywatelskiej.*
7. *Pismo L.dz.011/KIOP/Wych/2010 z 09.06.2010 r - kierowane do: Przewodniczącego Klubu Parlamentarnego Prawa i Sprawiedliwości.*
8. *Pismo L.dz.012/KIOP/Wych/2010 z 09.06.2010 r - kierowane do: Przewodniczącego Klubu Poselskiego Lewicy.*
9. *Pismo L.dz.013/KIOP/Wych/2010 z 09.06.2010 r - kierowane do: Przewodniczącego Klubu Poselskiego Polskiego Stronnictwa Ludowego.*
10. *Pismo L.dz.016/KIOP/Wych/2010 z 08.06.2010 r - kierowane do: Ministra Obrony Narodowej Bogdana Klicha.*
11. *Odpowiedź Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z 8 lipca 2010 r. NR BSP-020-9(2)/10*
12. *Odpowiedź Minister Obrony Narodowej z 26.07.2010 r. nr 2221/S/L*

**STRATEGIA
KONSOLIDACJI I WSPIERANIA ROZWOJU
POLSKIEGO PRZEMYSŁU OBRONNEGO
W LATACH 2007 – 2012**

Dokument przyjęty przez Radę Ministrów
w dniu 31 sierpnia 2007 r.

Warszawa, sierpień 2007 r.

Spis treści

I. WPROWADZENIE	3
II. DIAGNOZA SYTUACJI W PPO ORAZ KIERUNKI ZMIAN STRUKTURALNYCH WARUNKUJĄCYCH ROZWÓJ SEKTORA	6
1. Charakterystyka sytuacji ekonomiczno-finansowej ppo	6
2. Charakterystyka dotychczasowych działań prywatyzacyjnych wobec spółek ppo	7
3. Główne kierunki dalszych przekształceń strukturalnych w ppo	8
III. CEL I ZAKRES STRATEGII	10
1. Cel główny	10
2. Cele szczegółowe	10
3. Wskaźniki realizacji celów szczegółowych	11
4. Ramy czasowe oraz zakres podmiotowy i przedmiotowy <i>Strategii 2012</i>	12
5. Spójność społeczna, gospodarcza i przestrzenna	13
6. Zasada zrównoważonego rozwoju	13
7. System monitorowania realizacji <i>Strategii 2012</i>	14
IV. PROGRAM PRZEKSZTAŁCEN STRUKTURALNYCH PPO	15
1. Ramowa organizacja sektora	15
2. Plan przekształceń	17
A. Grupa BUMAR	18
B. Zaplecze badawczo-rozwojowe	21
C. Spółki nie objęte konsolidacją	22
3. Działania osłonowe związane z restrukturyzacją zatrudnienia	23
V. MECHANIZMY I INSTRUMENTY FINANSOWE WSPIERAJĄCE ROZWÓJ SEKTORA	24
1. Wzmocnienie zaplecza badawczo – rozwojowego	24
2. Program finansowania badań naukowych i prac rozwojowych dotyczących priorytetowych rodzajów uzbrojenia i sprzętu wojskowego	25
3. Wsparcie eksportu wytwarzanego w Polsce uzbrojenia i sprzętu wojskowego	26
4. Dotacje na utrzymywanie zdolności produkcyjnych i remontowych na potrzeby <i>Programu Mobilizacji Gospodarki</i>	28
5. Wykorzystanie offsetu dla unowocześnienia produkcji, remontów oraz modernizacji wytwarzanego lub używanego w Polsce uzbrojenia i sprzętu wojskowego	28
6. Poprawa efektywności ekonomicznej podmiotów ppo	29
VI. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA DZIAŁALNOŚCI PPO, W TYM REALIZACJI NAJWAŻNIEJSZYCH DZIAŁAŃ STRUKTURALNYCH	30
VII. HARMONOGRAM REALIZACJI NAJWAŻNIEJSZYCH DZIAŁAŃ STRUKTURALNYCH	32

I. WPROWADZENIE

Przemysł obronny (przemysłowy potencjał obronny – ppo) stanowi jeden z podstawowych – obok Sił Zbrojnych RP (SZ RP) – czynników zapewnienia niezawisłości państwa oraz niezbędną przesłankę realizacji strategii bezpieczeństwa Polski. Potencjał sektora oraz jego struktura kształtowane są stosownie do wielkości oraz rodzaju potrzeb obronnych, określonych w *Programie przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2007-2012*, *Programie rozwoju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2007-2012*, a także w *Programie pozamilitarnych przygotowań obronnych Rzeczypospolitej Polskiej* oraz *Programie mobilizacji gospodarki na lata 2007-2012* (PMG)¹, przy uwzględnieniu podjętych zobowiązań sojuszniczych, zakupów uzbrojenia i sprzętu wojskowego w ramach dużych kontraktów strategicznych oraz towarzyszących im programów offsetowych, jak również możliwości eksportowych w zakresie wyrobów specjalnych.

W przemysłowym potencjale obronnym zaszły w bieżącej dekadzie istotne zmiany w strukturze własnościowej, a także w dziedzinie majątku, produkcji i zatrudnienia. Kierunki przebudowy strukturalnej sektora zostały określone w przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 14 maja 2002 r. *Strategii przekształceń strukturalnych przemysłowego potencjału obronnego w latach 2002-2005* (dalej – *Strategia 2002*). Kluczowym elementem *Strategii 2002* – która prezentowała jakościowo nowe podejście do działań podejmowanych w celu dostosowania ppo do wymagań rynku – były działania systemowe w obszarze:

- organizacji funkcjonowania ppo oraz przekształceń strukturalnych sektora. Działania te objęły zwłaszcza konsolidację kapitałową wybranych spółek ppo, w ramach której utworzono dwie grupy kapitałowe: amunicyjno-rakietowo-pancerną skupioną wokół BUMAR Sp. z o.o. (Grupa BUMAR) oraz lotniczo-radioelektroniczną (Grupa ARP), w której rolę spółki dominującej odgrywa Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. (ARP S.A.) Stanowiło to punkt wyjścia do dalszych przekształceń strukturalnych w zakresie majątku, produkcji, technologii i zatrudnienia, zachodzących w ramach grup

¹ Podstawę prawną wymienionych dokumentów stanowią odpowiednio: ustawa z dnia 25 maja 2001 r. o *przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej* (Dz. U. Nr 76, poz. 804 z późn. zm.), Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 2004 r. w *sprawie warunków i trybu planowania i finansowania zadań wykonywanych w ramach przygotowań obronnych państwa przez organy administracji rządowej i organy samorządu terytorialnego* (Dz. U. z 2004 r. Nr 152, poz. 1599) oraz ustawa z dnia 23 sierpnia 2001 r. o *organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców* (Dz. U. z 2002 r. Nr 188, poz. 1571).

kapitałowych, a także w ich relacjach z otoczeniem zewnętrznym (system powiązań kooperacyjnych, współpraca z zapleczem badawczo-rozwojowym);

- prywatyzacji spółek pozostających poza grupami kapitałowymi. Zmiany własnościowe w przypadku niektórych z tych podmiotów zostały poprzedzone działaniami restrukturyzacyjnymi, w pierwszej kolejności ukierunkowanymi na wydzielenie produkcji specjalnej (tam gdzie było to uzasadnione), a ponadto służącymi zwiększeniu atrakcyjności majątku przeznaczonego do prywatyzacji z punktu widzenia potencjalnych inwestorów.

Zmiany dokonujące się w ppo wpisują się w generalne tendencje widoczne od wielu lat w europejskim i światowym przemyśle zbrojeniowym. Najważniejszy kierunek tych zmian – zmierzających do stworzenia warunków umożliwiających dalszy rozwój tego przemysłu i wzmocnienie jego międzynarodowej konkurencyjności – stanowią procesy konsolidacji produkcji uzbrojenia i sprzętu wojskowego oraz kapitału zaangażowanego w tego rodzaju działalność.

Już w latach dziewięćdziesiątych konsolidacja wyszła poza ramy narodowe i nabrała wymiaru ponadnarodowego, ulegając w bieżącej dekadzie znacznej intensyfikacji. Najmocniej procesy koncentracji uwidoczniły się w przemyśle lotniczym. W najmniejszym stopniu objęły one, dostawców uzbrojenia i sprzętu wojskowego dla wojsk lądowych.

Skutkiem konsolidacji produkcji i kapitału było powstanie silnych koncernów o znacznie większych – w porównaniu do stanu sprzed 10 czy 20 lat – możliwościach rozwoju oraz wyraźnie poszerzonym asortymencie, zaawansowanych technologicznie systemów uzbrojenia i sprzętu wojskowego. Dzięki koncentracji potencjału badawczo-rozwojowego oraz wytwórczego, koncerny zbrojeniowe są obecnie zdolne do realizacji badań naukowych i prac rozwojowych oraz programów produkcyjnych dotyczących bardzo złożonych systemów uzbrojenia i sprzętu wojskowego, co pozwala im wykonywać zamówienia obejmujące kompleksowe wyposażanie sił zbrojnych.

Wobec ograniczonych możliwości sprzedaży na rynku krajowym, znaczącym źródłem przychodów producentów uzbrojenia i sprzętu wojskowego stał się eksport. Sytuacja ta doprowadziła do zaostrzenia się konkurencji na rynku światowym, na którym liczą się tylko dostawcy dysponujący wyrobami konkurencyjnymi pod względem technologicznym oraz cenowym, a zarazem oferujący atrakcyjne warunki sprzedaży. Proces łączenia się producentów, jednostek badawczo-rozwojowych i służb marketingowo-handlowych stał się więc sposobem umacniania pozycji producentów uzbrojenia i sprzętu wojskowego na globalizującym się rynku europejskim oraz światowym.

Zasygnalizowane zjawiska charakteryzują międzynarodowe otoczenie, w jakim funkcjonuje przemysłowy potencjał obronny. W konsekwencji kierunki, jak i dynamika zmian zachodzących w tym otoczeniu muszą zostać uwzględnione w rządowej strategii dla ppo i stanowić ważną przesłankę określonych w niniejszym dokumencie przedsięwzięć strukturalnych dotyczących tego sektora. Szczególne znaczenie mają – zainicjowane w 2005 r. przez Europejską Agencję Obrony (EAO), której Polska jest współzałożycielem – działania na rzecz tworzenia wspólnego rynku obronnego w ramach UE.

Przystępując z dniem 1 lipca 2006 r. do *Międzyrządowego reżimu stymulującego konkurencyjność Europejskiego Rynku Obronnego*, Polska bezpośrednio zaangażowała się w ten proces. Powyższe uwarunkowanie rodzi potrzebę określenia działań, które prowadzić będą do wzrostu konkurencyjności ppo w warunkach członkostwa Polski w Unii Europejskiej. Poprawa w tym zakresie stworzy sprzyjające warunki do nawiązywania przez podmioty ppo partnerskiej współpracy z wiodącymi branżowo koncernami zachodnimi, w ramach programów generowanych przez EAO i NATO, a ponadto podniesie znaczenie krajowych firm zbrojeniowych przy wchodzeniu w międzynarodowe związki kooperacyjne przy przedsięwzięciach kreowanych przez sam przemysł.

Polska nie jest zaliczana do grupy największych eksporterów uzbrojenia i sprzętu wojskowego. Na niektórych rynkach – szczególnie w regionie Azji Południowo-Wschodniej – i w określonym asortymencie wyrobów i usług polscy dostawcy posiadają relatywnie mocną pozycję. Perspektywy rozwoju eksportu specjalnego stanowią funkcję stopnia, w jakim uda się poprawić konkurencyjność i innowacyjność produkcji wytwarzanego w Polsce uzbrojenia i sprzętu wojskowego. Działalność spółek obrotu specjalnego musi uwzględniać obecne i planowane rozwiązania w zakresie międzynarodowych reżimów kontroli eksportu uzbrojenia. Obrót na tym rynku charakteryzuje się brakiem powtarzalności, koniecznością uwzględnienia specyficznych wymagań odbiorcy oraz zamówieniami opiewającymi na znaczne kwoty. W wielu przypadkach kontrakty podpisuje się po wieloletnich negocjacjach z zachowaniem daleko idących środków ostrożności.

II. DIAGNOZA SYTUACJI W PPO ORAZ KIERUNKI ZMIAN STRUKTURALNYCH WARUNKUJĄCYCH ROZWÓJ SEKTORA

I. Charakterystyka sytuacji ekonomiczno-finansowej ppo

W rezultacie dotychczasowych działań restrukturyzacyjnych nastąpiła poprawa kondycji ekonomiczno-finansowej i rewitalizacja znaczącej części ppo, szczególnie podmiotów, które weszły w skład grup kapitałowych. Ponadto wzmocniona została pozycja rynkowa spółek oraz znacząco wzrosła wartość umów eksportowych. Ujawnienie się dalszych efektów konsolidacji kapitałowej, o których mowa w *Strategii 2002* (racjonalizacja zdolności produkcyjnych i kosztów wytwarzania; unowocześnienie oferty rynkowej; wzrost możliwości eksportowych) jest funkcją czasu i środków finansowych, którymi dysponować będą spółki ppo, a także skuteczności działania zarządów tych spółek.

Potwierdzeniem tendencji do poprawy sytuacji ekonomiczno-finansowej ppo jest fakt uzyskania przez Grupę BUMAR zysku netto odpowiednio w kwocie 17,4 mln zł w 2004 r. i 15,2 mln zł w 2005 r., podczas gdy w 2002 r. Grupa wygenerowała stratę wynoszącą 8,5 mln zł. Podstawowy wpływ na poprawę sytuacji ekonomiczno-finansowej sektora ppo miały:

- wzrost zamówień na uzbrojenie i sprzęt wojskowy ze strony MON;
- wzrost eksportu uzbrojenia i sprzętu wojskowego, w związku z poprawą koniunktury na międzynarodowym rynku;
- zintensyfikowanie realizacji programów offsetowych.

Istotne znaczenie miała również możliwość skorzystania przez niektóre podmioty ppo z rozwiązań prawnych dotyczących restrukturyzacji finansowej². Ponadto liczna grupa podmiotów ppo otrzymała wsparcie finansowe ze strony MG, MON oraz MSP.

Generalnie można wskazać następujące pozytywne tendencje w rozwoju sytuacji ekonomiczno-finansowej spółek ppo, widoczne w latach 2004-2006:

- wyższa dynamika przychodów ze sprzedaży niż kosztów działalności operacyjnej, skutkująca spadkiem wskaźnika poziomu kosztów operacyjnych oraz stopniową poprawą wyników na sprzedaży;

² Początkowo restrukturyzacja zobowiązań prowadzona była na podstawie ustawy z dnia 7 października 1999 r. o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 83, poz. 932 z późn. zm.). W drugiej połowie 2002 r. powstały nowe możliwości restrukturyzacji finansowej w oparciu o rozwiązania zawarte w ustawach: z dnia 30 sierpnia 2002 r. o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców (Dz. U. Nr 155, poz. 1287 z późn. zm.) oraz z dnia 30 października 2002 r. o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (Dz. U. Nr 213, poz. 1800 z późn. zm.).

- systematyczny wzrost przychodów z całokształtu działalności, przy wolniejszym wzroście kosztów ogółem, powodujący sukcesywną poprawę wyniku finansowego netto;
- wzrost liczby podmiotów osiągających zysk netto. Dodatni wynik netto zaczęły uzyskiwać także spółki, które – zgodnie ze *Strategią 2002* – wymagały głębokiej restrukturyzacji;
- poprawa struktury zadłużenia, polegająca na obniżeniu udziału zobowiązań krótkoterminowych w zobowiązaniach ogółem;
- wzrost kapitałów własnych.

Nadal jednak niektóre spółki ppo (w tym także wchodzące w skład Grupy BUMAR) – mimo realizacji programów restrukturyzacyjnych i wykorzystania wsparcia ze środków MG, MON oraz MSP – nie osiągnęły efektów zakładanych w tych programach. Oznacza to, że cele działań restrukturyzacyjnych zdefiniowanych w *Strategii 2002* nie zostały jeszcze w pełni osiągnięte i proces przekształceń strukturalnych ppo powinien być kontynuowany.

2. Charakterystyka dotychczasowych działań prywatyzacyjnych wobec spółek ppo

Proces prywatyzacji spółek ppo przebiega wolno. W okresie bezpośrednio poprzedzającym wejście *Strategii 2002* w życie, Minister Skarbu Państwa sprywatyzował dwie spółki: PZL-WARSZAWA OKĘCIE S.A. (2001 r.) oraz WSK PZL-RZESZÓW S.A. (2002 r.). W ramach realizacji *Strategii 2002* MSP objęło procedurami prywatyzacyjnym w sumie 8 spółek ppo³, które nie były przewidziane do włączenia do grup kapitałowych. Ponadto podjęto próbę zbycia udziałów spółki UNIMOR-RADIOCOM Sp. z o.o., znajdującej się w trudnej sytuacji ekonomicznej.

Dotychczas jednak w przypadku żadnej z tych spółek działania prywatyzacyjne nie zakończyły się podpisaniem umowy prywatyzacyjnej. Wśród podstawowych powodów tego stanu rzeczy wymienić trzeba:

- znacząco mniejsze niż przewidywano zainteresowanie inwestorów udziałem w prywatyzacji spółek ppo;
- trudne i długotrwałe działania przygotowujące do procesu prywatyzacji (konieczność uregulowania stanu prawnego majątku, a także przeprowadzenia restrukturyzacji organizacyjnej, finansowej oraz zatrudnienia; czasochłonne procedury wyboru doradcy prywatyzacyjnego);

³ Są to: ZSP NIEWIADÓW S.A., ZTS GAMRAT S.A., ZTS NITRON S.A., ZTS ERG-BIERUŃ S.A., ZE WAREL S.A., BZE BELMA S.A., WSK PZL-KALISZ S.A., oraz FLT KRAŚNIK S.A.

- niska jakość przyjmowanych do realizacji przez spółki programów naprawczych, koncentrujących się nierzadko na działaniach doraźnych, bez próby zdefiniowania działań długookresowych.

3. Główne kierunki dalszych przekształceń strukturalnych w ppo

Pomimo wielu pozytywnych zmian, jakie dokonały się w ppo w minionych latach – w tym wzmocnienia pozycji rynkowej spółek, znaczącego wzrostu wartości umów eksportowych oraz poprawy kondycji ekonomiczno-finansowej sektora – cele działań restrukturyzacyjnych określone w *Strategii 2002* nie zostały jeszcze w pełni osiągnięte.

Dlatego powinny być kontynuowane działania zmierzające do przekształcenia ppo w efektywnie funkcjonujący sektor produkcyjno-usługowy⁴ zdolny do:

- zabezpieczenia - w możliwie największym zakresie - potrzeb SZ RP w nowoczesne uzbrojenie i sprzęt wojskowy;
- skutecznego konkurowania na międzynarodowym rynku uzbrojenia i sprzętu wojskowego oraz rynku cywilnych wyrobów lotniczych i innych wyrobów podwójnego przeznaczenia;
- włączenia się w międzynarodowe struktury współpracy.

Doświadczenia związane z wdrażaniem *Strategii 2002* oraz tendencje widoczne w europejskim i światowym przemyśle zbrojeniowym wskazują, iż koncepcja dalszych przekształceń strukturalnych ppo powinna w szczególności uwzględniać następujące kierunki działań:

- kontynuowanie procesu konsolidacji kapitałowej sektora, zmierzającej do koncentracji podmiotów wytwarzających uzbrojenie i sprzęt wojskowy;
- zaktywizowanie działań zmierzających do pozyskania inwestorów strategicznych, którzy byłiby zainteresowani wejściem kapitałowym i technologicznym do ppo. Stworzy to dogodną płaszczyznę do włączenia się podmiotów sektora w międzynarodowe programy badawczo-rozwojowe i produkcyjne dotyczące uzbrojenia i sprzętu wojskowego, a także wyrobów podwójnego przeznaczenia, realizowane pod auspicjami UE (np. *VII Program Ramowy na rzecz badań i rozwoju technologicznego*), jak również organizowane z inicjatywy samych przedsiębiorców;

⁴ Pojęcia: produkcja, wyrób i potencjał produkcyjny oznaczają odpowiednio także usługę (obsługiwanie, serwisowanie, remont, modernizację) oraz potencjał usługowo-remontowy.

- objęcie procesem konsolidacji kapitałowej wojskowych przedsiębiorstw remontowo-produkcyjnych (WPRP);
- objęcie procesem konsolidacji niektórych jednostek badawczo-rozwojowych realizujących zadania na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa;
- rozszerzenie pakietu instrumentów wspierania działalności produkcyjnej i eksportowej ppo, a także generalnego rozwoju sektora;
- zintensyfikowanie działań zmierzających do zwiększenia współpracy międzynarodowej umożliwiającej bezpośrednią współpracę spółek ppo z zagranicznymi koncernami, w zakresie pozyskiwania przez polski przemysł obronny nowych produktów, technologii i rynków (na zasadzie współpracy biznesowej, niezależnie od możliwości „wejścia kapitałowego” tych koncernów do spółek ppo).

Dotychczasowy układ kapitałowy ppo wynikający ze *Strategii 2002* – w ramach którego funkcjonują grupy kapitałowe ARP i BUMAR – wymaga korekty w odniesieniu do Grupy ARP i Agencji Rozwoju Przemysłu S.A., jako spółki dominującej w tej Grupie. Podstawową rolą ARP S.A. jest wspieranie działań restrukturyzacyjnych przemysłu, nie zaś budowanie strategii dla określonej grupy kapitałowej i następnie koordynowanie jej działalności gospodarczej. Biorąc powyższe pod uwagę, a także uwzględniając fakt, iż niektóre podmioty wchodzące w skład Grupy ARP zostały już albo mogą być w przyszłości sprywatyzowane, należy przyjąć, że przyszła struktura ppo oparta zostanie na jednej grupie kapitałowej, powstałej w drodze rozbudowy obecnie istniejącej Grupy BUMAR.

III. CEL I ZAKRES STRATEGII

1. Cel główny

Strategia konsolidacji i wspierania rozwoju polskiego przemysłu obronnego w latach 2007-2012 (dalej – *Strategia 2012*) określa dalsze działania, dzięki którym powstaną warunki umożliwiające realizację przez podmioty ppo stawianych przed nimi zadań, wynikających ze *Strategii bezpieczeństwa narodowego RP* w warunkach członkostwa Polski w UE. W szczególności *Strategia 2012* określa działania konieczne do zwiększenia poziomu konkurencyjności i innowacyjności podmiotów ppo w stopniu:

- (a) zapewniającym możliwość realizacji potrzeb sfery bezpieczeństwa państwa (MON, MSWiA i inne) w priorytetowych obszarach uzbrojenia i sprzętu wojskowego;
- (b) umożliwiającym efektywne uczestnictwo krajowych przedsiębiorców realizujących prace rozwojowe, dostawy oraz usługi w zakresie uzbrojenia i sprzętu wojskowego, a także wyrobów podwójnego przeznaczenia na rynku światowym, w tym również pozwalającym na liczącą się obecność tych przedsiębiorców na tworzącym się europejskim rynku wyrobów obronnych.

2. Cele szczegółowe

Dla osiągnięcia sformułowanego wyżej celu głównego niezbędna jest, realizowana etapami, dalsza konsolidacja przemysłowego potencjału obronnego, a ponadto stworzenie efektywnego systemu wspierania rozwoju tego sektora. Utworzenie skonsolidowanej struktury ppo oraz wzmocnienie mechanizmów i instrumentów finansowych wspomagających rozwój sektora powinno doprowadzić w szczególności do realizacji celów szczegółowych takich jak:

- a) dostosowanie potencjału produkcyjnego oraz badawczo-rozwojowego ppo do potrzeb odbiorców krajowych oraz możliwości eksportowych;
- b) rozszerzanie oferty asortymentowej ppo w zakresie nowoczesnego uzbrojenia i sprzętu wojskowego;
- c) wzmocnienie kapitałowe i technologiczne ppo;
- d) wzmocnienie pozycji rynkowej podmiotów ppo wobec krajowych i zagranicznych odbiorców uzbrojenia oraz sprzętu wojskowego, jak również podniesienie wiarygodności podmiotów sektora w relacjach z instytucjami finansowymi;
- e) wzrost poziomu innowacyjności ppo;

- f) skoordynowanie polityki w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinie uzbrojenia i sprzętu wojskowego;
- g) wzrost eksportu wytwarzanego w Polsce uzbrojenia i sprzętu wojskowego;
- h) skoordynowanie działalności podmiotów ppo w obszarze marketingowo-handlowym;
- i) racjonalizacja kosztów produkcji wytwarzanego w kraju uzbrojenia i sprzętu wojskowego;
- j) zapewnienie warunków do realizacji zadań w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa, w stanie kryzysu oraz wojny, a także w zakresie likwidacji skutków klęsk żywiołowych.

3. Wskaźniki realizacji celów szczegółowych

Wskaźniki realizacji celów szczegółowych *Strategii 2012*, określonych w podrozdziale III.2., przedstawiają się następująco:

Nazwa wskaźnika	Jednostka miary	Wartość wskaźnika w roku bazowym	Prognozowana wartość wskaźnika w roku docelowym (2012)	Częstotliwość pomiaru	Źródło pozyskania danych
<ul style="list-style-type: none"> ➤ dostosowanie potencjału produkcyjnego oraz badawczo-rozwojowego ppo do potrzeb odbiorców krajowych oraz możliwości eksportowych ➤ rozszerzanie oferty asortymentowej ppo w zakresie nowoczesnego uzbrojenia i sprzętu wojskowego 					
Procentowy udział wydatków MON na krajowe zakupy uzbrojenia i sprzętu wojskowego w ogólnych wydatkach na modernizację techniczną SZ RP	%	59 (2006)	34 ⁵ (2012)	rocznie	MON
Wartość eksportu uzbrojenia i sprzętu wojskowego	mld zł	1,4 (2006)	2,0	rocznie	BUMAR Sp. z o.o. GUS
<ul style="list-style-type: none"> ➤ wzmocnienie kapitałowe i technologiczne ppo ➤ wzmocnienie pozycji rynkowej podmiotów ppo 					
Stopień skonsolidowania kapitałowego ppo w ramach Grupy BUMAR	ilość spółek	15 (2006)	do 36	rocznie	MSP
Wartość nakładów na badania naukowe i prace rozwojowe	mln zł	48,0 (2006)	500,0	rocznie	MNiSW

⁵ powyższa prognozowana wielkość – jako szacunkowa – stanowi wartość minimalną, wynikającą z zawartych umów wieloletnich oraz innych wieloletnich zobowiązań MON wobec ppo. Inaczej mówiąc są to zamówienia „pewne”.

➤ wzrost poziomu innowacyjności ppo ➤ skoordynowanie polityki w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych w obszarze uzbrojenia i sprzętu wojskowego					
Wartość nakładów na badania naukowe i prace rozwojowe	mln zł	48,0 (2006)	500,0	rocznie	MNiSW
➤ wzrost eksportu wytwarzanego w Polsce uzbrojenia i sprzętu wojskowego ➤ skoordynowanie działalności podmiotów ppo w obszarze marketingowo-handlowym					
Wartość eksportu uzbrojenia i sprzętu wojskowego	mld zł	1,4 (2006)	2,0	rocznie	BUMAR Sp. z o.o. GUS

4. Ramy czasowe oraz zakres podmiotowy i przedmiotowy *Strategii 2012*

Cezurę *Strategii 2012* wyznaczają lata 2007-2012. Przyjęcie tak zakreślonego przedziału czasowego umożliwi:

- powiązanie procesu przebudowy strukturalnej ze średnioterminowym kroczącym *Programem przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2007-2012*;
- zapewnienie zgodności *Strategii 2012* z głównymi założeniami *Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia 2007-2013*;
- stworzenie warunków pozwalających na włączanie się ppo w działania wynikające z długoterminowych przedsięwzięć i wieloletnich programów UE oraz NATO.

Do priorytetowych obszarów techniki wojskowej, na których podmioty ppo skoncentrują działalność badawczo-rozwojową oraz produkcyjną zalicza się:

- zabezpieczenie bieżącej eksploatacji uzbrojenia i sprzętu wojskowego będącego na wyposażeniu SZ RP;
- rozwój i produkcję amunicji, pocisków raketowych, materiałów wybuchowych oraz broni strzeleckiej;
- rozwój i produkcję zaawansowanej elektroniki stosowanej w systemach uzbrojenia i sprzętu wojskowego C3I (sensory, zautomatyzowane systemy dowodzenia i łączności, w tym w szczególności narodowe systemy kryptograficzne);
- rozwój i produkcję sprzętu opancerzonego;
- rozwój i produkcję sprzętu i środków indywidualnego wyposażenia żołnierza i ochrony przed bronią masowego rażenia.

Strategia 2012, w części dotyczącej zmian strukturalnych, obejmuje swym zakresem segment przemysłowego potencjału obronnego – zdefiniowanego w ustawie z dnia 7 października 1999 r. o *wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego*

i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 83, poz. 932 z późn. zm.) – na który Skarb Państwa może oddziaływać instrumentami nadzoru założycielskiego oraz właścicielskiego.

5. Spójność społeczna, gospodarcza i przestrzenna

Realizacja celów *Strategii 2012* będzie sprzyjać osiągnięciu celów i wdrażaniu priorytetów zdefiniowanych w *Strategii Rozwoju Kraju 2007-2015* takich, jak:

- wzrost konkurencyjności i innowacyjności gospodarki (priorytet 1),
- budowa zintegrowanej wspólnoty społecznej i jej bezpieczeństwa (priorytet 4).

Ponieważ w okresie realizacji *Strategii 2012* nie przewiduje się wystąpienia potrzeby przeprowadzenia w ppo głębokiej restrukturyzacji zatrudnienia, a ponadto biorąc pod uwagę fakt, że wraz z poprawą sytuacji ekonomiczno-finansowej sektora powstawać może pewna ilość nowych miejsc pracy – można uznać, że wdrożenie *Strategii 2012* wpisuje się także w realizację priorytetu 3 *SRK 2007-2015*, dotyczącego wzrostu zatrudnienia i podniesienia jego jakości.

6. Zasada zrównoważonego rozwoju

Podmioty ppo – planując i realizując działania restrukturyzacyjne – będą respektowały zasadę zrównoważonego rozwoju, uwzględniając w swoich programach restrukturyzacyjnych zarówno działania na rzecz poprawy efektywności ekonomicznej, jak i eliminowania czynników wpływających negatywnie na stan środowiska naturalnego oraz zdrowia pracowników. W szczególności realizacja celów ekonomiczno-finansowych (wzrost sprzedaży, wdrożenie nowych technologii, poszerzenie oferty rynkowej, obniżenie kosztów produkcji, wzrost wydajności pracy) będzie ściśle powiązana z realizacją celów pozaekonomicznych, takich jak:

- racjonalizacja gospodarowania zasobami odnawialnymi i nieodnawialnymi środowiska naturalnego,
- ograniczenie emisji pyłów i gazów cieplarnianych do atmosfery,
- poprawa stopnia oczyszczenia ścieków,
- ograniczenie emisji hałasu oraz wibracji,
- eliminacja innych – poza wyżej wymienionymi – zagrożeń rzutujących na bezpieczeństwo i higienę pracy oraz zdrowie pracowników,
- zwiększenie zakresu recyklingu odpadów,
- budowa świadomości ekologicznej i kształtowanie postaw proekologicznych.

7. System monitorowania realizacji *Strategii 2012*

W celu monitorowania realizacji *Strategii 2012*, a także z uwagi na dynamikę zmian dokonujących się w środowisku polityczno-wojskowym, ekonomiczno-finansowym, technologicznym i prawnym, w jakim funkcjonuje ppo, proces wdrażania *Strategii 2012* poddawany będzie okresowym przeglądom, również pod kątem potrzeby wprowadzenia ewentualnych korekt. Monitoring realizacji *Strategii 2012* prowadzić będzie MG w cyklu rocznym z wykorzystaniem w realizacji *Strategii 2012* informacji od organów i podmiotów włączonych w realizację zadań wynikających z tego dokumentu. Sprawozdanie będzie sporządzane i przedkładane Radzie Ministrów do końca kwietnia za ubiegły rok kalendarzowy.

IV. PROGRAM PRZEKSZTAŁCEŃ STRUKTURALNYCH PPO

1. Ramowa organizacja sektora

Aktualnie w ramach przemysłowego potencjału obronnego można wyróżnić cztery – w znacznym stopniu odrębne – segmenty, które tworzą:

- podmioty produkujące uzbrojenie i sprzęt wojskowy zasadniczo dla potrzeb wojsk lądowych. Podmioty te w większości przypadków wchodzi w skład Grupy BUMAR;
- podmioty wytwarzające wyroby na rynek lotniczy, mające w przeważającej części charakter wyrobów podwójnego zastosowania lub wręcz przeznaczone na rynek cywilny. Część z tych podmiotów wchodzi w skład Grupy ARP;
- wojskowe przedsiębiorstwa remontowo-produkcyjne, realizujące na rzecz SZ RP zadania obsługowe, remontowe oraz związane z modernizacją uzbrojenia i sprzętu wojskowego (w szczególności pochodzącego z importu), w przypadku których organem założycielskim jest MON. Większość WPRP nadal posiada status przedsiębiorstwa państwowego;
- jednostki badawczo-rozwojowe prowadzące badania naukowe i prace rozwojowe na rzecz wymienionych wyżej podmiotów ppo, bądź bezpośrednio na rzecz SZ RP, jako użytkownika uzbrojenia i sprzętu wojskowego.

Biorąc pod uwagę dotychczasowe doświadczenia BUMAR Sp. z o.o., związane z koordynowaniem funkcjonowania Grupy BUMAR, zasadne jest, aby w nowej strukturze organizacyjnej ppo funkcję spółki dominującej w grupie amunicyjno-rakietowo-pancerno-radioelektronicznej, powstałej w wyniku rozbudowy Grupy BUMAR, nadal pełnił BUMAR Sp. z o.o.

Grupa BUMAR będzie stopniowo wzmacniana wybranymi:

- a) podmiotami ppo prowadzącymi działalność produkcyjną i handlową, pozostającymi w nadzorze właścicielskim Ministra Skarbu Państwa, a także funkcjonującymi w ramach Grupy ARP;
- b) wojskowymi przedsiębiorstwami remontowo-produkcyjnymi;
- c) spółkami powstałymi w wyniku komercjalizacji niektórych jednostek badawczo-rozwojowych, prowadzących działalność na rzecz ppo.

Udział inwestorów, zwłaszcza zagranicznych, w kapitale zakładowym spółek ppo powinien być zróżnicowany i uzależniony od potrzeb w zakresie obronności oraz bezpieczeństwa państwa – uwzględniających wieloletnie potrzeby SZ RP w czasie pokoju i wojny – a także znaczenia tych podmiotów dla prawidłowego funkcjonowania nowej struktury kapitałowej sektora.

Decyzje o włączeniu poszczególnych podmiotów do Grupy BUMAR będą podejmowane przy uwzględnieniu wpływu wniesienia danego podmiotu na:

- możliwości wytwórcze Grupy BUMAR w zakresie uzbrojenia i sprzętu wojskowego, a tym samym zdolność zaspokajania przez Grupę potrzeb odbiorców krajowych i zagranicznych;
- kondycję ekonomiczno-finansową Grupy;
- sytuację ekonomiczno-finansową podmiotu (BUMAR Sp. z o.o. dokona audytu spółek przed ich włączeniem do Grupy BUMAR w celu opracowania optymalnej ścieżki ich rozwoju).

Do Grupy BUMAR będą także stopniowo włączane WPRP, po uprzednim przekształceniu w spółki prawa handlowego.

W odniesieniu do wybranych WPRP przewiduje się możliwość pozyskania inwestorów strategicznych, przy czym ewentualne decyzje w tym zakresie podjęte zostaną po dokonaniu przez MON – we współpracy z MSP i MG – analiz techniczno-organizacyjnych i ekonomicznych, prowadzonych z uwzględnieniem wieloletnich potrzeb SZ RP w czasie pokoju i wojny.

Odrębnych decyzji dotyczących możliwego udziału w procesie konsolidacji kapitałowej ppo wymagają: WSK PZL-ŚWIDNIK S.A., Kombinat PZL-HYDRAL S.A. oraz WSK PZL KALISZ S.A. – w przypadku, gdy nie zdołają pozyskać inwestorów strategicznych. W tej sytuacji rozważone zostanie włączenie wymienionych podmiotów do Grupy BUMAR, o ile będzie to uzasadnione, biorąc pod uwagę możliwość realizacji przez Grupę BUMAR dostaw uzbrojenia i sprzętu wojskowego dla odbiorców krajowych oraz zagranicznych, a także wpływ ewentualnego włączenia wymienionych spółek do Grupy BUMAR na sytuację ekonomiczno-finansową Grupy oraz włączanych podmiotów.

Zaplecze badawczo-rozwojowe ppo zmieni swoją strukturę poprzez skomercjalizowanie niektórych podmiotów oraz stopniowe konsolidowanie wybranych jednostek badawczo-rozwojowych z Grupą BUMAR.

Jednostki badawczo-rozwojowe będące obecnie pod nadzorem Ministra Obrony Narodowej, ze względu na zadania, jakie realizują na potrzeby MON, zachowają dotychczasowe podporządkowanie.

Docelowo spółki obrotu specjalnego zostaną skupione w Grupie BUMAR, a BUMAR Sp. z o.o. dokona ich restrukturyzacji i konsolidacji, m.in. w celu stworzenia warunków do racjonalizacji współdziałania polskich firm na rynku międzynarodowym.

Po restrukturyzacji spółki obrotu specjalnego będą prowadziły działalność handlową zgodnie z dotychczasową specjalizacją, zdobytym doświadczeniem i znajomością rynków.

Do końca 2007 r. BUMAR Sp. z o.o. – w uzgodnieniu z MSP, MON i MG – opracuje wewnętrzną strukturę Grupy BUMAR, w ramach której wyodrębnione zostaną podgrupy branżowe.

Spółki, które nie wejdą w skład Grupy BUMAR nadal będą poddawane przez Ministra Skarbu Państwa procesowi prywatyzacji.

W okresie realizacji *Strategii 2012* nadzór właścicielski nad ppo zostanie skupiony w MSP, z wyjątkiem WPRP oraz spółek powstałych w wyniku ich komercjalizacji do momentu ich wniesienia do BUMAR Sp. z o.o., a także jednostek badawczo-rozwojowych obecnie nadzorowanych przez MON, niektórych jednostek nadzorowanych przez MG i jednej jednostki nadzorowanej przez MSWiA, które pozostaną w dotychczasowym podporządkowaniu.

Po zakończeniu realizacji *Strategii 2012* zostanie podjęta decyzja w sprawie kształtu nadzoru właścicielskiego nad ppo.

Z uwagi na szczególną rolę, jaką WPRP odgrywają w obszarze zabezpieczenia i logistyki SZ RP, Minister Obrony Narodowej otrzyma w drodze stosownych zapisów ustawowych oraz w statutach: BUMAR Sp. z o.o. (a w przyszłości BUMAR S.A.), spółki zarządzającej podgrupą obsługowo-remontową (o ile zostanie ona utworzona) oraz WPRP, uprawnienia umożliwiające efektywne oddziaływanie na działalność WPRP, które wejdą w skład Grupy BUMAR, tj. uprawnienia zgłaszania sprzeciwu wobec decyzji organów spółki naruszających zakres zadań wykonywanych przez WPRP na rzecz Sił Zbrojnych.

2. Plan przekształceń

Przekształcenia strukturalne przeprowadzone zostaną w następujących kierunkach:

- 1) komercjalizacja przedsiębiorstw państwowych i wybranych jednostek badawczo-rozwojowych;
- 2) reorganizacja wybranych jednostek badawczo-rozwojowych;
- 3) pozyskanie inwestorów strategicznych dla wybranych podmiotów ppo. Proces ten dla spółek pozostających poza grupami kapitałowymi będzie prowadził Minister Skarbu Państwa, a w pozostałych przypadkach – podmiot dominujący w danej grupie kapitałowej, po uzyskaniu wymaganej przepisami prawa zgody właściwego organu tego podmiotu oraz stanowiska MSP;

- 4) stopniowe wnoszenie do BUMAR Sp. z o.o. akcji lub udziałów wybranych spółek powstałych w wyniku komercjalizacji przedsiębiorstw państwowych, a także włączanie innych podmiotów, które już obecnie funkcjonują jako spółki prawa handlowego;
- 5) wprowadzenie wewnętrznej struktury organizacyjnej Grupy BUMAR, opartej na podgrupach branżowych i pozyskanie dla tych podgrup partnerów strategicznych;
- 6) przekształcenie BUMAR Sp. z o.o. w spółkę akcyjną;
- 7) prywatyzacja wybranych podmiotów.

W ramach realizowania powyższych działań, następujące podmioty zostaną przekształcone w spółki prawa handlowego:

- dziesięć wojskowych przedsiębiorstw remontowo-produkcyjnych (Wojskowe Centralne Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne, Wojskowe Zakłady Elektroniczne w Zielonce, Wojskowe Zakłady Inżynieryjne w Dęblinie, Wojskowe Zakłady Lotnicze Nr 1, Nr 2 i Nr 4, Wojskowe Zakłady Łączności Nr 1 i Nr 2, Wojskowe Zakłady Motoryzacyjne Nr 5 oraz Wojskowe Zakłady Uzbrojenia Nr 2);
- Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Urządzeń Mechanicznych w Gliwicach.

W perspektywie możliwa jest także komercjalizacja innych jednostek badawczo-rozwojowych realizujących zadania na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa.

Przebudowa ppo zmierzająca do osiągnięcia nowej struktury sektora będzie dokonana następująco:

A. Grupa BUMAR

W ramach konsolidacji Grupy BUMAR podjęte zostaną następujące równoległe działania prowadzące do:

- 1) wniesienia na podwyższenie kapitału zakładowego BUMAR Sp. z o.o. akcji i udziałów określonych spółek;
- 2) zorganizowania wewnętrznej struktury Grupy BUMAR (najpóźniej do końca 2008 r.) z podgrupami skupiającymi pokrewne branżowo spółki produkcyjne w tym z:
 - podgrupą amunicyjno-rakietowo-strzelecką,
 - podgrupą pancerną,
 - podgrupą optoelektroniczną,

OBRUM i OBRSM Sp. z o.o., a także inne jednostki badawczo-rozwojowe, o ile zostaną włączone do Grupy BUMAR, powinny ściśle współpracować z odpowiednimi podgrupami branżowymi.

Ponadto przewiduje się możliwość utworzenia podgrupy obsługowo-remontowej, powstałej na bazie włączanych WPRP, której zasadniczym przedmiotem działania będą remonty oraz modernizacja określonych rodzajów uzbrojenia i sprzętu wojskowego;

- 3) pozyskiwania przez BUMAR Sp. z o.o., w uzgodnieniu z MSP, partnerów strategicznych dla tworzonych podgrup branżowych.

W ramach działań konsolidacyjnych dotyczących Grupy BUMAR zrealizowane zostaną następujące przedsięwzięcia:

- 1) wniesienie przez Skarb Państwa do BUMAR Sp. z o.o., w zamian za udziały w podwyższonym kapitale zakładowym BUMAR Sp. z o.o., akcji i udziałów:
- a) Wojskowego Centralnego Biura Konstrukcyjno-Technologicznego S.A. w Warszawie,
 - b) Wojskowych Zakładów Elektronicznych S.A. w Zielonce,
 - c) Wojskowych Zakładów Inżynieryjnych S.A. w Dęblinie,
 - d) Wojskowych Zakładów Łączności Nr 1 S.A. w Zegrzu,
 - e) Wojskowych Zakładów Łączności Nr 2 S.A. w Czernicy,
 - f) Wojskowych Zakładów Motoryzacyjnych Nr 5 S.A. w Poznaniu,
 - g) Wojskowych Zakładów Uzbrojenia Nr 2 S.A. w Grudziądzu,
 - h) Wojskowych Zakładów Mechanicznych S.A. w Siemianowicach Śląskich,
 - i) Wojskowych Zakładów Lotniczych Nr 1 S.A. w Łodzi,
 - j) Wojskowych Zakładów Lotniczych Nr 2 S.A. w Bydgoszczy,
 - k) Wojskowych Zakładów Lotniczych Nr 4 S.A. w Warszawie,
 - l) Bydgoskich Zakładów Elektromechanicznych BELMA S.A. w Bydgoszczy,
 - m) Fabryki Urządzeń Mechanicznych i Sprężyn FUMIS-bumar Sp. z o.o. w Wadowicach,
 - n) Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Sprzętu Mechanicznego Sp. z o.o. w Tarnowie,
 - o) Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Urządzeń Mechanicznych Sp. z o.o. w Gliwicach,
 - p) WSK PZL-KALISZ S.A., w przypadku gdy spółka ta do końca 2009 r. nie zdoła pozyskać inwestora strategicznego, a jej wniesienie do BUMAR Sp. z o.o. będzie uzasadnione, biorąc pod uwagę zdolności produkcyjne Grupy BUMAR oraz ekonomiczno-finansowe konsekwencje wniesienia WSK PZL-KALISZ S.A. dla Grupy oraz wnoszonego podmiotu;
- 2) wniesienie przez ARP S.A. do BUMAR Sp. z o.o., w zamian za udziały w podwyższonym kapitale zakładowym BUMAR Sp. z o.o., akcji i udziałów:
- a) RADMOR S.A.,
 - b) ZM MESKO S.A.,

- c) WSK PZL-ŚWIDNIK S.A., w przypadku gdy ARP S.A. wypracuje taką koncepcję dla tej spółki i jej wniesienie do BUMAR Sp. z o.o. będzie uzasadnione, biorąc pod uwagę zdolności produkcyjne Grupy BUMAR, a także ekonomiczno-finansowe konsekwencje wniesienia WSK PZL-ŚWIDNIK S.A. dla Grupy BUMAR oraz wnoszonego podmiotu,
 - d) Kombinatu PZL-HYDRAL S.A., w przypadku gdy ARP S.A. nie zdoła do końca 2009 r. pozyskać inwestora strategicznego dla tej spółki, a jej wniesienie do BUMAR Sp. z o.o. będzie uzasadnione, biorąc pod uwagę zdolności produkcyjne Grupy BUMAR oraz ekonomiczno-finansowe konsekwencje wniesienia Kombinatu dla Grupy BUMAR oraz wnoszonego podmiotu,
 - e) PHZ CENZIN Sp. z o.o. w Warszawie;
- 3) wniesienie przez ZTS GAMRAT S.A. do BUMAR Sp. z o.o. udziałów spółki Zakład Produkcji Specjalnej GAMRAT Sp. z o.o., w zamian za udziały w podwyższonym kapitale zakładowym BUMAR Sp. z o.o. Dla utrzymania funkcji kontrolnej przez Skarb Państwa nad BUMAR Sp. z o.o. dokonane zostanie obniżenie kapitału zakładowego ZTS GAMRAT S.A. z wypłatą na rzecz Skarbu Państwa w postaci objętych przez ZTS GAMRAT S.A. udziałów w BUMAR Sp. z o.o. lub zastosowana będzie inna forma przejęcia tych udziałów przez Skarb Państwa;
 - 4) wniesienie przez FLT KRAŚNIK S.A. do BUMAR Sp. z o.o. udziałów spółki Zakłady Metalowe KRAŚNIK Sp. z o.o., w zamian za udziały w podwyższonym kapitale zakładowym BUMAR Sp. z o.o. Dla utrzymania funkcji kontrolnej przez Skarb Państwa nad BUMAR Sp. z o.o. dokonane zostanie obniżenie kapitału zakładowego FLT KRAŚNIK S.A. z wypłatą na rzecz Skarbu Państwa w postaci objętych przez FLT KRAŚNIK S.A. udziałów w BUMAR Sp. z o.o. lub zastosowana będzie inna forma przejęcia tych udziałów przez Skarb Państwa;
 - 5) zorganizowanie wewnętrznej struktury Grupy BUMAR z wyodrębnionymi podgrupami branżowymi;
 - 6) przekształcenie BUMAR Sp. z o.o. w BUMAR S.A.

Wnoszenie wymienionych podmiotów do BUMAR Sp. z o.o. następować będzie stopniowo, w tempie dostosowanym do możliwości absorpcji przez Grupę BUMAR wnoszonego majątku oraz możliwości obsługi procesu konsolidacji przez MSP.

B. Zaplecze badawczo-rozwojowe

Zaplecze badawczo-rozwojowe ppo składać się będzie z czterech segmentów:

- a) grupy jednostek badawczo-rozwojowych nadzorowanych przez MON, obejmującej:
 - Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych w Warszawie,
 - Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia w Zielonce,
 - Wojskowy Instytut Techniki Pancernej i Samochodowej w Sulejówku,
 - Wojskowy Instytut Techniki Inżynieryjnej we Wrocławiu,
 - Wojskowy Instytut Łączności w Zegrzu,
 - Wojskowy Instytut Chemii i Radiometrii w Warszawie;
- b) grupy jednostek badawczo-rozwojowych nadzorowanych przez MG, obejmującej:
 - Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Centrum Techniki Morskiej w Gdyni,
 - Przemysłowy Instytut Telekomunikacji w Warszawie,
 - Instytut Lotnictwa w Warszawie,
 - Instytut Przemysłu Organicznego w Warszawie;
- c) jednostki badawczo-rozwojowej nadzorowanej przez MSWiA, tj. Instytutu Technologii Bezpieczeństwa "MORATEX" w Łodzi;
- d) grupy jednostek badawczo-rozwojowych tworzących bezpośrednio zaplecze badawczo-rozwojowe Grupy BUMAR, obejmującej:
 - Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Sprzętu Mechanicznego Sp. z o.o. w Tarnowie,
 - Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Urządzeń Mechanicznych Sp. z o.o. w Gliwicach.

Segment jednostek określonych w pkt. b) i c) obejmował będzie te jednostki badawczo-rozwojowe, których wyniki badań naukowych i prac rozwojowych są nabywane przez szersze grono odbiorców, także spoza ppo. Dalszą ich restrukturyzację prowadzić będą właściwi ministrowie. Jednostki te będą współpracowały z Grupą BUMAR na zasadach komercyjnych.

Bezpośrednie zaplecze badawczo-rozwojowe Grupy BUMAR może w perspektywie ulec rozbudowie w drodze wniesienia do BUMAR Sp. z o.o. akcji lub udziałów kolejnych jednostek badawczo-rozwojowych, po uprzednim ich skomercjalizowaniu. Decyzje o przekształceniach jednostek podejmowane będą po analizie każdego przypadku indywidualnie, w zależności od potrzeb Grupy BUMAR w zakresie prac badawczo-rozwojowych, wpływu wniesienia na kondycję ekonomiczno-finansową Grupy oraz wnoszonej jednostki, a także preferencji jednostki co do dalszej ścieżki jej rozwoju. Do tego momentu jednostki badawczo-rozwojowe utrzymają swoją dotychczasową formę prawną.

Grupa BUMAR będzie mogła tworzyć własne jednostki organizacyjne mające status centrum badawczo-rozwojowego, mogącego korzystać ze środków budżetowych na realizację konkretnych projektów wspierających rozwój wyrobów produkowanych przez spółki Grupy.

Grupa BUMAR, skupiająca najważniejsze z punktu widzenia potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa podmioty narodowego potencjału przemysłu obronnego, podejmie działania zmierzające do opracowania nowoczesnych produktów zabezpieczających zarówno potrzeby SZ RP, jak i zdolnych do konkurowania na wymagających rynkach międzynarodowych.

C. Spółki nie objęte konsolidacją

Poza Grupą BUMAR pozostaną następujące spółki:

- Zakłady Sprzętu Precyzyjnego NIEWIADÓW S.A.;
- NITROERG S.A.;
- Zakłady Elektroniczne WAREL S.A.;
- STOMIL-POZNAŃ S.A.;
- Fabryka Łożysk Toczyńskich KRAŚNIK S.A.;
- Zakłady Tworzyw Sztucznych GAMRAT S.A.;
- Gdańskie Zakłady Elektroniczne UNIMOR S.A.;
- UNIMOR-RADIOCOM Sp. z o.o.;
- Szczecińska Stocznia Remontowa GRYFLA S.A.;
- Stocznia Remontowa NAUTA S.A.;
- Morska Stocznia Remontowa S.A.;
- Huta Stalowa Woła S.A.

W przypadku wymienionych podmiotów, w wyniku dokonanych procesów restrukturyzacyjnych, udział produkcji uzbrojenia i sprzętu wojskowego w produkcji globalnej jest bardzo mały, a niektóre z nich w ogóle nie realizują tego rodzaju produkcji. Programy restrukturyzacji tych spółek będą realizowane pod nadzorem Ministra Skarbu Państwa, który będzie kontynuował proces ich prywatyzacji. W przypadkach uzasadnionych potrzebami zabezpieczenia dostaw kooperacyjnych dla produkowanego przez podmioty ppo uzbrojenia i sprzętu wojskowego, w umowach prywatyzacyjnych uwzględnione zostaną zobowiązania do zabezpieczenia dostaw określonego asortymentu wyrobów kooperacyjnych, a w przypadku uzbrojenia i sprzętu wojskowego o podstawowym znaczeniu dla gotowości

bojowej SZ RP – zapisy o utrzymaniu produkcji (usług) na terenie Polski. Środki z prywatyzacji stanowią będą jedno ze źródeł wsparcia finansowego restrukturyzacji ppo.

Huta Stalowa Wola S.A. będzie kontynuowała własny program restrukturyzacji nadzorowany przez MSP i ARP S.A. W tym czasie spółka będzie współpracowała na zasadach komercyjnych głównie z Grupą BUMAR. Po pozytywnym zakończeniu programu restrukturyzacji HSW S.A. oraz zamknięciu postępowania przez Komisję Europejską w sprawie pomocy publicznej, rozważona zostanie możliwość konsolidacji spółki z Grupą BUMAR.

Stocznia Marynarki Wojennej S.A. będzie kontynuowała własny program restrukturyzacji nadzorowany przez MON i ARP S.A. Po pozytywnym zakończeniu programu restrukturyzacji Stoczni rozważona zostanie możliwość jej konsolidacji z Grupą BUMAR.

3. Działania osłonowe związane z restrukturyzacją zatrudnienia

Z przeprowadzonych – na podstawie informacji uzyskanych od zarządów spółek ppo – analiz dotyczących możliwych w okresie do 2012 r. zmian w poziomie zatrudnienia w ppo wynika, iż w sektorze nie wystąpi potrzeba przeprowadzenia głębokiej restrukturyzacji w obszarze zatrudnienia. Możliwe są relatywnie niewielkie wahania poziomu zatrudnienia będące efektem normalnych działań dostosowujących podmioty ppo do zmieniającej się sytuacji rynkowej. Wymaga przy tym podkreślenia, że stopniowa poprawa kondycji ekonomiczno-finansowej sektora, jaką obserwuje się od 2004 r., może stworzyć warunki do wzrostu zatrudnienia w wybranych podmiotach ppo.

W przypadku, gdyby w trakcie realizacji *Strategii 2012* powstała jednak konieczność przeprowadzenia w wybranych podmiotach ppo znaczącej restrukturyzacji zatrudnienia, może zostać opracowany odrębny program działań osłonowych dla pracowników sektora objętych tą restrukturyzacją.

V. MECHANIZMY I INSTRUMENTY FINANSOWE WSPIERAJĄCE ROZWÓJ SEKTORA

W celu stworzenia warunków do poprawy konkurencyjności ppo oraz długookresowego rozwoju sektora niezbędne będzie w szczególności:

- 1) wykorzystanie opracowanego przez MNiSW, we współpracy z MON i MG, *Programu badań naukowych i prac rozwojowych na rzecz polskiego przemysłu obronnego*, w celu opracowania nowych wyrobów, które zwiększą konkurencyjność podmiotów ppo na rynkach zagranicznych;
- 2) wsparcie eksportu wytwarzanego w Polsce uzbrojenia i sprzętu wojskowego. Służyć temu będzie rozszerzenie zakresu funkcjonujących już instrumentów wspierających działalność eksportową spółek ppo, w tym: a) gwarancji i poręczeń udzielanych przez Skarb Państwa na potrzeby kontraktów krajowych i zagranicznych oraz b) gwarancji ubezpieczeniowych i ubezpieczeń eksportowych oferowanych przez Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A.;
- 3) wsparcie działań restrukturyzacyjnych przy wykorzystaniu środków budżetowych (dotacje na utrzymywanie zdolności produkcyjnych i remontowych na potrzeby *Programu Mobilizacji Gospodarki*; przychody z prywatyzacji spółek ppo), jak również pozabudżetowych (m.in. promesy i kredyty bankowe na finansowanie programów zbrojeniowych);
- 4) wykorzystanie offsetu dla unowocześnienia produkcji, remontów lub modernizacji uzbrojenia i sprzętu wojskowego produkowanego lub obsługiwanego w Polsce, poprzez pozyskanie w ramach umów offsetowych nowoczesnych technologii;
- 5) rozszerzenie zakresu kooperacji podmiotów ppo z firmami zagranicznymi;
- 6) obniżenie kosztów produkcji wytwarzanego w kraju uzbrojenia i sprzętu wojskowego, zwiększenie efektywności zarządzania podmiotami ppo oraz optymalizacja wykorzystania potencjału badawczo-rozwojowego oraz produkcyjnego.

1. Wzmocnienie zaplecza badawczo – rozwojowego

Realizacja zadań związanych z procesem modernizacji technicznej SZ RP, tworzenie warunków do obniżenia kosztów wdrażania oraz produkcji wyrobów, rozszerzanie oferty eksportowej, skuteczne reagowanie na oczekiwania odbiorców, a także wzmocnienie pozycji rynkowej polskiego przemysłu obronnego – wszystko to nie jest dzisiaj możliwe bez ścisłej współpracy producentów uzbrojenia i sprzętu wojskowego z jednostkami badawczo-rozwojowymi.

Dlatego przewiduje się utworzenie w ramach Grupy BUMAR zaplecza badawczo-rozwojowego składającego się z wybranych jednostek badawczo-rozwojowych, które zostaną wniesione do BUMAR Sp. z o.o. Jednostki badawczo-rozwojowe pozostające poza Grupą BUMAR będą współpracowały z podmiotami ppo na zasadach komercyjnych. Takie rozwiązanie zabezpieczy potrzeby Grupy BUMAR w zakresie prac badawczo-rozwojowych, a jednocześnie pozwoli zachować konkurencję wśród jednostek badawczo-rozwojowych w warunkach wolnego rynku.

2. Program finansowania badań naukowych i prac rozwojowych dotyczących priorytetowych rodzajów uzbrojenia i sprzętu wojskowego

Dla prawidłowego funkcjonowania zaplecza badawczo-rozwojowego ppo niezbędny jest istotny wzrost nakładów na badania naukowe i prace rozwojowe oraz skoncentrowanie zwiększonych środków na realizację zadań w priorytetowych obszarach techniki wojskowej. W tym celu MNiSW, biorąc za podstawę perspektywiczne kierunki potrzeb operacyjnych Sił Zbrojnych oraz możliwości realizacyjne ppo, opracował – we współpracy z MON i MG – *Program badań naukowych i prac rozwojowych na rzecz polskiego przemysłu obronnego*. Na realizację wyżej wymienionego programu przewiduje się przeznaczenie dla ppo w okresie 3-5 lat środków w kwocie ok. 2,5 mld zł pochodzących z budżetu MNiSW. Środki te mogą być przydzielane na zasadach określonych w ustawie z dnia 8 października 2004 r. *o zasadach finansowania nauki* (Dz. U. Nr 238, poz. 2390 z późn. zm.).

Ponadto w celu zwiększenia możliwości finansowania badań naukowych i prac rozwojowych ważnych ze względu na bezpieczeństwo i obronność państwa podjęte zostaną następujące działania:

- a) MON – we współpracy z MNiSW, MG, MSP oraz MF – podejmie prace mające na celu nowelizację *ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej* oraz *ustawy z dnia 7 października 1999 r. o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej*, tak aby 70% środków pochodzących z prywatyzacji spółek ppo mogło być przeznaczone na badania naukowe i prace rozwojowe w obszarach priorytetowych z punktu widzenia obronności państwa,
- b) MON, we współpracy z MNiSW – uwzględniając bieżące uwarunkowania – dokonają weryfikacji planów badań naukowych i prac rozwojowych w obszarach priorytetowych z punktu widzenia obronności i bezpieczeństwa państwa, w celu skoncentrowania środków na badaniach naukowych i pracach rozwojowych w wybranych obszarach

z jednoczesnym uwzględnieniem możliwości nawiązania współpracy w ramach programów międzynarodowych.

Dofinansowanie działalności badawczo-rozwojowej polegać będzie także na przeznaczaniu na ten cel części przychodów z prywatyzacji spółek ppo, które – zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 października 1999 r. *o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej* – zostaną wykorzystane dla wsparcia działań restrukturyzacyjnych realizowanych przez podmioty ppo.

3. Wsparcie eksportu wytwarzanego w Polsce uzbrojenia i sprzętu wojskowego

Jednym z podstawowych sposobów wspierania ppo będą działania zorientowane na stworzenie odpowiednich warunków do rozwijania eksportu uzbrojenia i sprzętu wojskowego. Podczas realizacji kontraktów eksportowych o znacznej wartości pojawiają się trudności z bieżącym finansowaniem przez producentów zakupów komponentów niezbędnych do wyprodukowania zakontraktowanego uzbrojenia i sprzętu wojskowego. W związku z tym zostaną wprowadzone zmiany w obowiązujących przepisach, mające na celu zwiększenie dostępu producentom uzbrojenia i sprzętu wojskowego do gwarancji i poręczeń udzielanych przez Skarb Państwa. Nastąpi to w drodze nowelizacji przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. *o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne* (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689 z późn. zm.), polegającej na rozszerzeniu przedmiotowego zakresu udzielania poręczeń i gwarancji o działalność związaną z produkcją lub modernizacją uzbrojenia oraz sprzętu wojskowego na potrzeby kontraktów krajowych i zagranicznych w sytuacji, gdy realizacja przedsięwzięcia jest istotna z punktu widzenia bezpieczeństwa i obronności państwa oraz gdy przedsiębiorca będzie posiadał ważny i rentowny kontrakt, zapewniający uzyskanie środków niezbędnych do spłaty gwarantowanego lub poręczonego kredytu.

Zmiany w strukturze kapitałowej BUMAR Sp. z o.o. oraz spółek wchodzących w skład Grupy BUMAR, które będą realizowane w latach 2007-2012 będą dokonywane po zasięgnięciu opinii banku, który udzielił lub udzieli kredytu objętego poręczeniem lub gwarancją Skarbu Państwa.

Eksport wyprodukowanego w Polsce uzbrojenia i sprzętu wojskowego będzie także wspierany za pomocą gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń eksportowych i gwarancji ubezpieczeniowych oferowanych przez Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A.

Udzielanie poręczeń lub gwarancji Skarbu Państwa, które mają na celu wsparcie eksportu uzbrojenia i sprzętu wojskowego, będzie następować przy uwzględnieniu regulacji UE w zakresie dopuszczalności pomocy publicznej odnoszących się do sektora przemysłu obronnego, w tym zwłaszcza art. 296 TWE. Ocena możliwości zastosowania art. 296 TWE dokonywana będzie odrębnie dla każdego przypadku udzielenia poręczenia lub gwarancji.

Rozwój eksportu uzbrojenia i sprzętu wojskowego może być również wspierany polskimi kredytami rządowymi, udzielanymi rządowi państw zainteresowanych takimi kredytami, z przeznaczeniem na sfinansowanie zakupów wytwarzanego w Polsce uzbrojenia i sprzętu wojskowego. W tym kontekście, MG oraz MSZ dokonają weryfikacji i aktualizacji listy krajów zaliczanych do potencjalnych kredytobiorców.

Dla zwiększenia możliwości pozyskiwania przez podmioty ppo zamówień eksportowych zostanie usankcjonowana praktyka udzielania przez Ministerstwo Finansów *Informacji w sprawie zainteresowania władz RP możliwością finansowania dostaw w ramach polskiego kredytu rządowego*. Informacje takie będą udzielane na wniosek właściwych władz kraju zainteresowanego uzyskaniem polskiego kredytu rządowego przeznaczonego na sfinansowanie zakupów wytwarzanego w Polsce uzbrojenia i sprzętu wojskowego lub też na wniosek polskiego eksportera. Termin ważności informacji nie powinien być dłuższy niż 6 miesięcy, a jej wystawienie i przekazanie adresatowi powinno być uzależnione od uzyskania pozytywnej opinii MG i MSZ oraz – w zależności od jednostki sprawującej nadzór właścicielski nad danym polskim eksporterem – MSP lub MON.

Ponadto, w celu wsparcia eksportu uzbrojenia i sprzętu wojskowego MSP, MON oraz MG podejmą wspólne działania mające na celu wypracowanie koncepcji umożliwiającej wprowadzenie w szczególnie uzasadnionych przypadkach procedury tzw. „obrotu z retencją”. Stosowanie tego rozwiązania byłoby trybem wyjątkowym i rozpatrywanym indywidualnie dla każdego przypadku. Zgodę na stosowanie takiego trybu każdorazowo wyrażać będzie, stosownie do kompetencji, odpowiedni organ administracji państwowej.

Wsparcie promocyjne za granicą będzie nadal realizowane przez wydziały promocji handlu i inwestycji ambasad i konsulatów RP, podległe Ministrowi Gospodarki i placówki dyplomatyczne MSZ oraz przedstawicielstwa handlowe spółek dominujących w grupach kapitałowych. W szczególności będzie kontynuowane wsparcie udziału w organizacji ekspozycji wyrobów ppo w trakcie międzynarodowych wystaw przemysłu obronnego. Ze względu na istotną praktyczną rolę MON w promocji wyrobów przemysłu obronnego, rozszerzone zostaną ustawowe kompetencje MON o promocję polskiego przemysłu obronnego.

Podjęte zostaną prace zmierzające do ustalenia zasad efektywnej współpracy i koordynacji działań organów administracji rządowej w celu wspierania rozwoju eksportu uzbrojenia i sprzętu wojskowego, w tym ustanowienia stosownych rozwiązań organizacyjnych i instytucjonalnych oraz stworzenia warunków do implementacji tych rozwiązań w praktyce.

Rozwiązania służące zwiększeniu eksportu wyrobów ppo zostaną uszczegółowione w programie promocji i wspierania eksportu wytwarzanego w Polsce uzbrojenia i sprzętu wojskowego, opracowanym wspólnie przez MSZ, MON i MG.

4. Dotacje na utrzymywanie zdolności produkcyjnych i remontowych na potrzeby Programu Mobilizacji Gospodarki

Opracowany przez MON i podpisany przez Prezesa Rady Ministrów w dniu 14 lutego 2007 r. *Program Mobilizacji Gospodarki na lata 2007-2012* stwarza podstawę do ujmowania w ustawach budżetowych środków na wydatki związane z pełnym pokryciem kosztów utrzymywania przez podmioty ppo zdolności produkcyjnych i remontowych na potrzeby tego *Programu*. Wysokość dotacji z tego tytułu dla podmiotów ppo zależy będzie od skali zadań produkcyjnych i remontowych przewidzianych w PMG na lata 2007-2012 i stopnia wykorzystania w bieżącej działalności produkcyjnej potencjału technicznego i technologicznego, utrzymywanego na okres zagrożenia bezpieczeństwa państwa. Przedsięwzięcia ujęte w *Programie Mobilizacji Gospodarki* finansowane są z budżetu państwa i planowane w części budżetowej organu nakładającego zadania obronne w ramach wydatków budżetowych na dany rok.

5. Wykorzystanie offsetu dla unowocześnienia produkcji, remontów oraz modernizacji wytwarzanego lub używanego w Polsce uzbrojenia i sprzętu wojskowego

W celu pozyskania technologii pozwalających na unowocześnienie oraz rozszerzenie asortymentu produkowanego w Polsce uzbrojenia i sprzętu wojskowego, a także przeprowadzenie restrukturyzacji produktowej niektórych podmiotów ppo, w ramach programów offsetowych kontynuowane będą działania zmierzające do pozyskania nowoczesnych technologii. Technologie te winny wspierać priorytetowe obszary działalności badawczo-rozwojowej i produkcyjnej ppo.

Z uwagi na prowadzone obecnie i planowane w najbliższym czasie postępowania na dostawy uzbrojenia i sprzętu wojskowego należy oczekiwać, że w ramach nowych umów offsetowych możliwe będzie pozyskanie nowoczesnych technologii dla podmiotów ppo.

Realizacja zobowiązań zagranicznych dostawców w ramach umów offsetowych, związanych z pozyskiwaniem nowoczesnych technologii, stanowić będzie bazę do nawiązywania i rozszerzania przez podmioty ppo współpracy międzynarodowej.

6. Poprawa efektywności ekonomicznej podmiotów ppo

BUMAR Sp. z o.o., bazując na doświadczeniach związanych z dotychczasowym funkcjonowaniem Grupy BUMAR, opracuje strategię działania rozszerzonej grupy kapitałowej. Celem strategii będzie m.in. obniżenie kosztów produkcji, a także redukcja kosztów związanych z zarządzaniem Grupą. Wdrożenie kompleksowej strategii działania Grupy BUMAR powinno doprowadzić do optymalizacji potencjału produkcyjnego oraz dostosowania potencjału badawczo-rozwojowego do aktualnego oraz przewidywanego popytu wewnętrznego i zewnętrznego na uzbrojenie i sprzęt wojskowy. Skutkiem wymienionych działań dostosowawczych będzie poprawa efektywności wykorzystania potencjału wytwórczego i nadanie działaniom na rzecz racjonalizacji kosztów produkcji charakteru procesu ciągłego.

VI. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA DZIAŁALNOŚCI PPO, W TYM REALIZACJI NAJWAŻNIEJSZYCH DZIAŁAŃ STRUKTURALNYCH

Działalność ppo – w tym działania restrukturyzacyjne – finansowana będzie z następujących podstawowych źródeł:

Lp.	Źródło finansowania	Orientacyjna wielkość środków w skali roku (w mln zł)
1.	Przychody z realizacji zamówień na uzbrojenie i sprzęt wojskowy oraz jego remonty na rzecz odbiorców krajowych (głównie MON, a w mniejszym stopniu także MSWiA)	2.100,0-2.500,0 ¹⁾
2.	Przychody z eksportu uzbrojenia i sprzętu wojskowego	~ 1.700,0 ²⁾
3.	Środki budżetowe przeznaczone na finansowanie realizacji badań naukowych i prac rozwojowych, znajdujące się w dyspozycji: <ul style="list-style-type: none"> • MNiSW • MON 	~ 500,0 ³⁾ ~ 140,0
4.	Przychody z realizacji zobowiązań offsetowych:	~ 515,0 ⁴⁾
5.	Dotacje na utrzymywanie zdolności produkcyjnych i remontowych na potrzeby <i>Programu Mobilizacji Gospodarki</i>	100,0 ⁵⁾
6.	Przychody z prywatyzacji spółek ppo	160,0 ⁶⁾
7.	Środki na realizację programu promocji eksportu uzbrojenia i sprzętu wojskowego wytwarzanego w ppo	X ⁷⁾

¹⁾ Dotyczy zamówień MON kierowanych do podmiotów ppo, wymienionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2003 r. w sprawie wykazu spółek, przedsiębiorstw państwowych i jednostek badawczo-rozwojowych prowadzących działalność na potrzeby bezpieczeństwa i obronności państwa, a także spółek realizujących obrót z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa oraz dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. Nr 89, poz. 790).

²⁾ Przewidywane przychody spółek Grupy BUMAR w okresie 2007-2012 wahać się będą w granicach 1,4-2,0 mld zł.

³⁾ W ramach środków w łącznej kwocie 2,5 mld zł, przewidzianych w okresie 3-5 lat na realizację *Programu badań naukowych i prac rozwojowych na rzecz polskiego przemysłu obronnego*.

⁴⁾ Podana kwota nie obejmuje przewidywanego zwiększenia zobowiązań offsetowych w związku z planowaną realizacją Narodowego Programu Śmigłowcowego oraz programu zakupu samolotów dla VIP.

⁵⁾ Wartość uzależniona od zadań w *Programie ...* W projekcie budżetu państwa na 2008 r. na realizację przez podmioty ppo zadań ujętych w PMG zaplanowano 84,0 mln zł.

⁶⁾ Wartość planowana w budżecie państwa na 2008 r.

⁷⁾ Źródła finansowania oraz wielkość niezbędnych nakładów – związanych m.in. z poręczeniami i gwarancjami SP, gwarancjami ubezpieczeniowymi KUKI S.A. oraz promesami i kredytami bankowymi pod programy zbrojeniowe – zostaną określone w ramach prac nad przedmiotowym programem.

Realizacja *Strategii 2012* nie będzie pociągać za sobą dodatkowych kosztów dla budżetu państwa ponad wydatki, które już są przewidziane na potrzeby restrukturyzacji ppo. W szczególności chodzi o: środki na badania naukowe i prace rozwojowe w wysokości 2,5 mld zł w okresie 3-5 lat, ujęte w planach budżetowych MNiSW, dotacje na utrzymywanie zdolności produkcyjnych i remontowych na potrzeby PMG, jak również wydatki z budżetu MSP na wykonanie analiz przedprywatyzacyjnych, które są nieodłącznie związane z procesem prywatyzacji i w tym sensie nie wynikają bezpośrednio ze *Strategii 2012*. Podobnie, przyjęcie *Strategii 2012* przez Radę Ministrów nie będzie wiązało się ze wzrostem środków budżetowych związanych z poręczeniami i gwarancjami Skarbu Państwa, jak również gwarantowanymi ubezpieczeniami oferowanymi przez KUKĘ S.A.

VII. HARMONOGRAM REALIZACJI NAJWAŻNIEJSZYCH DZIAŁAŃ STRUKTURALNYCH

Lp.	Rodzaj przedsięwzięcia	Lata 2007-2012
I.	Opracowanie przez MNiSW, we współpracy z MON i MG, programu badań naukowych i prac rozwojowych, adresowanych do podmiotów ppo	do końca I kw. 2007 r.
II.	Opracowanie przez MON Programu Mobilizacji Gospodarki na lata 2007-2012	do końca I kw. 2007 r.
III.	Realizacja programu przekształceń strukturalnych	
1.	Wycena i wniesienie przez ZTS GAMRAT S.A. do BUMAR Sp. z o.o. udziałów spółki ZPS GAMRAT Sp. z o.o.	do końca III kw. 2007
2.	Przeniesienie na SP, tytułem wynagrodzenia za obniżenie kapitału zakładowego ZTS GAMRAT S.A., udziałów w BUMAR Sp. z o.o. (objętych za udziały ZPS GAMRAT Sp. z o.o.) lub przy zastosowaniu innej formy przejęcia tych udziałów przez SP	do końca 2008 r.
3.	Komercjalizacja przez MSP przedsiębiorstw państwowych zaliczanych do ppo, w tym: WCBK-T, WZE, WZI, WZL Nr 1, WZL Nr 2, WZL Nr 4, WZL Nr 1, WZL Nr 2, WZMot Nr 5, WZU Nr 2 oraz OBRUM	do końca 2008 r.
4.	Wykonanie niezbędnych analiz przedprywatyzacyjnych w odniesieniu do: WCBK-T S.A., WZE S.A., WZI S.A., WZM S.A., WZL Nr 1 S.A., WZL Nr 2 S.A., WZMot Nr 5 S.A., WZU Nr 2 S.A., WZL Nr 1 S.A., WZL Nr 2 S.A., WZL Nr 4 S.A., BZE BELMA S.A., WSK PZL-KALISZ S.A., FUMIS-bumar Sp. z o.o., OBRSM Sp. z o.o., OBRUM Sp. z o.o.	do końca 2009 r.
5.	Wykonanie wyceny udziałów BUMAR Sp. z o.o.	do końca 2008 r.
6.	Wniesienie przez SP do BUMAR Sp. z o.o. akcji/udziałów spółek objętych konsolidacją z Grupą BUMAR, w tym: WCBK-T S.A., WZE S.A., WZI S.A., WZM S.A., WZL Nr 1 S.A., WZL Nr 2 S.A., WZMot Nr 5, WZU Nr 2 S.A., WZL Nr 1 S.A., WZL Nr 2 S.A., WZL Nr 4 S.A., BZE BELMA S.A., FUMIS-bumar Sp. z o.o., OBRSM Sp. z o.o. i OBRUM Sp. z o.o.	do końca 2010 r.
7.	Wycena oraz wniesienie przez ARP S.A. do BUMAR Sp. z o.o. akcji RADMOR S.A.	do końca 2008 r.
8.	Wycena oraz wniesienie przez ARP S.A. do BUMAR Sp. z o.o. akcji: PZL – HYDRAL S.A., w przypadku gdy do końca 2009 r. ARP nie zdoła pozyskać inwestora dla tych spółek, a ponadto WSK PZL ŚWIDNIK S.A. oraz ZM MESKO S.A.	do końca 2011 r.
9.	Wycena oraz wniesienie przez FLT KRAŚNIK S.A. do BUMAR Sp. z o.o. udziałów ZM Kraśnik Sp. z o.o.	do końca IV kw. 2007 r.
10.	Przeniesienie na SP, tytułem wynagrodzenia za obniżenie kapitału zakładowego FLT KRAŚNIK S.A., udziałów w BUMAR Sp. z o.o. (objętych za udziały ZM Kraśnik Sp. z o.o.) lub przy zastosowaniu innej formy przejęcia tych udziałów przez SP	do końca III kw. 2008 r.
11.	Wniesienie przez SP do BUMAR Sp. z o.o. akcji WSK PZL KALISZ S.A., w przypadku, gdy do końca 2009 r. spółka nie zdoła pozyskać inwestora strategicznego	do końca III kw. 2010 r.
12.	Wycena oraz wniesienie przez ARP S.A. do BUMAR Sp. z o.o. udziałów CENZIN Sp. z o.o.	do końca 2008 r.

Lp.	Rodzaj przedsięwzięcia	Lata 2007-2012
13.	Utworzenie wewnętrznej struktury organizacyjnej Grupy BUMAR opartej na pionach branżowych	do końca 2008 r.
	14. Przekształcenie BUMAR Sp. z o.o. w spółkę akcyjną	do końca 2012 r.
	15. Poszukiwanie przez MSP oraz ARP S.A. i BUMAR Sp. z o.o. inwestorów strategicznych dla spółek objętych procesem konsolidacji kapitałowej	2007-2012
	16. Realizacja procesu prywatyzacji przez MSP spółek nie objętych konsolidacją kapitałową ppo	2007- 2012
IV.	Przygotowanie przez MG, we współpracy z MF, projektu nowelizacji ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, w celu zwiększenia podmiotom ppo dostępu do gwarancji i poręczeń SP	do końca II kw. 2008 r.
V.	Podjęcie przez MF działań zmierzających do usankcjonowania praktyki udzielenia <i>Informacji w sprawie zainteresowania władz RP możliwością finansowania dostaw w ramach polskiego kredytu rządowego</i> , wystawianych na wniosek kraju zainteresowanego uzyskaniem kredytu przeznaczanego na sfinansowanie zakupów wytwarzanego w Polsce uzbrojenia i sprzętu wojskowego lub też na wniosek polskiego eksportera	do końca II kw. 2008 r.
VI.	Weryfikacja i aktualizacja przez MG i MSZ listy krajów zaliczanych do potencjalnych kredytobiorców polskich kredytów rządowych	do końca II kw. 2008 r.
VII.	Przygotowanie przez MG projektu nowelizacji ustawy z dnia 7 października 1999 r. o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, w celu stworzenia warunków do prowadzenia dalszych działań restrukturyzacyjnych i przekształceń strukturalnych w ppo	do końca II kw. 2008 r.
VIII.	Przygotowanie przez MG projektu nowelizacji ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej w celu stworzenia podstawy prawnej do zaangażowania się MON w działania promujące polski przemysł obronny w kraju i za granicą	do końca II kw. 2008 r.
IX.	Przygotowanie przez MON, we współpracy z MNiSW, MG, MSP i MF, projektu nowelizacji ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej	do końca II kw. 2008 r.
X.	Przygotowanie wspólnie przez MSZ, MON i MG programu promocji i wspierania eksportu wytwarzanego w Polsce uzbrojenia i sprzętu wojskowego	do końca II kw. 2008 r.
XI.	MSP, MON i MG podejmą wspólne działania mające na celu wypracowanie koncepcji „obrotu z retencją”	do końca 2012 r.

Warszawa, 26 marca 2009 r.

**NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
DELEGATURA W WARSZAWIE**

ul. Filtrowa 57, 02-056 Warszawa

tel. (022) 444-57-72

fax. (022) 444-57-62

P/08/51

LWA- 41002-1-2009

**Pan
Edward Edmund Nowak
Prezes Zarządu
Bumar Spółka z o.o.**

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 roku o Najwyższej Izbie Kontroli¹, zwanej dalej ustawą o NIK, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Warszawie przeprowadziła w firmie „Bumar” Spółka z o.o. (zwanej w dalszej treści „Bumar”) kontrolę w zakresie sprawowanie nadzoru właścicielskiego w „Bumar” w latach 2004 – 2008.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym 16 stycznia 2009 r. Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 ustawy o NIK, przekazuje Panu Prezesowi niniejsze wystąpienie pokontrolne.

1. Na podstawie przedłożonych dokumentów nie stwierdzono przypadków niewdrażania uchwał Rady Nadzorczej czy Zgromadzenia Wspólników. Stwierdzono jednak przypadki opieszalej bądź nieadekwatnych do treści pism działań Zarządu (a także RN) we wdrażaniu zaleceń czy wytycznych wskazanych przez Ministerstwo Skarbu Państwa czy Radę Nadzorczą. Dotyczyło to np. kontroli stanu realizacji kontraktów malezyjskiego i indyjskiego, spraw związanych ze Spółką Ursus czy sprawy dostosowania umowy Spółki Bumar do wymogów zawartych w zarządzenia nr 41 Ministra Skarbu Państwa z 19 października 2005 r. „Zasady nadzoru właścicielskiego nad spółkami z udziałem Skarbu Państwa oraz innymi państwowymi osobami prawnymi”.

Sprawozdania finansowe za lata 2004-2007 (w tym: wprowadzenie do sprawozdania, bilans, rachunek zysków i strat, zestawienie zmian w kapitale własnym, rachunek przepływów pieniężnych i dodatkowe informacje) były badane przez biegłych rewidentów wybranych przez Radę Nadzorczą i po zatwierdzeniu przez Zgromadzenie Wspólników zostały przekazane do Krajowego rejestru sądowego, właściwego urzędu skarbowego i ogłoszone w Monitorze Polskim B². Z wyjątkiem roku 2006³, Zgromadzenie Wspólników zatwierdziło sprawozdania Zarządu z działalności Spółki w pozostałych latach.

2. Bumar Spółka z o.o.⁴ jest podmiotem dominującym w Grupie Kapitałowej Bumar (w skład której wchodzi 22 spółki) powstałej w 2002 r. w wyniku przyjęcia przez Radę Ministrów RP „Strategii przekształceń strukturalnych przemysłowego potencjału obronnego w latach 2002-2005”. Równoległe z procesem tworzenia Grupy Kapitałowej następował znaczny wzrost majątku, operacji gospodarczych oraz obrotów Bumaru. Szczególnie w pierwszych dwóch latach badanego okresu dynamika wzrostu aktywów była wysoka – w 2004 r. nastąpił wzrost o 41,6% w stosunku do 2003 r. (z 905 mln zł do 1.281,7 mln zł)⁵, a w 2005 r. wzrost o 90,7% w stosunku do 2004 r. (do kwoty 2.444,2 mln zł). W 2007 r. wystąpił spadek w stosunku do 2006 r. o 4,1% (z 3.079,2 mln zł do kwoty 2.952,1 mln zł), a na koniec III kwartału 2008 r. suma aktywów wynosiła 2.995,2 mln zł. Główną przyczyną zmniejszenia sumy bilansowej w 2007 r. było przede wszystkim rozliczenie kosztów „Kontraktu malezyjskiego”, aktywowanych w rozliczeniach międzyokresowych oraz dokonanie odpisów aktualizujących inwestycje długoterminowe. Aktywa trwałe Bumaru, które stanowiły 54,0% sumy bilansowej w 2004 r. charakteryzowała odbiegająca od typowych dla spółek handlowych i produkcyjnych struktura, a mianowicie 54,8% ich wartości stanowiły inwestycje długoterminowe (udziały i akcje w spółkach zależnych Grupy), a 38,3% stanowiły długoterminowe rozliczenia międzyokresowe dotyczące rozliczenia kosztów „Kontraktu malezyjskiego” (w następnym roku miały rozpocząć się dostawy sprzętu).⁶ W następnych latach aktywa trwałe, stanowiące około 1/3 sumy

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.

² Sprawozdanie: za 2004 r. zostało ogłoszone w Nr. 1414 z 2005 r.; za 2005 r. w Nr. 1231 z 2006 r.; za 2006 r. w Nr. 1877 z 2007 r. i 515 z 2008 r. oraz za 2007 r. w Nr. 1274 z 2008 r.

³ Uchwała 6/2008 ZZW z 29 czerwca 2007 r.

⁴ Umowa Spółki pn. Przedsiębiorstwo Handlu Zagranicznego „Bumar” Spółka z o.o. zawarta została 31 maja 1983 r.

⁵ W okresie 2003-2004 aktywa Bumaru zwiększyły się o 776 mln zł, tj. o 153%.

⁶ Udział aktywów trwałych w sumie bilansowej w latach 2005-2008 (III kwartał) wynosił odpowiednio: 31,4% (inwestycje 68,2% i rozliczenia 25,1%); 35,8% (inwestycje 71,2%, należności 13% i rozliczenia 9,9%); 33,2% (inwestycje 76,5% i należności 13,7%) i 35%.

bilansowej, były coraz bardziej zdominowane przez inwestycje długoterminowe oraz należności długoterminowe, których udział w końcu III kwartału 2008 r. wynosił odpowiednio 71,8% i 18,8%⁷. Zmianom uległa też struktura aktywów obrotowych. Środki pieniężne, które stanowiły w latach 2004-2007 ponad 23% (a w 2005 r. nawet 36,8%) spadły do 4,5% w końcu września 2008 r. (88 mln zł). Jednocześnie udział należności krótkoterminowych (w ponad 95% handlowych) wzrósł z 41,4% w 2004 r. (244,2 mln zł) do 59,7% w końcu września 2008 r. (1.162 mln zł, w tym 707,2 mln zł stanowiły należności od jednostek powiązanych, a 454,8 mln zł od pozostałych jednostek). Zapasy, które w 2006 r. stanowiły 16,6% aktywów obrotowych (328,4 mln zł, w tym zaliczki przekazane 197,3 mln zł) w końcu września stanowiły już 27,7% (539,9 mln zł, w tym zaliczki przekazane 380,1 mln zł).⁸

Kapitał zakładowy Bumaru wzrósł – głównie w wyniku przejęcia akcji i udziałów w kolejnych spółkach, które weszły w skład Grupy Kapitałowej⁹ – z 401.963.500 zł, podzielonych na 803.927 udziałów o wartości nominalnej 500 zł, na koniec 2004 r. do 818.233.500 zł, podzielonych na 1.636.416 udziałów o wartości nominalnej 500 zł¹⁰, według stanu na 9 września 2008 r. We władaniu Skarbu Państwa było odpowiednio: 77,5% (622.697 udziałów) i 86,8% (1.419.595) tego kapitału, natomiast władaniu Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. 22,2% (178.424) i 10,9% (178.424), zaś we władaniu pozostałych udziałowców 0,3% (2.806) i 2,3% (38.397). Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania stanowiły 68% pasywów w 2004 r., a we wrześniu 2008 r. – 71,4%, przy czym największy wzrost w stosunku do roku poprzedniego nastąpił w 2005 r. – o 132%. Pod koniec badanego okresu zdecydowanie dominowały zobowiązania krótkoterminowe, które w końcu września 2008 r. stanowiły 82,1% zobowiązań, w tym 51,3% stanowiły zaliczki otrzymane na dostawy (901,6 mln zł), a 30,1% kredyty i pożyczki (528,4 mln zł). Zaznaczyć należy, że ponad czterdziestokrotny wzrost stanu kredytów i pożyczek krótkoterminowych w 2006 r. w stosunku do 2004 r. (z 6,3 mln zł do 257,4 mln zł) wynikał z terminów spłaty w 2007 r. kredytów z lat poprzednich. Zaliczki na dostawy, które w 2007 r. stanowiły 48,8%

⁷ W 2006 r. nastąpił ponad 53-krotny wzrost należności długoterminowych w stosunku do roku poprzedniego (z 2,7 mln zł do 143,4 mln zł), który był spowodowany przekazaniem zaliczki do SAAB BOFORS DYNAMICS AB na poczet kontraktu długoterminowego.

⁸ Wzrost stanu zapasów w 2007 r. do kwoty 504,7 mln zł był spowodowany m.in. opóźnieniem wysyłki czołgów do Malezji.

⁹ Pierwsze istotne podwyższenie kapitału zakładowego o 309.994.000 zł miało miejsce w 2002 r., kiedy utworzono Grupę, a kolejne w 2006 r. o 384.449.000 zł, po objęciu nowych udziałów przez Skarb Państwa, pokrytych wkładem niepieniężnym w postaci akcji 5 kolejnych spółek.

zobowiązań krótkoterminowych (1.882,6 mln zł), w 44,7% pochodziły z Ministerstwa Obrony Narodowej (MON), a w 31,2% od rządu Malezji.

W latach 2004-2008 (koniec września) kapitały własne i zobowiązania i rezerwy na zobowiązania długoterminowe (kapitał stały) wskaźnik pokrycia majątku trwałego kapitałem stałym przekraczał 100% spełniając „złotą regułę bilansową” (najniższą wartość osiągnął w 2007 r. – 102,3%), natomiast pokrycie majątku trwałego kapitałem własnym utrzymywało się w badanym okresie na dość niskim poziomie nie przekraczając 87% (w końcu września 2008 r. – 81,5%). NIK zwraca uwagę na wysoki udział obcych kapitałów w finansowaniu aktywów, który powoduje, że rośnie ryzyko finansowe i coraz trudniej będzie przedsiębiorstwu spłacać zobowiązania.

Przychody Bumaru w latach 2004-2008 (30 września) wynosiły odpowiednio: 987,1 mln zł; 1.952,1 mln zł; 2.563,2 mln zł; 2.898,2 mln zł oraz 1.851,5 mln zł, przy czym udział przychodów ze sprzedaży towarów i usług stanowił odpowiednio: 89,9%; 96,3%; 95,0%; 97,2% (w tym 82% ze sprzedaży krajowej i 18% z eksportu) i 97,5%. Koszty działalności operacyjnej wynosiły w tym okresie odpowiednio: 887,5 mln zł; 1.781,0 mln zł; 2.342,0 mln zł; 2.715,1 mln zł i 1.751,7 mln zł.

W związku z tym, że przychody ze sprzedaży i koszty z działalności operacyjnej kształtowały się na mniej więcej takim samym poziomie, Bumar przy tak dużych obrotach generował w latach 2005-2007 minimalny zysk (2,0 mln zł, 0,6 mln zł i 0,5 mln zł) ze swojej podstawowej działalności, tj. działalności handlowej, usługowej i produkcyjnej, a w 2004 r. odnotowano stratę ze sprzedaży w wysokości 0,5 mln zł. Powodem tego była malejąca marża na przychodach ze sprzedaży oraz stosunkowo wysoki udział usług obcych, które stanowiły 13,6%; 11,9%; 5,4% i 8,9% kosztów działalności operacyjnej. Całość działalności zamknięto w latach 2004-2007 zyskiem osiągając wynik netto i rentowność ze sprzedaży w wysokości odpowiednio: 2,9 mln zł (0,33%); 12.833,1 mln zł (0,68%); 10,1 mln zł (0,43%) i 11,4 mln zł (0,42%).

Podobnie kształtował się przebieg, równie niskiej jak rentowność ze sprzedaży, rentowności aktywów netto (w przedziale 0,23%-0,53%), a trzykrotnie wyższa rentowność kapitału własnego netto niż aktywów netto, jest odbiciem struktury źródeł finansowania majątku firmy.

¹⁰ Uwzględniając fakt umorzenia 51 udziałów bez zmiany wielkości kapitału własnego wartość faktyczna udziału wynosiła 500,015583 zł.

3. Wskaźniki płynności nie odbiegały znacznie od wartości uznawanych za optymalne. Wskaźnik bieżącej płynności najniższą wartość osiągnął w 2007 r. (1,01), a na koniec września 2008 r. wzrósł do 1,08. Podobnie wskaźnik szybki – 0,69 w 2007 r. i 0,78 we wrześniu, jednakże mimo formalnie wysokiego poziomu szybkiego wskaźnika płynności Bumar może mieć kłopoty z regulowaniem zobowiązań, ponieważ już w 2006 r., w stosunku do roku poprzedniego, cykl rotacji należności uległ znacznemu wydłużeniu o 38 dni (do 106 dni), zaś zobowiązań o 11 dni (do 58 dni). Różnica ta wzrosła do 58 dni w 2007 r., a szacowana na koniec września 2008 r. wartość tej różnicy osiągnęła 126 dni. Tak znaczna różnica pomiędzy tymi cyklami, nie była korzystna dla Bumar, ponieważ w ten sposób kredytował ona swoich odbiorców i musiał korzystać z obcych źródeł finansowania.

NIK zwraca uwagę, że MON – główny odbiorca zrealizowanych w 2008 r. dostaw – był winien Bumarowi około 625 mln zł (według stanu na 6 stycznia 2009 r.). Brak płatności z MON powodował problemy z regulowaniem zobowiązań Bumaru wobec spółek Grupy Bumar oraz dostawców kooperacyjnych.

W 2006 r. po raz pierwszy w badanym okresie całkowite przepływy pieniężne netto przyjęły wartość ujemną 66,8 mln zł, a w kolejnym roku ponownie – 76,3 mln zł, co zaszkodziło obniżeniu posiadanych zasobów pieniężnych i znalazło odbicie we wskaźniku wypłacalności gotówkowej, który z poziomu wskazującego na utrzymywanie nadmiernych stanów środków pieniężnych (0,46 w 2005 r.) systematycznie spadał (0,38 w 2006 r. i 0,25 w 2007 r.), by w końcu września osiągnąć wartość 0,06, tj. zdecydowanie poniżej optymalnej (0,2).

Mała rentowność Bumar na swojej podstawowej działalności, tj. sprzedaży produktów, towarów, materiałów i usług, niewielka zdolność do generowania dodatnich przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej i inwestycyjnej oraz pogarszająca się płynność finansowa od 2007 r. spowodowały, że Bumar od 2008 r. miał problemy ze spłatą kredytów i pożyczek. W 2008 r. Spółka zapłaciła karne odsetki w kwocie 796.602,28 USD za nieterminowo spłacany kredyt udzielony przez Bank Gospodarki Żywnościowej S.A. na finansowanie produkcji związanej z „Kontraktem malezyjskim”.

W okresie objętym kontrolą Bumar nie zawarł długoterminowego kontraktu zagranicznego na dostawę sprzętu i usług o porównywalnej z „Kontraktem malezyjskim” wartości, co zdaniem NIK należy ocenić negatywnie. Brak takiego kontraktu oraz spadek zamówień z MON spowodowany narastającymi trudnościami budżetowymi, może

doprowadzić nie tylko do niewypłacalności firmy, ale wręcz do poważnego zagrożenia egzystencji całej Grupy Kapitałowej.

4. Średnioroczny poziom zatrudnienia członków Zarządu w latach objętych kontrolą oscylował wokół 5 etatów z odchyleniem w dół w 2007 r. (4,7) i w górę w 2008 r. (5,5). Zatrudnienie średnioroczne osób na stanowiskach dyrektorskich uległo zwiększeniu z 10,5 etatów w 2004 r. do 37,5 etatów na koniec III kwartału 2008 r. (w 2007 r. wynosiło 27,7 etatów). Łączne zatrudnienie w kraju w okresie objętym kontrolą zwiększyło się z 224,4 etatów w 2004 r. do 349,4 w 2007 r., tj. o 55,7% (na koniec III kwartału 2008 r. wyniosło 329,0 etatów).

Wynagrodzenia wraz z pochodnymi w 2004 r. wynosiły 50,9 mln i stanowiły 26,5% kosztów rodzajowych (192,4 mln zł), na koniec września 2008 r. wynosiły 40,2 mln zł, co stanowiło 32,8% kosztów rodzajowych (122,5 mln zł). Ustalono, że wynagrodzenie miesięczne członków Rady Nadzorczej (RN) (płaca zasadnicza) nie przekraczało wartości określonej w art. 8 pkt 7 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi¹¹, zaś miesięczne wynagrodzenie zasadnicze członków Zarządu nie przekraczało wartości określonej w art. 8 pkt 3 tej ustawy.

5. Według stanu na dzień 13 lipca 2007 r. Bumar posiadał 32 zawarte umowy na usługi doradcze, w tym 19 z firmami doradczymi (6 umów z firmami doradczymi było na etapie wypowiedzenia). Zespół kontroli wewnętrznej po przeprowadzonym badaniu umów zlecenia i umów o dzieło zawartych w tym zakresie w latach 1995-2007, nie był w stanie stwierdzić czy były one zasadne, ponieważ: *„dokonanie przez zespół kontrolny oceny zasadności zawierania umów podlegających kontroli było w wielu przypadkach niemożliwe z uwagi na brak informacji i dokumentów. Większość umów zawartych zostało z inicjatywy członków byłego Zarządu, stąd trudności w uzyskaniu informacji dotyczących zasadności ich zawarcia, sposobu wywiązywania się zleceniobiorców z postanowień umowy czy nawet ich adresatów.”* W 2008 r. Spółka związana była 47 umowami o świadczenie usług doradczych, w tym 25 umów zawarto z osobami fizycznymi. Spośród osób fizycznych, 11 pobierało wynagrodzenie miesięczne w wysokości 3.500 zł z tytułu udziału w posiedzeniach Zespołu Doradców Prezesa Zarządu. Osoby prawne świadczące usługi doradcze dla Spółki otrzymywały wynagrodzenie miesięczne w przedziale od 2.500 zł do 20.000 zł (doradztwo prawne) lub wynagrodzenie jednorazowe w przedziale od 2.000 zł do 210.000 zł.

¹¹ Dz. U. Nr 26, poz. 306 ze zm.

Ponadto w ramach „Kontraktu malezyjskiego” o łącznej wartości 370,6 mln USD, Bumar zawarł 6 umów agencyjnych, których koszt wynosił 95,4 mln USD.

6. W latach 2004-2007 nie powstała strategia długofalowa, obejmująca wszystkie obszary działalności Bumaru. W oparciu o strategiczne dokumenty rządowe – przyjętą przez Radę Ministrów: 14 maja 2002 „Strategię przekształceń strukturalnych przemysłowego potencjału obronnego w latach 2002-2005” oraz 31 sierpnia 2007 r. „Strategię konsolidacji i wspierania rozwoju polskiego przemysłu obronnego w latach 2007-2012” – Zarząd Bumaru co roku w Biznes Planie, zatwierdzanym przez Radę Nadzorczą, szczegółowo określał zadania firmy na najbliższy rok. W maju 2008 r., obecny Zarząd zainicjował prace nad stworzeniem wieloletniej Strategii Bumaru i Grupy Bumar na lata 2008-2012. Po konsultacjach z MON, MSP i MG, Zarząd przyjął 20 listopada 2008 Strategię Bumaru, jednakże do dnia zakończenia kontroli, Zarząd nie podjął działań w celu zatwierdzenia strategii przez RN.

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

1. Podjęcie działań mających na celu znaczące zwiększenia zysku na sprzedaży i rentowności Bumaru.
2. Podjęcie energicznych działań na rzecz pozyskania nowych kontraktów eksportowych.
3. Doprowadzenie do zatwierdzenia, a następnie wprowadzenie w życie strategii Bumaru.
4. Właściwe i bez zbędnej zwłoki reagowanie na wnioski/wytyczne/zalecenia MSP i RN.

Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, zwraca się do Pana Prezesa o przedstawienie, w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków, bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosków lub przyczynach niepodjęcia takich działań.

Stosownie do art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia, Pan Prezes ma prawo zgłoszenia na piśmie do Dyrektora Delegatury NIK w Warszawie umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o której mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych

Kronika związkowa

4 lutego 2010

Nr 10 (1739)/2010

<http://kronika.opzz.org.pl>

Rok XIV

Redaktor: Grzegorz Ilka

e-mail: ilka@opzz.org.pl

tel.: 022 551 55 04, fax: 022 551 55 24

00-924 Warszawa, ul. M. Kopernika 36/40

ŹŁE SIĘ DZIEJE W PRZEMYSŁE OBRONNYM

28 stycznia 2010 r. odbyło się statutowe posiedzenie Prezydium Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego i Federacji. Obrady były poświęcone omówieniu sytuacji w sektorze zbrojeniowym, w tym głównie w spółkach należących do Grupy BUMAR (przyjęto poniższe Stanowisko) i przygotowaniom do Kongresu OPZZ.

Ponadto Prezydium przyjęło wstępną wersję programu działania obu struktur na rok 2010 oraz zapoznało się z proponowanym scenariuszem realizacji Projektu Operacyjnego Kapitał Ludzki, który ZZPE jako Lider Projektu będzie realizował w partnerstwie ze Związkiem Pracodawców Przedsiębiorstw Przemysłu Obronnego i Lotniczego oraz Związkiem Inżynierów i Techników.

3 lutego br. przewodniczący ZZPE Stanisław Janas zwrócił się poniższym pismem do premiera Donalda Tuska z prośbą o interwencję:

**Prezes Rady Ministrów
Donald Tusk**

Prezydium ZZPE i Rady Federacji ZPP Przemysłu Specjalnego jest zaniepokojone pogarszającą się sytuacją w przedsiębiorstwach Przemysłu Obronnego. Głównym Powodem tego jest zmniejszenie zamówień sprzętu wojskowego w 2009 r., ale naszym zdaniem również nieprawidłowości w realizacji Rządowej Strategii Konsolidacji i Rozwoju Przemysłu Obronnego oraz Strategii Grupy Bumar.

W związku z powyższym, w trosce o przyszłość branży, Prezydium przesyła Panu Premierowi „Stanowisko w sprawie sytuacji w polskim Przemysle Obronnym”, w którym przedstawia swoje zastrzeżenia i zwraca się do Pana Premiera o podjęcie stosownych działań w celu poprawy sytuacji w Przedsiębiorstwach Przemysłu Obronnego.

W imieniu Prezydium
Przewodniczący ZZPE
Stanisław Janas

**STANOWISKO
PREZYDIUM ZZPE I RADY FEDERACJI ZPP
„PRZEMYSŁ SPECJALNY” W SPRAWIE SYTUACJI
W POLSKIM PRZEMYSŁE OBRONNYM**

Popierając Strategię Rządową w sprawie restrukturyzacji i rozwoju Przemysłowego Potencjału Obronnego byliśmy przekonani, że wspólnym wysiłkiem Rządu RP, Związku Pracodawców i Związków Zawodowych działających w

branży Przemysłu Obronnego stworzymy nadzorowany przez państwo Polski Koncern Zbrojeniowy, który będzie skutecznie rywalizował z dużymi i mocnymi koncernami zachodniej Europy i USA.

Strategia przewidywała, że Koncern ten – tzn. Grupa Bumar będzie stanowił ważny element bezpieczeństwa Państwa i skoncentruje się przede wszystkim na wzmocnieniu współpracy międzynarodowej oraz pozyskaniu nowych kierunków eksportowych i kontraktów zbrojeniowych. To też miało być główne źródło utrzymania administracji tej Grupy.

W strategii przyjęto, że w kraju Grupa Kapitałowa Bumar dokona konsolidacji przemysłu zbrojeniowego wokół wspólnych produktów i prac badawczo-rozwojowych oraz przyczyni się do koordynacji wieloletnich zamówień z Ministerstwa Obrony Narodowej, realizowanych wspólnie przez kilka przedsiębiorstw z kraju i zagranicy.

Koncern ten, miał być skutecznie wspierany przez Rząd, a szczególnie Ministerstwo Skarbu Państwa jako właściciela większościowego udziałów tego Koncernu, Ministerstwo Gospodarki odpowiedzialne za restrukturyzację i offset oraz Ministerstwo Obrony Narodowej, głównego dysponenta środków na Modernizację Techniczną Sił Zbrojnych.

Tymczasem analizując te kilka lat funkcjonowania „Strategii...” i Grupy Bumar w nowym skonsolidowanym koncernie, dochodzimy do wniosku, że:

Po pierwsze:

- Dotychczasowe Zarządy Grupy Bumar mimo usilnych starań w pozyskiwaniu nowych kontraktów eksportowych, nie odnoszą spodziewanych efektów. Winien temu jest również Rząd RP za pasywność we wspieraniu działań eksportowych.

- Brak przychodów z eksportu uzbrojenia zmusił Zarząd Grupy Bumar do zwiększenia swoich działań w kraju i szukania źródeł utrzymania z zarządzania własnymi spółkami m.in. poprzez narzucenie marży od przychodów tych spółek.

Skutkiem takich działań jest powiększenie kosztów własnych spółek zależnych, wchodzących w skład Grupy Kapitałowej Bumar, co w efekcie prowadzi do wzrostu cen finalnych ich produktów.

Zmniejsza to konkurencyjność produktów na krajowym rynku przemysłu obronnego i rynkach zagranicznych.

Budzić to może również niepokój głównego odbiorcy tych produktów na rynku krajowym, Ministerstwa Obrony Narodowej. To ten Odbiorca, w aktualnym układzie ilości i wartości realizowanych przez Grupę kontraktów, ponosi główne koszty jej utrzymania. Te same zamówienia re-

alizowane byłyby bezpośrednio w spółkach Grupy, bez jej udziału (pośrednictwa), po cenach odpowiednio niższych.

Dodatkowo podnoszony jest wręcz fakt, że Grupa Bumar paraliżuje negocjacje swoich spółek w MON wymuszając na nich udział swoich przedstawicieli w tych negocjacjach, co kontestuje MON, ponieważ przedstawiciele Grupy Bumar nie zawsze są specjalistami od negocjowanych złożonych technicznie specjalizowanych wyrobów.

Po drugie:

Budzi nasze zastrzeżenie polityka kadrowa Zarządów Grupy Bumar.

Naszym zdaniem zarządzanie przemysłem zbrojeniowym i spółkami tej branży wymaga dużego doświadczenia, znajomości specyficznego prawa i procedur z dziedziny obrotu specjalnego i bezpieczeństwa Państwa.

Tymczasem obserwujemy powoływanie do zarządów spółek ludzi, którzy nigdy przedtem nie pracowali w przemyśle zbrojeniowym, w miejsce osób doświadczonych i zasłużonych dla tej branży, pod pretekstem słabych wyników ekonomicznych, za które to wyniki w dużej mierze przecież odpowiada też Grupa Bumar.

Należy więc zrozumieć niezadowolenie pracowników z takiej praktyki i protesty z niego płynące, a nie sięgać po drastyczne kary wobec nich, zwłaszcza, że każdy nowo powołany Prezes jako najważniejszy swój cel stawia sobie zwolnienie pracowników. Często też zatrudnia sobie oddaną grupę współpracowników, za zwyczaj, nie znającą specyfiki branży i to za odpowiednio wysokie wynagrodzenie, wprowadzając dezorganizację i oczywiście niezadowolenie wśród załogi spółki. Prowadzi to do utraty często unikalnych, wysokiej klasy specjalistów dziedzinowych i wysoko kwalifikowanych pracowników technicznych specjalizowanych zawodów, koniecznych do prac w przemyśle zbrojeniowym i trudnych do szybkiego odtworzenia. Ludzie ci odchodzą do innych spółek, konkurencyjnych dla Grupy Kapitałowej Bumar, co prowadzi do przejmowania zamówień przez te spółki, w tym intratnych kontraktów z MON.

Po trzecie:

Grupa Bumar aby realizować swoje zadania musi mieć pieniądze i to duże, szczególnie na konsolidację Grupy i restrukturyzację przejętych firm oraz rozwój produktowy i programy wieloletnie, często strategiczne dla obronności kraju.

Tymczasem, nie zauważamy wyraźnej pomocy państwa w pozyskiwaniu tych pieniędzy, a jak już, to w formie wysokooprocentowanych kredytów, mimo gwarancji państwa.

Przecież, zgodnie z Ustawą o wspieraniu restrukturyzacji Przemysłowego Potencjału Obronnego, takie środki miały wpływać z prywatyzacji przedsiębiorstw zbrojeniowych!

Jak widzimy wpływają, tylko że do budżetu Agencji Rozwoju Przemysłu która nie dotuje, a jedynie pożycza środki z odsetkami oraz z dużym zabezpieczeniem majątkowym.

Nie tak miało być!

Taka sytuacja wymusza na Zarządzie Grupy Bumar pozyskiwanie tańszych kredytów z innych źródeł.

Zauważamy jednak, że Zarząd Grupy kieruje się wyłącznie ekonomią sprzedając majątek firm lub biorąc kredyty w bankach zagranicznych również takich, które finansują przemysł zbrojeniowy własnego kraju.

Zabezpieczeniem tych kredytów są spółki Grupy Bumar.

Czy Zarząd Grupy nie widzi w tym niebezpieczeństwa zwłaszcza, że wartość zastawionych firm jest często kilka razy wyższa niż wartość kredytu?

Oznacza to, że w przypadku nie spłacenia kredytu w terminie zastawiona spółka przejdzie w ręce obcego banku, za bardzo niską cenę. Ofiarą takiego postępowania może stać się Radwar.

Niepokoi nas zwłaszcza fakt, że niektórzy członkowie Zarządu Grupy Bumar podkreślają, iż Grupa nie potrzebuje drogich rządowych kredytów z Agencji Rozwoju Przemysłu, gdyż banki „drzwiami i oknami” pchają się, aby udzielić tańszych kredytów Grupie.

Może to i prawda, ale czy bezpieczne z punktu obronności państwa?

Już dziś „zastawiony” jest Maskpol, Radwar i WSK-Warszawa. Pamiętajmy, że spółki te, też brały kredyty pod zastaw swojego majątku.

Czy więc Grupa Bumar będzie w stanie spłacić takie zadłużenie?

Czy nie wpadła już w tzw. „spiralę zadłużenia”?

Po czwarte

Nie możemy też być obojętni wobec praktyki zatrudniania przez Grupę Bumar zewnętrznych, również zagranicznych firm doradczych za duże pieniądze, zamiast zaangażowania własnych fachowców.

Nie wiemy czy te firmy mają odpowiednie certyfikaty dostępu, ale słyszymy, że spółki mają obowiązek udostępnić im żądanych informacji, na ustne polecenie Zarządu Grupy Bumar.

Związki Zawodowe nie są od zarządzania ani firmami ani Koncernami, ale są nieodłączną ich częścią, a styl zarządzania ma bardzo duży wpływ na przyszłość tych podmiotów oraz całej branży.

Dlatego w swym stanowisku opierając się na własnych i ogólnodostępnych źródłach informacji, przedstawiamy swoje obawy i wątpliwości w trosce o przyszłość polskiego przemysłu zbrojeniowego i Grupy Bumar.

Zwracamy się więc o uwzględnienie powyższych uwag i podjęcie stosownych działań w celu niedopuszczenia do dalszych, naszym zdaniem, nieprawidłowości w realizacji Strategii oraz zarządzaniu Grupą Bumar.

W imieniu Prezydium
Stanisław Janas
Przewodniczący

Warszawa, 28 stycznia 2010 r.

STRAJK OSTRZEGAWCZY W CNPEP RADWAR S.A.

3 lutego br. w godz. 13.00-24.00 organizacje zakładowe ZZPE i NSZZ „Solidarność” przeprowadziły strajk ostrzegawczy w CNPEP RADWAR S.A. Powodem ogłoszenia i przeprowadzenia strajku były obawy pracowników związane z przewidywanymi rozstrzygnięciami NZWA, grozącymi destabilizacją funkcjonowania RADWAR-u w trudnym okresie negocjowania umów z kontrahentami.

Właściciel spółki, Grupa Bumar, po negocjacjach z Komitetem Strajkowym, w skład którego wchodzi prezydium obu związków zawodowych odwołał posiedzenie NWZA i zaprosił Komitet Strajkowy na rozmowy w dniu 8 lutego br.

INFORMACJA
z obrad Zespołu Trójstronnego

W dniu 6.07. 2010 roku w Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog” w Warszawie odbyło się zorganizowane przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej posiedzenie Zespołu Trójstronnego ds. Społeczno-Gospodarczych.

Okręg Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej NSZZ Pracowników Wojska reprezentował Zastępca Przewodniczącego ZO - Członek Prezydium Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego Kol. Tadeusz Mirkiewicz.

W porządku obrad Zespołu znalazły się m.in. następujące zagadnienia:

1. Protokół z posiedzenia Zespołu w dniu 3.12.2009 r. został zatwierdzony, ponieważ nikt z uczestników posiedzenia nie zgłosił uwag.
2. Informację nt. aktualnej sytuacji społeczno-ekonomicznej w zakładach potencjału obronnego, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji w Grupie BUMAR i ARP – przedstawili przedstawiciele: MSP, Zarządu Bumar sp. z o.o., MON.

Dyskusję rozpoczął Przewodniczący ZZPE S. Janas, który szeroko omawiał sytuację w cywilnych ppo i na zakończenie stwierdził, że WPRP powinny być jak najszybciej włączone do grupy BUMAR. Jako następny głos zabrał S. Głowacki z Solidarności, który kontynuował wypowiedź poprzednika omawiając problemy cywilnej zbrojeniówki. W sprawie WPR-P powiedział, że ostatnio był obojętny, czy zostaną włączone czy nie do grupy BUMAR, jednak obecnie również jest przekonany o potrzebie najszybszego skonsolidowania tej grupy z BUMAREM. Stwierdził, że nie powinniśmy czekać na pogorszenie sytuacji ekonomicznej w WPRP, gdyż jest przeciwny finansowaniu restrukturyzacji WPRP ze środków BUMARU spółek, których wynik finansowy będzie ujemny.

Kol. T. Mirkiewicz po udzieleniu głosu stwierdził, że wypowiedzi obydwóch przewodniczących nie były konsultowane z WPRP a powinna obowiązywać zasada, że nic o nas bez nas. Stwierdził, że jako przedstawiciel WPRP popiera tworzenie narodowego koncernu zbrojeniowego, ale z niepokojem obserwujemy poczynania kierownictwa grupy BUMAR. Szczególnie niepokoi nas zwalnianie pracowników w grupie BUMAR, sprzedaż nieruchomości spółek skonsolidowanych w grupie oraz zastawianie akcji ważnego dla ppo zakładu – RADWAR S.A. pod zaciągnięty kredyt dla BUMARU w banku francuskim. Należałoby przypomnieć, że włączenie WPRP do grupy BUMAR może być realizowane po spełnieniu dwóch warunków. Pierwszy z nich – odrębna dywizja był przyrzeczony, ale nie wiadomo, czy będzie utrzymany, bo aktualnie ma ulec zmianie struktura organizacyjna BUMARU. Drugi warunek – ustawowe szczególne uprawnienia MON jeszcze nie jest spełniony. Więc nie spieszymy się z konsolidacją. Są ogłoszone przetargi na analizy przedprywatyzacyjne na WPRP, więc poczekajmy spokojnie, aż będą wykonane i po weryfikacji wyników zastanówmy się nad realizacją programu konsolidacji. Aktualnie spółki wojskowe radzą sobie same, częściowo już zrestrukturyzowane, a inne są w trakcie i nie oczekują na dotacje. Kondycja WPRP zależy od ilości zlecanej pracy i zawartych kontraktów, których jest zdecydowanie za mało. Tu jest szczególna obiecana rola BUMARU, który miał starać się i pozyskiwać nie tylko krajowe, ale i zagraniczne kontrakty. Jednak rzeczywistość jest taka, że BUMAR aktualnie nie ma sukcesów w załatwianiu kontraktów, a usilnie zabiega o przejęcie kontraktów z WZM Siemianowice – na KTO, i z SMW S.A. – na budowę okrętów dla Wietnamu. Więc póki co proszę o spokojną analizę i nie przyspieszanie konsolidacji WPRP z grupą BUMAR. Prowadzący obrady Pan Dariusz Bogdan z MG podsumował wypowiedź, żeby się nie denerwować, bo na pewno nie

będzie przyspieszania, a decyzje będą podejmowane na spokojnie po dogłębnej analizie.

Następnie głos zabrał Prezes BUMARU Pan E. Nowak. Stwierdził, że został wywołany do dyskusji i że zgłasza kategorię sprzeciw i nie życzy sobie, a wręcz wyprasza sobie takich komentarzy. Zaznaczył, że Pan T. Mirkiewicz już kolejny raz występuje negatywnie - przeciwko BUMAROWI. „Przecież stwierdziłem, że w poprzednim wystąpieniu, że przecież BUMAR osiągnął zysk za ubiegły rok, więc sytuacja nie jest taka zła”. Prowadzący obrady uspakajał Pana Prezesa, żeby się nie emocjonował, nie denerwował i że każdy ma prawo zabrać głos, wypowiedzieć się. Następnie przedstawiciele Związku Solidarność zabierali głos podkreślając niewłaściwy sposób zarządzania grupą BUMAR.

3. Informację nt. realizacji wypłaty środków budżetowych na utrzymanie rezerw Państwa – przedstawił przedstawiciel MG.
Stwierdził, że środki przeznaczone na PMG są aktualne zarówno dla spółek cywilnych jak i wojskowych ppo.
4. Stanowisko strony rządowej w sprawie Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13.07.2009 r. – omówił przedstawiciel UZP.
Sprawa dotyczy dotychczasowego art. 296, a nowy 346 – dotyczy wyłączenia z przetargów europejskich sprzętu o szczególnym znaczeniu dla obronności państwa. Propozycja dotyczy okresu ochronnego 10 lat. Postanowiono powołać komisję, dokona aktualizacji dotychczasowego prawa z projektowanym zapisem artykułu. Wyniki prac komisji zostaną przedstawione do października br.
5. Prezentacja ewentualnych korekt do zapisów Strategii Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2007-2012 - informację na ten temat przekaze przez internet przedstawiciel kierownictwa grupy BUMAR.
6. Sprawy bieżące, wolne wnioski – punkt dotyczył zamówień, wiele osób podkreślało, że jest zbyt mało zamówień, że Rząd RP składając zamówienia miał wspierać ppo, że Rząd nie chce ponosić kosztów restrukturyzacji i nie chce przyjąć pakietu gwarancji socjalnych.

**PRZEWODNICZĄCA
ZARZĄDU OKRĘGU PWiDzP**

/-/ mgr Małgorzata KUCAB

Kondycja zbrojeniówki

2010-07-09

Przekształcenia przedsiębiorstw zbrojeniowych będą kontynuowane – zapewnił posłów z Komisji Skarbu Państwa Aleksander Łaszkiwicz, wiceminister skarbu państwa.

Podstawą działań prywatyzacyjnych jest przyjęta 31 sierpnia 2007 r. przez rząd Jarosława Kaczyńskiego „Strategia konsolidacji i wspierania rozwoju polskiego przemysłu obronnego w latach 2007-2012 r. – Nie mamy lepszego programu – przyznał Łaszkiwicz. Strategia 2012 r. polega na:

- Wzmocnieniu potencjału Grupy Bumar poprzez wniesienie akcji bądź udziałów 20-23 firm,
- Prywatyzację 11-13 spółek sektora obronnego nadzorowanych przez Ministerstwo Skarbu Państwa nie objętych konsolidacją w ramach grupy Bumar, a także dwóch spółek nadzorowanych przez Agencję Rozwoju Przemysłu,
- Komerccjalizację 10 wojskowych przedsiębiorstw remontowo-produkcyjnych (WPRP), będących w nadzorze MON, a także wybranych jednostek badawczo-rozwojowych

Sytuacja Grupy Bumar

Resort skarbu państwa przedstawił w czwartek posłom ocenę bieżącej sytuacji ekonomicznej i planów przekształceń przedsiębiorstw zbrojeniowych[PDF]. Jak wynika z przedstawionych danych, w 2009 r. przychody ze sprzedaży Grupy Bumar wyniosły ok. 4,4 mld zł - były one o 18 proc. niższe niż w roku poprzednim. W 2009 r. najlepiej radziły sobie: Przemysłowe Centrum Optyki, CNPEP „Radwar”, Zakłady Chemiczne „Nitro-Chem” i Dezamet . W najtrudniejszej sytuacji była: Huta Stalowa Wola, ZSP „Niewiadów”, Bumar Łabędy oraz Krasnik, który poniósł ogromne straty na opcjach, ale już w I kw. br. wychodzi na prostą.

Ograniczenia w ubiegłym roku wydatków budżetowych spowodowały spadek zamówień rządowych na uzbrojenie i sprzęt wojskowy. Zamówienia MON przekroczyły miliard zł, co stanowiło spadek o ponad jedną trzecią. W tym roku jest lepiej o ok. 12 proc. - Tylko 5 spółek Grupy Bumar ma umowy wieloletnie – poinformował wiceminister Łaszkiwicz , przy czym ich wartość w tym roku wynosi 360 mln zł, w przyszłym - 300 mln zł, a w 2012 r. - 210 mln zł.

- *Naszym celem jest zwiększenie eksportu z ok. 20 proc. do jednej trzeciej wartości przychodów* – poinformował posłów **Edward Nowak**, prezes Bumar, sp. z o.o. Jest to trudne zadanie przy wspieraniu eksportu uzbrojenia przez inne państwa. Przykładowo, pomimo dużej akcji promocyjnej kontrakt na dostawę czołgów do Peru został przegrany przez Bumar, bowiem rząd chiński udzielił 4,5 miliardowego kredytu. Kryzys światowy dał się we znaki przemysłowi zbrojeniowemu. Tymczasem **Bumar w ciągu 2 ostatnich lat wyłożył 200 mln zł na restrukturyzację firm wchodzących w skład Grupy.**

Przekształcenia spółek

W ocenie prezesa Nowaka:

- Coraz trudniejsza jest sytuacja „Radwaru”. Nie jest wykluczona za 1,5-2 lata konsolidacja tej firmy z pobliskim Przemysłowym Instytutem Telekomunikacji.
- Gliwicki Bumar Łabędy w stosunkowo krótkim okresie, zredukował zatrudnienie z 3,5 do 1,8 tysiąca osób, pozbył się ok. 80 ha zbędnego gruntu oraz uzyskał w tym roku zamówienie z MON na remont czołgów oraz wozów zabezpieczenia technicznego.
- Poprawia się sytuacja radomskiego Łuczniaka, którym kieruje młody zespół. Firma zamierza zbudować nową siedzibę w strefie ekonomicznej,
- Z kolei Zakłady Mechaniczne Tarnów będą specjalizować się w broni strzeleckiej wyższych kalibrów, produkcji wież i granatników oraz w strzelnicach kontenerowych. Bumar zaoferował swoje strzelnice Policji, która niedawno ogłosiła przetarg. ZM w Tarnowie od 1,5 roku przechodzi proces restrukturyzacji. Podzielone je na część cywilną i zbrojeniową.

Los wojskowych przedsiębiorstw

Wiceminister Łaskiewicz poinformował, że wojskowe zakłady remontowo-produkcyjnej zostaną niebawem objęte analizą przedprywatyzacyjną. Jest przekonany, że przedsiębiorstwa przekształcone w spółki znajdują się niebawem w Grupie Bumar, w której „minister obrony narodowej będzie miał szczególne uprawnienia”. – *WZRP powinny być pod kontrolą ministra skarbu państwa* – uważa **Stanisław Głowacki**, przewodniczący Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność”. Chcemy ratować to co się da, ale zarządzanie spółkami w sytuacji, gdy nagle następuje redukcja zamówień o ok. 70 proc. jest bardzo trudne – podkreślił związkowiec. R.Ch.

PRACOWNICY SPÓŁEK GRUPY BUMAR

Informacja z dnia 26 lipca 2010
na temat prowadzonych działań restrukturyzacyjnych
i konsolidacyjnych w Grupie Bumar

Szanowni Państwo!

Jesteśmy na ostatnim etapie procesu restrukturyzacji i konsolidacji Grupy Bumar. Zdaję sobie sprawę, że każda zmiana wiąże się z pytaniem o przyszłość, dlatego też chcę, aby wszyscy pracownicy spółek Grupy Bumar otrzymali niezbędne informacje dotyczące prowadzonych działań.

Obecnie przeprowadzane zmiany mają na celu zwiększenie konkurencyjności naszych przedsiębiorstw oraz dostosowanie spółek Grupy do wyzwań i przemian zachodzących w branży zbrojeniowej w Europie i na świecie. Potrzebujemy tych przekształceń, aby dotrzymać kroku tym, którzy takie zmiany mają już dawno za sobą. Bez działań naprawczych i realnych przemian polski przemysł obronny może podzielić los innych branż, którym nie udało się odnaleźć w warunkach nowoczesnej gospodarki.

14 lipca br. na posiedzeniu Kolegium Ministerstwa Skarbu Państwa został zaprezentowany poprawiony i uzupełniony „Plan Restrukturyzacji i Konsolidacji Grupy Bumar na lata 2010-2012”. Plan ten jest dokumentem, który wskazuje działania restrukturyzacyjne oraz konsolidacyjne w Grupie realizujące założenia rządowej „Strategii Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2007 – 2012”. Pierwotny Plan (z dnia 20.06.2010) został uzupełniony o harmonogram działań oraz szczegółowe opracowania, w tym także „Sprawozdanie z działalności” obecnego Zarządu Bumar za okres 2008-2010 r. W toku dyskusji z udziałem Ministra Skarbu, Aleksandra Grada ustalono przeprowadzenie konsultacji Planu wewnątrz Grupy Bumar.

W dwóch kolejnych dniach tj. 15-16 lipca br. w Bydgoszczy odbyło się spotkanie Rady Dyrektorów Grupy Bumar, którą tworzą Prezesi wszystkich spółek. Na tym spotkaniu zaprezentowano szczegółowo cały Plan. Kolejnym etapem konsultacji była prezentacja Planu podczas posiedzenia Kierownictwa Bumar sp. z o.o., w którym biorą udział wszyscy dyrektorzy i kierownicy oraz przedstawiciele związków zawodowych naszej spółki.

Kontynuując proces konsultacji poczynawszy od 30 lipca br. odbywać się będą spotkania z poszczególnymi dywizjami: z kierownictwami spółek wchodzących w skład danej dywizji a następnie z przedstawicielami związków zawodowych danej dywizji. Podczas tych spotkań omówimy Plan ze szczególnym uwzględnieniem problematyki danej dywizji. Niezależnie od powyższych konsultacji, w pierwszych dniach lipca uzgodniono zorganizowanie spotkania z przedstawicielami obydwu central związkowych działających w naszej Grupie.

Po przeprowadzeniu wszystkich spotkań konsultacyjnych „Plan” zostanie ponownie przedyskutowany przez Zarząd Bumar oraz poddany powtórnej ocenie lub uzgodnieniom.

Plan jest dokumentem, który pokazuje główne kierunki przemian. Jest wynikiem ocen, analiz oraz badania doświadczeń- podobnych do naszej Grupy- koncernów światowych, głównie z krajów europejskich. Firmy te przeszły często bardzo bolesne procesy restrukturyzacyjne już kilkanaście lat temu. Bez wątpienia wdrażane u nich programy trwały długo i były bardzo kosztowne. Jednak firmy, które wówczas przeprowadziły odważne działania, dziś są świetnie zarządzane, posiadają

nowoczesne wyroby, dysponują najlepszymi światowymi technologiami oraz najczęściej działają w formie mocnych kapitałowo struktur koncernowych. Chcemy czerpać wzory i brać przykład z takich firm jak włoska Finmeccanica, francuski Thales, norweskie Nammo, Europejski Dom Raketowy MBDA czy niemiecki Rheinmetall. Z większością z nich ściśle współpracujemy i dzięki temu wiemy, jak wiele sami mamy jeszcze do zrobienia.

Kierunki restrukturyzacji i konsolidacji realizowane w Grupie Bumar są zbieżne z trendami światowymi. W ostatnich dwóch latach stworzyliśmy kluczowe podwaliny pod nowoczesny Bumar. Przede wszystkim wprowadziliśmy nowoczesne zarządzanie przez cele, co pozwala na bardziej obiektywne ocenianie spółek. Opracowaliśmy przyjęty przez spółki Korporacyjny Kodeks Zarządzania, stanowiący swoistą konstytucję Grupy Bumar, w którym opisaliśmy zasady działania, odpowiedzialność i sposób kierowania Grupą. Z tego dokumentu wynikają główne zasady polityki nadzoru właścicielskiego, dywidendy, rachunkowości, kadr oraz wiele innych szczegółowych uregulowań. Biorąc pod uwagę specyfikę i doświadczenia lokalne poszczególnych firm, Bumar proponuje także swoim spółkom szereg udogodnień i instrumentów ułatwiających bieżące funkcjonowanie.

Dużą zmianą dla całej Grupy jest wprowadzenie dywizji produktowo-usługowych. W oparciu o podpisane Umowy Konsorcjum utworzone zostały:

- Dywizja Amunicja
- Dywizja Żołnierz
- Dywizja Elektronika
- Dywizja Łąd (w organizacji)

Warto zauważyć, że w ostatnim czasie zrobiliśmy bardzo wiele w dziedzinie obniżki kosztów działania Grupy. Dzięki zaangażowaniu kadry kierowniczej naszej Grupy, niemal każdej spółki oraz pracowników nawet tak trudny, kryzysowy 2009 rok przeszliśmy wspólnie dosyć dobrze, niekiedy poprawiając wyniki. Wyrzeczenia ubiegłego roku oraz doświadczenia działania w trudnych warunkach wiele nas wszystkich nauczyły. Teraz wiedzę tę staramy się mądrze wykorzystywać. Wprowadzamy do stałej praktyki biznesowej naszych firm rozwiązania oszczędnościowe, których nauczył nas kryzys: budżetowanie, zarządzanie projektami, centralizacja zakupów, informatyzacja. Jestem pewien, że ten rok będzie dla prawie każdej firmy, a co za tym idzie całej naszej Grupy, nagrodą za ubiegłoroczne trudy.

To wszystko jednak za mało, żeby stać w szeregu z najbardziej konkurencyjnymi firmami w naszej branży. Wciąż dużo do zrobienia pozostaje w obszarze produktów. Widzimy, że wiele z naszych wyrobów nie jest wystarczająco dobrych, a jednocześnie ich cena jest zbyt wysoka. Cały czas mamy za mało nowoczesnych produktów o standardach światowych, co oznacza, że naszym priorytetem powinien być rozwój. Mimo, że w ubiegłym roku przeznaczaliśmy 185 mln złotych na B+R, czyli 3 razy więcej niż w 2007 roku, to i tak jest to 3 razy za mało w stosunku do aktualnych i przyszłych potrzeb. Czeką nas zatem spory wysiłek, aby lepiej zorganizować zarządzanie rozwojem, gdyż każda złotówka wydana na rozwój musi być optymalnie wykorzystana. Nie możemy pozwolić sobie na opracowywanie rozwiązań, które nie będą miały zastosowania w praktyce i będą odkładane na półkę. Ważne jest współdziałanie obszarów: rozwój musi pracować dla produkcji, a ta zaspokajać potrzeby klienta. Dlatego planujemy w ramach dywizji wnieść ośrodki badawczo-rozwojowe do przedsiębiorstw produkcyjnych. Przy tym ważne jest, aby rozwój i badania miały większe niż dotychczas znaczenie, do czego cały czas będziemy dążyć.

Innym problemem, z którym się borykamy, a który pilnie trzeba rozwiązać to „niepracujący” majątek. Dysponujemy halami, obiektami, maszynami czy urządzeniami jakże często przestarzałymi, wymagającymi częstych i kosztownych remontów. Dziś wiele maszyn jest nieprzydatnych w naszej działalności. Spójrzmy wokół siebie: ile wykorzystujemy gruntu, jaka powierzchnia naszych hal jest

obłożona pracą, a jaka stoi bezużytecznie. Za to wszystko, co posiadamy trzeba płacić podatki, poza tym wiele sprzętu wymaga konserwacji i ochrony. Jedna trzecia majątku Grupy Bumar nie pracuje na siebie. Nie stać nas już na utrzymywanie takiego stanu rzeczy. W Planie zamierzamy zdecydowanie poprawić i wykorzystać posiadany majątek. Trzeba też zdobyć się na wysiłek i zbudować nowe obiekty, pozyskać nowe maszyny i technologie, jeśli chcemy, aby nasze spółki działały efektywniej i stały się bardziej konkurencyjne na rynku.

Wszyscy zdajemy sobie sprawę, jak dużo jest do zrobienia w handlu. Chcemy sprzedawać nasze produkty, ale wcale nie jest to takie łatwe, szczególnie za granicą, gdzie stykamy się z silną konkurencją ze strony nowoczesnych organizacyjnie i technologicznie firm. Zresztą także w kraju, coraz częściej oddajemy pole naszej konkurencji. Dlatego też naszym celem wynikającym z potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa Grupie jest dążenie do osiągnięcia co najmniej 1/3 dochodów z eksportu, a marzeniem jest osiąganie połowy wszystkich wpływów z handlu zagranicznego. Dlatego też struktury handlowe i marketingowe Bumaru czekają znaczne zmiany organizacyjne, polegające z jednej strony na przybliżeniu ich działalności do produktu, czyli do dywizji i firm wytwarzających, z drugiej strony do rynku.

Każda, nawet najmniejsza zmiana nie będzie możliwa bez wprowadzających ją ludzi. Szczególnie w naszej Grupie zasoby ludzkie to czynnik mogący zadecydować o sukcesie lub porażce danego przedsięwzięcia. Zdaję sobie sprawę, że to wkład intelektualny ludzi decyduje o rozwoju technologicznym, ekonomicznym czy organizacyjnym naszej Grupy. Jednocześnie my sami, wszyscy pracownicy, musimy rozumieć, że wciąż trzeba się uczyć, rozwijać i podnosić kompetencje mimo, że niekiedy jest to bardzo trudne. Czasem przeszkadzają w tym zastane struktury, czasem własne nawyki lub niewłaściwa organizacja pracy. Trudno jednak unowocześniać przedsiębiorstwa bez zmian w obszarze kadrowym. Nie dotyczą one wszystkich firm Grupy. Jednak tam, gdzie procesy restrukturyzacyjne nie były prawie w ogóle przeprowadzane, zmiany z pewnością dotkną pracowników. Dotyczy to jednak już stosunkowo niewielkiej liczby osób. Zdaję sobie sprawę, że dla każdego perspektywa odejścia z miejsca pracy budzi niepokój i jest trudna do zaakceptowania. Dlatego pragnę zapewnić, że tych odchodzących nie chcemy pozostawić bez jakiegokolwiek pomocy. Będzie ona wynikała z naszych możliwości, ale przygotowujemy rozwiązania pomocowe w różnym zakresie, nie tylko finansowym.

Szczególną rolę w rozwijaniu naszych zakładów będą mieli ci, którzy pozostaną. Niewątpliwie sytuacja wymagać będzie od każdego z nas podniesienia swojej produktywności, lepszej organizacji pracy, wyższych i dostosowanych do potrzeb kwalifikacji, a także większego zaangażowania i staranności. Przygotowywane zmiany organizacyjne i systemowe mają temu sprzyjać.

Jednym z istotnych kierunków planowanej restrukturyzacji jest prowadzona konsekwentnie od dwóch lat koncentracja działalności Grupy tylko na sektorze przemysłu obronnego oraz porządkowanie spraw związanych z firmami spoza naszego sektora. Ten kierunek będzie kontynuowany. Ważne jest także efektywniejsze podejście do sektora obronnego. Mamy firmy lub ich części, które są słabe ekonomicznie, generujące zbyt dużo kosztów, bez nowoczesnych produktów. Nie może być tak, że dobre i rozwijające się zakłady Grupy będą dokładały do tych, które nie są rentowne. Dlatego w niektórych przypadkach nie unikniemy likwidacji czy zbycia. Będziemy też łączyć firmy, aby potencjał, kadry i technologie były optymalnie wykorzystane. W ten sposób możemy utworzyć silne rynkowo, konkurencyjne przedsiębiorstwa, dla lepszego funkcjonowania zorganizowane w dywizje.

Problemem obecnie dla Grupy jest jej rozproszenie: prowadzimy działalność w zbyt wielu miejscach w kraju. Nawet w poszczególnych miastach mamy kilka lokalizacji prowadzenia działalności, np. w Warszawie siedem, we Wrocławiu trzy, w Gliwicach dwie. Do tego często obiekty, w których działamy

są przestarzałe, drogie w utrzymaniu, zbudowane według starych, nieekonomicznych standardów. Takie działanie jest zbyt kosztowne. Dlatego konieczna jest koncentracja działalności w odniesieniu do lokalizacji. Przyniesie to nie tylko oszczędności, ale również znaczącą poprawę warunków pracy wielu naszych firm.

Przedstawione powyżej zagadnienia są głównymi kierunkami znajdującymi się w Planie Konsolidacji i Restrukturyzacji Grupy Bumar. Wszystkie podstawowe działania zamierzamy przeprowadzić do końca 2011 roku. Wiele z działań restrukturyzacyjnych zostało rozpoczętych w ostatnich miesiącach, nad niektórymi rozwiązaniami na pewno będziemy jeszcze pracować. Jednak jestem przekonany, że termin końca przyszłego roku jako czasu zakończenia procesów restrukturyzacyjnych i konsolidacyjnych jest dla nas możliwy do osiągnięcia.

Kolejny rok powinien być czasem realizowania końcowego etapu zmian oraz czasem formułowania nowych wyzwań. Pamiętajmy cały czas o wizji, jaką chcemy zrealizować: **Bumar jako prężna firma sektora obronnego – zrestrukturyzowana, ustabilizowana ekonomicznie i rynkowo, dynamicznie rozwijająca nowe produkty i technologie.**

Przeprowadzając planowane obecnie działania możemy sprawić, że w 2012 roku Bumar będzie:

- ◆ spółką akcyjną z uznaną marką o znacznym majątku oraz kapitale własnym
- ◆ liderem wśród przedsiębiorstw działających na rynkach przemysłowego potencjału obronnego w Europie Środkowo-Wschodniej,
- ◆ uczestnikiem programów modernizacji Sił Zbrojnych oraz koordynatorem wielu kluczowych programów,
- ◆ oferującym coraz nowocześniejsze i innowacyjne uzbrojenie, sprzęt wojskowy i inne produkty,
- ◆ powiązanych handlowo, kooperacyjnie i przemysłowo z ważnymi firmami przemysłu obronnego Europy oraz innych zaopieczonych krajów,
- ◆ aktywnym na rynkach zagranicznych eksporterem osiągającym poziom eksportu nie mniejszy niż 1/3,
- ◆ firmą stabilną ekonomicznie, opartą o zrestrukturyzowane spółki funkcjonujące w ramach dywizji produktowych,
- ◆ posiadającym dobrze zarządzany majątek, z którego środki będą wspierać rozwój jego produktów,
- ◆ dobrze zarządzanym podmiotem- posiadającym wdrożone we wszystkich spółkach Grupy Bumar zasady ładu korporacyjnego, jednolite wysokie standardy zarządzania oraz zintegrowany informatyczny system zarządzania klasy ERP.

Na koniec pamiętajmy, że wizja ta ma szanse powodzenia, jeśli przyznamy, że potrzebujemy zmian. Jednak bez zaangażowania i Państwa zrozumienia, wciąż możemy tkwić w miejscu, a tym samym oddawać pole w obszarze przemysłu obronnego innym, nowoczesnym koncernom europejskim i światowym. Plan jest tylko drogą, która możemy zmierzać z myślą o powodzeniu Grupy Bumar.

Edward E. Nowak
Prezes Zarządu
Bumar sp. z o.o.

Warszawa, dnia 26.07.2010 r.

ZMAZEK

Wydrukuj

Bumar na personalnej ścieżce

Krzysztof Świątek

Na początku 2009 roku zarząd Radwaru, firmy przemysłu obronnego, pozyskał amerykańskiego kontrahenta zajmującego się kompleksową ochroną obiektów, w tym lotnisk. Współpracę, która mogłaby przynieść Radwarowi wielomilionowe przychody, planowano na wiele lat. Na jej nawiązanie nie zgodził się jednak zarząd Bumaru, który w Radwarze ma 80 proc. udziałów.

– Ta amerykańska firma zabezpieczała m.in. lotnisko Kennedy'ego w Nowym Jorku. Zajmuje się kompleksową ochroną obiektów – tzw. home land security. Z powodu oporu zarządu Bumaru do nawiązania współpracy jednak nie doszło – informuje „Tygodnik Solidarność” Wiesław Janusz Lewandowski, szef „S” w Radwarze. – Z moich informacji wynika, że zdecydowały wyłącznie względy personalne. Pośrednicy strony polskiej nie byli dobrze oceniani przez obecny zarząd Bumaru.

Zaprzepaszczone szanse na wieloletnią współpracę, która dla Radwaru wiązałaby się z milionami dolarów zysku. Wyłączność na zawieranie kontraktów z kontrahentami w imieniu spółek Grupy Bumar posiada Bumar sp. z o.o. Do chwili zamknięcia numeru rzeczniczka Bumaru Monika Koniecko nie wyjaśniła, dlaczego do podpisania umowy z amerykańskim kontrahentem nie doszło.

Skutki cięć w MON

To sprawa o tyle istotna, że z Radwaru w ubiegłym roku musiało odejść ok. 20 proc. pracowników – 250 osób. Splotły się skutki dwóch niekorzystnych decyzji. Po pierwsze – ministerstwo obrony część należności wobec firm zbrojeniowych za wyroby wyprodukowane w roku 2008 pokryła z budżetu na rok 2009. To automatycznie spowodowało komplikacje finansowe w ubiegłym roku. Na to nałożyły się cięcia w resorcie obrony. Planowane pierwotnie, zgodnie z potrzebami i zamówieniami ministerstwa obrony, przychody Radwaru stopniały z ok. 160 do ok. 100 mln zł, czyli o ponad 40 proc. W konsekwencji doszło do zwolnień grupowych. W szczytowym okresie, na przełomie lat 70. i 80., jeszcze pod nazwą Rawar, firma zatrudniała prawie 3,5 tys. pracowników. Ale wtedy produkowano więcej, bo na potrzeby państw Układu Warszawskiego. Jednak od połowy lat 90. zatrudnienie (ok. 1,5 tys.) jak i wielkość produkcji ustabilizowały się. Dziś w efekcie drastycznego zmniejszenia zamówień w firmie pracuje już tylko ok. 1 tys. osób.

We wrześniu 2009 Bumar, aby zaciągnąć kredyt, zaproponował zabezpieczenie na nieruchomościach Radwaru. Na to nie zgodził się zarząd Radwaru. W konsekwencji tej odmowy 5 stycznia 2010 roku podczas Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy odwołano jednego z członków zarządu. Miesiąc później, 3 lutego, miało dojść do odwołania kolejnych dwóch członków zarządu, w tym prezesa. W okresie, w którym co roku zapadają decyzje o wielkości zamówień MON-u oraz prowadzone są negocjacje z kontrahentami, zarząd Radwaru byłby sparaliżowany.

W tej sytuacji związki zawodowe ogłosiły 3 lutego strajk, uniemożliwiły odbycie się WZA i zażądały pilnego spotkania z zarządem Bumaru. Od tego ostatniego oczekiwano zapewnienia, że w wyniku zmian personalnych nie zostaną naruszone interesy firmy. Po spotkaniu 8 lutego podpisano porozumienie zaakceptowane przez wszystkie strony. Teraz, w sytuacji ewentualnego zastawienia nieruchomości, musi być przewidziane ekwiwalentne świadczenie, np. prowizja dla Radwaru jako gwarantującego kredyt.

– Dalsze ustalenia mają być dokonywane na zasadach biznesowych, w formie porozumienia między zarządami, a nie przy wykorzystywaniu przez Bumar pozycji silniejszego w grupie. Nie zgodziliśmy się na to, by zarząd Bumaru zlecał zarządowi Radwaru np. przygotowanie zabezpieczenia dla kredytów branych przez Bumar na kwotę 180 mln zł, a jako świadczenie „ekwiwalentne” przewidywał 0,01 proc. wartości zabezpieczenia. Zobowiązanie zaciągnięte przez Radwar, obarczone określonym ryzykiem, musi zostać odpowiednio zrekomensowane – podkreśla Wiesław Janusz Lewandowski. – Niepokoi nas ponadto zastawienie naszych akcji przez Bumar. To zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa i w tej sprawie powinien reagować minister skarbu, a być może sam premier.

Doszliśmy do ściany

Rząd przekonuje, że w tym roku nie powinno być problemu ze sfinansowaniem kontraktów wynikających z zamówień MON.

– Na spotkaniu z ministrem Bonim padła deklaracja, że zadnych płatności z 2009 roku MON nie będzie przenosił na rok 2010. Wszelkie umowy dotyczące zamówień mają zostać sfinalizowane do końca I kwartału tego roku. W przypadku naszej firmy o długim cyklu produkcyjnym, ma to duże znaczenie. Czym innym jest wyprodukowanie naboju, a czym innym przygotowanie systemu kierowania ogniem artyleryjskim czy raketowym – podkreśla szef „S” w Radwarze.

Solidarność na pewno nie zgodzi się na dalsze cięcia etatów.

– To doprowadziłoby do zaprzepaszczenia naszych możliwości zarówno w zakresie projektów, przygotowania nowych produktów, jak i możliwości produkcyjnych. Nie odtworzylibyśmy tego w ciągu najbliższych lat. Pod względem ograniczania zatrudnienia doszliśmy już do ściany.

Panowie, zostaniecie rozliczeni

– Nie można dopuścić do tego, by po obecnym rządzie została tylko spalona ziemia – komentuje Stanisław Głowacki, szef Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ Solidarność:

W Bumarze próbuje się przeprowadzić kolejną restrukturyzację, jak zwykle kosztem ludzi. W ubiegłym roku pracę w branży straciło ok. 4 tys. osób, w tym roku ma do nich dołączyć kolejne 2700. Do tego dochodzą próby manipulowania związkami zawodowymi, podejmowania decyzji poza nimi. Ministrowie i prezesi zapomnieli o tym, że dziś w Solidarności są ludzie o dużych kwalifikacjach, którzy mogliby swobodnie zastąpić tych, którym wydaje się, że mają monopol na mądrość. Najdziwniejsze jest to, że ci, którzy związkowi zawdzięczają wysokie stanowiska, szybko zapominają o tym, skąd się wywodzą. Ale daleko tak nie zajdziecie panowie! Czas przyjdzie i zostaniecie rozliczeni. Ludzie nie pozwolą dłużej sobą pomiatać.

Radwar, który był perełką polskiej zbrojeniówki na rynkach światowych, dziś próbuje się jedną decyzją położyć. Nie można dopuścić do tego, by po obecnym rządzie została tylko spalona ziemia. Ta ekipa za wszelką cenę trzyma na stanowiskach prezesów grup i prezesów spółek tylko dlatego, że są poprawni politycznie. Niektórzy pracownicy poświęcili Radwarowi 30, 40 lat życia i na pewno nie pozwolą na to, by zmarnotrawiono ich wysiłek. Solidarność w Radwarze pokazała, że potrafi zadbać o przyszłość swojej firmy. Nie ma zgody na dalsze redukcje zatrudnienia. Są granice, których przekraczać nie wolno.

Trudna sytuacja finansowa Bumaru bierze się ze złego zarządzania. Warszawa i tak jest ewenementem, tu jest łatwiej. Ale w Stalowej Woli, Skarżysku, Starachowicach czy Nowej Dębie zagrożone są zakłady, bez których upadną całe regiony. A „wspaniali” menedżerowie chcą osiągnąć efekty przez zwolnienia grupowe. Tak jest najprościej, najszybciej, można pochwalić się wynikiem. Dużo trudniej znaleźć zagraniczne rynki zbytu. Nie można obsadzać zarządów spółek zbrojeniowych tylko na zasadzie podziału łupów partyjnych. To jest nieszczęście. Apeluję – jeżeli ktoś nie potrafi, niech da sobie święty spokój z zarządzaniem tymi firmami.

publicznej na ratowanie lub restrukturyzację, Prywatyzacja spółek insemnacyjnych

Menu

Struktura Ministerstwa

Zadośćuczynienie i rekompensaty

Projekty edukacyjne

Pomoc publiczna

Prawo

Media

Aktualności

Komunikaty prywatyzacyjne

Multimedia

Wyjaśnienia prasowe

Współpraca z Parlamentem

Kalendarium

Kontakt

Kontakt**Komunikaty prywatyzacyjne****Podwyższenie kapitału zakładowego Bumar Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie**

Realizując postanowienia rządowej „Strategii konsolidacji i wspierania rozwoju polskiego przemysłu obronnego w latach 2007-2012”, a także „Strategii Grupy BUMAR 2008-2012”, w dniu 21 grudnia 2009 r. Minister Skarbu Państwa podpisał umowę wniesienia przez Skarb Państwa na podwyższony kapitał zakładowego Bumar spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie 85% akcji/udziałów następujących jednoosobowych spółek Skarbu Państwa:

1. Bydgoskie Zakłady Elektromechaniczne BELMA S.A. z siedzibą w białych Białach k/Bydgoszczy,
2. Przemysłowy Instytut Telekomunikacji S.A. z siedzibą w Warszawie,
3. Przedsiębiorstwo Produkcyjne Podzespołów Elektronicznych „DOLAM” S.A. z siedzibą we Wrocławiu,
4. Fabryka Urządzeń Mechanicznych i Sprzężyn FUMIS-BUMAR sp. z o.o. z siedzibą w Wadowicach,
5. Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Urządzeń Mechanicznych „OBRUM” sp. z o.o. z siedzibą w Gliwicach,
6. Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Sprzętu Mechanicznego sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie.

W zamian za oznaczony wkład niepieniężny (aport) Skarb Państwa objął udziały w podwyższonym kapitale zakładowym Bumar sp. z o.o. Zgodnie z przepisami art. 35 i 38 b ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (t.j. Dz.U. z 2002 roku, nr 171, poz. 1397 z późn. zm.) uprawnionym pracownikom przysługuje prawo do nieodpłatnego nabycia (z zastrzeżeniem warunków określonych w ustawie) do 15% akcji/udziałów w ww. Spółkach.

Data publikacji : dn.5 stycznia 2010

Opublikowane przez : Agnieszka Steindl

Autor dokumentu : Departament Nadzoru Właścicielskiego i Prywatyzacji V

Rejestruj zmianę

Statystyka strony: 925 wizyt

WSTECZ

POLEĆ STRONĘ

GENERUJ PDF

DRUKUJ

Prywatyzacja

25.08.2010 Zaproszenie do negocjacji w sprawie nabycia akcji/udziałów spółek: PKS w Bartoszycach S.A., PKS w Olsztynie S.A., PKS w Ostródzie Sp. z o.o.

25.08.2010 Zaproszenie do negocjacji w sprawie nabycia akcji Spółki INTRACO S.A. z siedzibą w Warszawie

24.06.2010 Sprzedaż udziałów spółki Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego Sp. z o.o. z siedzibą w Białymstoku

24.08.2010 Zaproszenie do wzięcia udziału w aukcji w sprawie nabycia udziałów spółki Krakowskie Zakłady Sprzętu Ortopedycznego Sp. z o.o.

23.08.2010 Nie odbędzie się aukcja w sprawie sprzedaży akcji spółki „ARELAN” S.A. z siedzibą w Łodzi

więcej informacji

Legalne działanie na szkodę spółki kapitałowej

Bankier.pl, 2009-02-20 08:30

Obserwując praktykę obrotu gospodarczego trudno nie dostrzec „konfliktu interesów”, który nierzadko zachodzi pomiędzy podmiotem dominującym (np. Skarbem Państwa, jednostką samorządu terytorialnego, podmiotem prawa prywatnego [np. akcjonariuszem lub współnikiem będącym osobą fizyczną lub prawną] etc.) a zależną od niego spółką.

Jest to szczególnie widoczne wówczas, gdy spółka zależna jest „zmuszana” do podjęcia działań obiektywnie dla niej szkodliwych a równocześnie korzystnych z punktu widzenia podmiotu dominującego lub też służących realizacji innych celów (w tym także pro publico bono). Póki co takie działanie trudno uznać za legalne ale może warto to zmienić?

Wprowadzenie

W polskim systemie prawnym powszechnie uznaje się, iż celem działania spółki handlowej (ergo motywem czynności dokonywanych przez osoby upoważnione do działania za nią lub w jej imieniu) powinno być przede wszystkim sensu largo dobro tej spółki. Choć zasada ta nie została expressis verbis wyrażona w normie powszechnie obowiązującego prawa, jej obowiązywanie potwierdzają zarówno przepisy penalizujące działanie na szkodę spółki (por. art. 585 Kodeksu spółek handlowych, dalej jako KSH), jak i regulacje prywatnoprawne umożliwiające dochodzenie przez spółkę odszkodowania z tytułu wyrządzonej jej szkody (por. art. 293 i nast. oraz art. 483 i nast. KSH). Powyższe założenia należy uznać za uzasadnione uwzględniając potrzebę ochrony interesów wierzycieli oraz mniejszościowych współników (akcjonariuszy) spółek handlowych, w szczególności zaś spółek zależnych od innych podmiotów. Potwierdza to pogląd, iż na obecnym etapie rozwoju polskiego prawa wykluczyć należy możliwość podporządkowania zarządu spółki zależnej interesom podmiotu dominującego, co – jak mowa o tym poniżej – jest możliwe m.in. w prawie niemieckim. Z drugiej jednak strony rygorystyczne przestrzeganie tych założeń de facto uniemożliwia realizację potrzeb współczesnego obrotu gospodarczego, w szczególności zaś umożliwienie podejmowania przez spółkę działań obiektywnie sprzecznych z jej dobrem (interese) a równocześnie korzystnych dla innych podmiotów (najczęściej jej współników [akcjonariuszy] większościowych lub służących sensu largo dobru publicznemu, np. bezpieczeństwu energetycznemu lub ekologicznemu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego).

Casus „klasycznego” holdingu

Umożliwienie tytułowego „legalnego działania na szkodę spółki” mogłoby spełnić m.in. oczekiwania holdingów (zarówno krajowych, jak i międzynarodowych). Nierzadko bowiem bywa tak, iż interes holdingu (w skład którego nierzadko wchodzi wiele spółek z siedzibą w Polsce oraz poza jej granicami) wymaga dokonania przez spółkę zależną czynności dla niej niekorzystnej. Byłoby tak m.in. wówczas, gdyby podmiot dominujący zaciągnął kredyt bankowy (tzw. kredyt globalny), którego warunki przewidywałyby udzielenie zabezpieczeń rzeczowych przez spółkę zależną (np. obciążenie jej majątku hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, przewłaszczenie niektórych składników jej majątku na zabezpieczenie ww. kredytu) i – co szczególnie istotne z punktu widzenia analizowanej tu problematyki – nie przyznawałaby spółce zależnej jakichkolwiek, w tym także pośrednich, korzyści z tego tytułu. Nie budzi przy tym wątpliwości, iż w takim przypadku interes spółki zależnej byłby narażony na poważny szwank (m.in. wskutek znaczącego pogorszenia jej zdolności kredytowej, spadku wartości posiadanych przez nią aktywów etc.), co z kolei mogłoby prowadzić do spełnienia opisanych powyżej przesłanek odpowiedzialności menedżerów spółki zależnej za działanie na jej szkodę. Z drugiej jednak strony (w pełni uzasadniona w świetle powyższych uwag poczynionych na tle aktualnego stanu prawnego) odmowa udzielenia ww. zabezpieczeń przez spółkę zależną mogłaby uniemożliwić uzyskanie ww. kredytu przez podmiot dominujący lub też otrzymanie go na mniej korzystnych warunkach ergo byłaby niekorzystna z punktu widzenia holdingu.

Casus spółek zależnych od Skarbu Państwa (na przykładzie PGNiG)

Tytułowy problem „legalnego działania na szkodę spółki” może pojawić się także w przypadku spółek zależnych od Skarbu Państwa. Jest to widoczne wówczas, gdy zamiarem Skarbu Państwa byłoby wykorzystywanie ww. spółek nie tylko w celu osiągnięcia zysku, lecz także dla realizacji określonej polityki Państwa. Znakomitym tego przykładem jest zmiana statutu spółki pod firmą Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (dalej jako „PGNiG”) z dnia 26.10.2006 r. Zgodnie bowiem z § 17 ust. 2 pkt. 2 zmienionego statutu PGNiG: „Akcjonariusz – Skarb Państwa reprezentowany przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa wyraża, w formie pisemnej, zgodę na realizację strategicznych przedsięwzięć inwestycyjnych lub udział Spółki w przedsięwzięciach inwestycyjnych trwale lub przejściowo pogarszających efektywność ekonomicznej działalności Spółki, ale koniecznych dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego Polski.”. Nie wdając się w tym miejscu w rozważania na temat zgodności z prawem (a zatem i ważności) § 17 ust. 2 zmienionego statutu PGNiG, co wymagałoby odrębnego obszernego opracowania, zbadać należy dopuszczalność ewentualnej realizacji (wykonania) części jego dyspozycji, tj. „realizację strategicznych przedsięwzięć inwestycyjnych lub udział Spółki w przedsięwzięciach inwestycyjnych trwale lub przejściowo pogarszających efektywność ekonomicznej działalności Spółki, ale koniecznych dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego Polski”. Przyjmując, iż w wyniku takich działań PGNiG poniosłaby szkodę nie uzyskując w zamian za to żadnego odszkodowania (rekompensaty), w świetle powyższych uwag należałoby uznać je za niedopuszczalne ergo prowadzące do spełnienia opisanych powyżej przesłanek odpowiedzialności menedżerów PGNiG za działanie na jej szkodę. Wniosek powyższy nie jest przy tym uzasadniony jedynie literalnym odczytaniem przepisów KSH (w tym szczególnie art. 585 § 1 KSH). Zwrócić bowiem należy uwagę na okoliczność, iż Skarb Państwa nie jest uprawniony do wszystkich akcji tej spółki. Ok. 15% tych akcji może znaleźć się w rękach akcjonariuszy mniejszościowych. Z kolei uszczuplenie majątku spółki jedynie w celu realizacji polityki Państwa, bez jakiegokolwiek rekompensaty, mogłoby mieć negatywny wpływ na wartość wszystkich akcji spółki, w tym także akcji akcjonariuszy mniejszościowych. Dlatego też w obecnym stanie prawnym legalność działania na szkodę spółki w tym przypadku mogłaby być poddana w wątpliwość także ze wskazaniem na powyższe argumenty celowościowe. Z drugiej jednak strony niekiedy celowe jest, by określone działania na rzecz Państwa były dokonane właśnie przez spółki zdominowane przez Skarb Państwa (np. przez PGNiG posiadającą specjalistyczną infrastrukturę umożliwiającą ich realizację). Niekiedy wręcz realizacja określonych celów Państwa możliwa jest, i to z różnych powodów (formalnych oraz materialnych), wyłącznie przez te spółki. Dlatego też zamierzenia te nie powinny być piętnowane, choć wymagają zastosowania odpowiednich instrumentów prawnych.

Casus spółek zależnych od jednostek samorządu terytorialnego

Powyższe rozważania odnośnie spółek zależnych od Skarbu Państwa są także w pełni aktualne w przypadku spółek zależnych od jednostek samorządu terytorialnego (tj. gmin [miast], powiatów, województw), dalej jako „spółki komunalne”. Nierzadko zdarza się bowiem, iż np. miasto oczekuje od (zarządu) „swojej” spółki komunalnej dokonania czynności zgodnej z interesami społeczności lokalnej, lecz obiektywnie godzącej w dobro spółki. Jest tak m.in. w przypadku żądania miasta, by spółka komunalna darowała mu nieruchomości (nota bene często należącą uprzednio do miasta i wniesioną do spółki komunalnej przy jej powstaniu), wykonała nieodpłatnie pewne prace na rzecz miasta (np. remontu określonego składnika majątku miasta) etc.

Częściowe resume

Z powyższej analizy wynika, iż de lege lata nie jest dopuszczalne działanie na szkodę spółki zależnej, choćby służyło one podmiotowi w stosunku do niej dominującego lub służyło realizacji zadań publicznych. Taki stan rzeczy nie zawsze odpowiada aktualnym potrzebom obrotu gospodarczego. W związku z tym de lege ferenda rozważyć należy celowość stworzenia w prawie polskim regulacji umożliwiającej, z jednej strony, podejmowanie opisanych powyżej działań (tytułowego „legalnego działania na szkodę spółki”) a, z drugiej strony, w pełni zabezpieczającej uzasadnione interesy innych podmiotów (tj. wierzycieli oraz mniejszościowych współników [akcjonariuszy] spółek handlowych, w szczególności zaś spółek zależnych od innych podmiotów). W świetle powyższych uwag zasadna jest teza o braku w polskim prawie spółek uzasadnienia dla tytułowego „legalnego działania na szkodę spółki zależnej”. I choć pojawiają się tezy, iż odmienny stan rzeczy w ustawodawstwie niemieckim jedynie skomplikował „istniejącą w tej materii praktykę, ze względu na wyłonienie się nowych, dotychczas nie znanych problemów prawnych”, to jednak trudno uznać aktualną regulację prawa holdingowego w KSH

za satysfakcjonującą. W tym miejscu podnieść należy, iż istotnym dokumentem dotyczącym między innymi kwestii legalności działań na szkodę spółki zależnej, a w zasadzie dotyczącym jej harmonizacji w krajach europejskich miała być Dziewiąta Dyrektywa o grupach spółek. Jej celem miało być przygotowanie ram, w których grupy spółek mogły być efektywnie zarządzane, przy jednoczesnej ochronie interesów na które ma wpływ działanie takich grup. Rozdział 4 tej dyrektywy miał zawierać szczegółowe postanowienia dotyczące odpowiedzialności podmiotu dominującego w stosunku do spółki zależnej za wszelkie szkody wyrządzone jej a także za jej długi, a także w wypadku zawarcia „umowy kontroli” (rozdział 5), lub „jednostronnej deklaracji tworzącej grupę wertykalną” (rozdział 6). Pierwszy projekt tej dyrektywy został opracowany w 1984 r., natomiast ze względu na brak poparcia przez większość państw rozwiązywanie w taki sposób tej problematyki, od tego czasu prace nad nią w zasadzie „stoją w miejscu”. Wydaje się, że żadne kroki nie zostaną w przyszłości pojęte w celu jej uchwalenia, ponieważ Komisja jest temu przeciwna. Nie oznacza to, że Unia Europejska nie dostrzega analizowanego tu problemu, a raczej że jej zamiarem jest osiągnięcie tych samych celów przez inne działania, a mianowicie poprzez uchwalenie regulacji na takim poziomie, na jakim poszczególne problemy się pojawiają. W Komunikacie Komisji z 2003 r., umieszczone zostały plany uchwalenia dyrektywy dotyczącej prowadzenia polityki holdingu przez osoby zajmujące się zarządzaniem spółki będącej członkiem grupy spółek, z uwzględnieniem ochrony interesów wierzycieli spółki. Powyższa dyrektywa nie została jednak dotychczas uchwalona, przez co problem ten pozostaje (w dalszym ciągu) niezharmonizowany.

Podsumowanie

Aktualny stan prawny w Polsce w zakresie prawa holdingowego trudno więc uznać za zgodny z oczekiwaniami uczestników rynku. W praktyce bywa to szczególnie uciążliwe dla członków zarządów oraz rad nadzorczych spółek zależnych, którzy bardzo często stają przed dylematem wyboru pomiędzy interesem zarządzanej (nadzorowanej) przez siebie spółki zależnej a interesem podmiotu dominującego. Abstrahując od czynników pozaprawnych (...), nie budzi wątpliwości, iż de lege lata osoby te nie mogą działać na szkodę spółki zależnej, co z kolei często uniemożliwia realizację uzasadnionych celów gospodarczych lub zadań publicznych. W świetle powyższych uwag za zasadne uważam rozpoczęcie debaty o dalszym kierunku rozwoju polskiego prawa holdingowego ze szczególnym uwzględnieniem tytułowego zagadnienia „legalnego działania na szkodę spółki zależnej”. Nie przesądzając jej wyniku i wpływu na konkretne rozwiązania legislacyjne, należy wyrazić nadzieję, że polskiemu ustawodawcy uda się osiągnąć równowagę pomiędzy, z jednej strony, uelastycznieniem i zwiększeniem zakresu działania podmiotów dominujących a, z drugiej strony, ochroną wierzycieli oraz mniejszościowych współników (akcjonariuszy) spółek zależnych. Jak się wydaje, inspirację w tym zakresie mogłyby stanowić m.in. rozwiązania niemieckie (szeroko na ten temat: R. L. Kwaśnicki, D. Nilsson, Legalne działanie na szkodę spółki zależnej, publikacja przewidywana jest w Przeglądzie Prawa Handlowego nr 12/2007). W dalszej perspektywie z nadzieją należy spoglądać na zapowiedź uchwalenia dyrektywy regulującej działalność holdingów. Być może jednak do tego czasu polskiemu ustawodawcy uda się rozwiązać opisywane tu problemy; do tego czasu menedżerowie polskich spółek zależnych nie będą mieli korzystali przywileju „spokojnego snu”. Tymczasem taki przywilej wydaje się stanowić *condictio sine qua non* dla efektywnego sensu largo prowadzenia spraw, reprezentowania i nadzorowania spółki kapitałowej.

Zapraszamy do udziału w dyskusji, która odbędzie się podczas „II FORUM BIURA ZARZĄDU” (26-27.03.2009r., Warszawa)

<http://www.langas.pl/pmsl/marzec/forumbz.pdf>

Specjalnie dla czytelników Bankier.pl zniżka 10%. Aby otrzymać rabat, w formularzu zgłoszeniowym wpisz hasło „Bankier.pl”.

dr Radosław L. Kwaśnicki

ekspert Langas Group, gospodarz „II Forum Biura Zarządu”

doktor nauk prawnych, radca prawny zarządzający firmą prawniczą KWAŚNICKI Kancelaria Prawna

/ Langas Group

Bumar opuszcza skansen

- Obronny koncern konsoliduje produkcję i poszuka pieniędzy na nowe projekty broni
- W planach jest zamykanie nierentownych zakładów i zwolnienie nawet 2,5 tys. osób
- Związkowcy zbrojeniówki zapowiadają protest

ZBIGNIEW LENTOWICZ

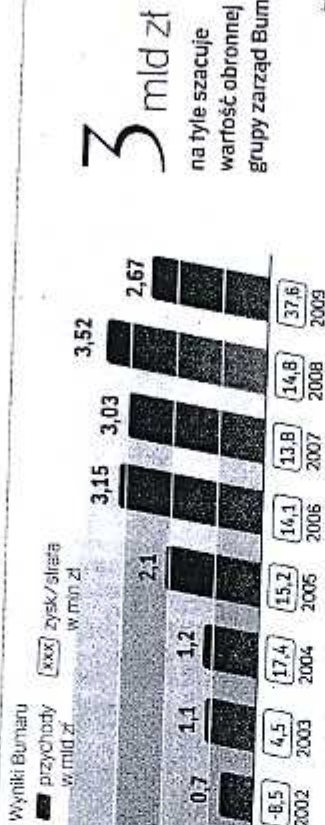
Bumar musi sięgnąć po radykalne reformy, aby się liczyć w światowej branży. Na razie w rankingu największych firm obronnych globu plasuje się na 18. pozycji (zeszłoroczne przychody grupy sięgnęły 2,6 mld zł).

Na czym polega nowa strategia zarządu, która ma dać do 2012 r. 180 mln zł oszczędności, ale już dziś wzbudza ogromne napięcie? Pożądna wiaź cen trala zbrojeniowego holdingu, który w 2009 r. przyniósł tylko 37,6 mln zł skonsolidowanego zysku netto, podzielił się władzą i obowiązkami z produktowymi konsorcjami - tzw. dywizjami - w których wytwarzane będzie konkretne uzbrojenie. Właśnie wyspecjalizowane dywizje: „Zolnier” (łączy firmy produkujące wyposażenie żołnierskie), „Amunicyja” czy tworzone właśnie „Elektronika” i „Ład”, mają zintegrować działające teraz na wla-

sną rękę firmy, zlikwidować przestarzałe technologie i zakłady, a także przejąć handel i wielominować polsko-polską konkurencję przy zabieganiu o wojskowe i eksportowe kontrakty.

Wpływowi związkowcy zbrojeniówki, którzy jeszcze w tym tygodniu przedstawią własną ocenę strategii Bumar, już zapowiadają protesty - zwłaszcza przeciw zwolnieniom w pancernym holdingu. - Zarząd Bumar nie wyjawia, kto zapłaci koszty tej operacji. Nie ma słowa o godnych warunkach odejścia zwalnianych pracowników, których może być nawet 2,5 tys. - mówi Jerzy Szpecht, lider Związków Zawodowych Pracowników Przemysłu Elektromaszynowego.

Prezes Bumaru Edward E. Nowak twierdzi, że nie ugnie się pod presją. - Od przebudowy grupy zatrudniającej dziś niemal 10 tys. pracowników i przeprowadzenia sektora obronnego od skansenu do kapitalizmu, odwrotu nie ma - przekonuje.

3 mld zł
na tyle szacuje wartość obronnej grupy zarząd Bumar

źródło: Bumar

• WYNIKI I WARTOŚĆ ZBROJENIOWEGO HOLDINGU

Kryzys zahamował ekspansję Bumar. Nadal jest to jednak główny dostawca uzbrojenia dla armii. ■

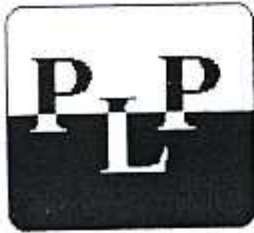
Szef Bumaru uważa, że odejść będzie mniej, bo niektóre spółki, przede wszystkim te produkujące na cywilny rynek, takie jak Ursus, Fardrona Development czy TUR Wola, całe pojdą pod młotek. Dokóńczą proces przekształcania obronnej grupy, którą tworzą 24 firmy, w nowoczesny koncern, na jednak kosztować do 2012 roku 400 mln zł.

- Liczymy na rządową pomoc, która poprawiłaby wysokość odpraw i złagodziła skutki zwolnień - mówi Nowak. Najbliższe cięcia czekają znane warszawskie spółki radiolokacyjne Radwar i sąsiadujący z nim Przemysłowy

Instytut Telekomunikacji, a także wrocławski Do-lam, które dotąd nie przeszły restrukturyzacji. Związkowcom nie podoba się także zepchnięcie odpowiedzialności za wyniki ekonomiczne na firmy i produktowe konsorcja. Solą w oku są też zapowiadane wysokie kontraktowe menedżerskie proponowane kierownikom dywizji. - Odrzucać te bolszewickie argumenty, gaże mają być proporcjonalne do odpowiedzialności - denerwuje się Nowak, który już wymienia szefów kluczowych spółek i za granicą szuka branżowych partnerów do interesów.

Zgodnie z założeniami strategii, w centrali Bumaru pozostanie jedynie strategiczne zarządzanie rozwojem koncernu, rozliczenia finansowe i nadzór nad największymi kontraktami eksportowymi.

Ogromne kontrowersje wzbudza koncepcja powołania w Bumarze specjalnego funduszu rozwojowego, utworzonego w oparciu o niewykorzystywane nieruchomości, położone w atrakcyjnych miejscach dużych aglomeracji, m.in. Warszawy i Wrocławia. Wartość niepracującego obecnie majątku, który miałby być zarządzany przez wybrany bank, prezes Bumaru szacuje na miliard złotych. ■

**Polskie Lobby
Przemysłowe
im. Eugeniusza
Kwiatkowskiego**
00-050 Warszawa
ul. Świętokrzyska 14 A
pok. 540 (ZG SIMP)

**Zarząd Okręgu
Przedsiębiorstw Wojskowych
i Działalności Pozabudżetowej
NSZZ Pracowników Wojska**
00 – 909 Warszawa
ul. Koszykowa 79 A

Warszawa, 16 lipca 2010 r.

**Szanowny Pan
Bronisław Komorowski
Prezydent Elekt RP**

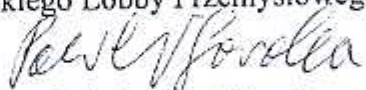
Uprzejmie przesyłamy Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego i Zarządu Okręgu Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej NSZZ Pracowników Wojska w sprawie przyszłości Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych.
Załącznik 1

Z wyrazami szacunku

Przewodnicząca Zarządu Okręgu
Przedsiębiorstw Wojskowych
i Działalności Pozabudżetowej
NSZZ Pracowników Wojska

mgr Małgorzata Kucab

Koordinator
Polskiego Lobby Przemysłowego

dr hab. Paweł Soroka

Otrzymują:

1. Donald Tusk
Prezes Rady Ministrów
2. Bogdan Klich
Minister Obrony Narodowej

3. Waldemar Pawlak
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki
4. Prof. gen Stanisław Koziej
Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego
5. Poseł Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu RP
6. Poseł Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

STANOWISKO

Polskiego Lobby Przemysłowego i Zarządu Okręgu Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej NSZZ Pracowników Wojska w sprawie przyszłości Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych

Niezwykle istotną część polskiego potencjału przemysłu obronnego stanowią Wojskowe Przedsiębiorstwa Remontowo-Produkcyjne. Ich szczególna rola wynika z przypisanej im misji i z unikalnego potencjału, którym one dysponują. Misją tych przedsiębiorstw jest zaspokojenie potrzeb remontowo-produkcyjnych w zakresie uzbrojenia i sprzętu wojskowego na rzecz resortu obrony narodowej. Realizują one ok. 80% wszystkich przemysłowych remontów uzbrojenia i sprzętu wojskowego, w tym usługi o najwyższym stopniu trudności. Wykonują regeneracje części do sprzętu już aktualnie nieprodukowanego. Mają one do spełnienia szczególnie istotną rolę w okresie zagrożenia i konfliktu wojennego, kiedy to w szybkim tempie trzeba remontować i odtwarzać zdolności bojowe uzbrojenia i sprzętu będącego na wyposażeniu jednostek liniowych wojsk operacyjnych i obrony terytorialnej. Taka ich misja powoduje, iż w istocie przedsiębiorstwa te stanowią część logistyki Sił Zbrojnych RP. Tym bardziej, że charakterystyka branżowa tych przedsiębiorstw pokrywa zasadniczo wszystkie rodzaje uzbrojenia i sprzętu wojskowego.

W grupie WPRP znajdują się bowiem:

1. Przedsiębiorstwa branży pancerno-samochodowej:
 - Wojskowe Zakłady Motoryzacyjne S.A. w Poznaniu (WZMot. S.A.),
 - Wojskowe Zakłady Mechaniczne S.A. w Siemianowicach Śląskich (WZMech S.A.);
2. Przedsiębiorstwa branży lotniczej:
 - Wojskowe Zakłady Lotnicze Nr 1 S.A. w Łodzi (WZL Nr 1 S.A.),
 - Wojskowe Zakłady Lotnicze Nr 2 S.A. w Bydgoszczy (WZL Nr 2 S.A.),
 - Wojskowe Zakłady Lotnicze Nr 4 S.A. w Warszawie (WZL Nr 4 S.A.),
 - Wojskowe Zakłady Lotnicze Nr 3 w Dęblinie (WZL Nr 3) – obecnie gospodarstwo pomocnicze przewidziane do likwidacji w celu wniesienia do wytypowanego WZL;
3. Przedsiębiorstwa branży elektronicznej i łączności:
 - Wojskowe Zakłady Elektroniczne S.A. w Zielonce (WZE S.A.),
 - Wojskowe Zakłady Łączności Nr 1 S.A. w Zegrzu (WZL Nr 1 S.A.),
 - Wojskowe Zakłady Łączności Nr 2 S.A. w Czernicy (WZL Nr 2 S.A.);
4. Przedsiębiorstwa branży uzbrojenia:
 - Wojskowe Zakłady Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu (WZU S.A.);
5. Przedsiębiorstwa branży inżynieryjno-saperskiej:
 - Wojskowe Zakłady Inżynieryjne S.A. w Dęblinie (WZInż. S.A.);
6. Stocznia Marynarki Wojennej S.A. w Gdyni (SMW S.A.);

7. Przedsiębiorstwo Wojskowe Centralne Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne S.A. w Warszawie (WCBKT), projektujące i produkujące urządzenia naziemne obsługi statków powietrznych.

Największym kapitałem tych przedsiębiorstw jest ich kadra menedżersko-techniczna i pracownicy. Cechują ich wysokie kwalifikacje i duże wieloletnie doświadczenie, umiejętność rozwijania i wdrażania nowoczesnych technologii. Jest to m.in. wynikiem serwisowania, remontowania, modernizowania oraz produkowania różnych generacji uzbrojenia i sprzętu wojskowego, w tym produkowanego za granicą, do którego nie ma części oryginalnych, a zamówienia na nie trzeba składać z wyprzedzeniem nawet do dziewięciu miesięcy. Dysponują także nowoczesnymi liniami produkcyjnymi i remontowymi, a niektóre z nich niemalym potencjałem naukowo-badawczym, a także znacznymi wewnętrznymi rezerwami, niezbędnymi dla realizacji podstawowych zadań w okresie zagrożenia bezpieczeństwa państwa.

W okresie ostatnich lat przedsiębiorstwa te dokonały wewnętrznej restrukturyzacji i z powodzeniem dostosowały się do aktualnych potrzeb i wymagań Sił Zbrojnych RP, wykonując remonty i modernizacje użytkowanego przez wojsko sprzętu. Niektóre podjęły produkcję krótkich serii nowoczesnych wyrobów, które znalazły się na wyposażeniu wojska. Stopniowo przystosowują się także do remontów i serwisowania sprzętu produkcji zachodniej. **Wszystko to przemawia za tym, by ewentualna konsolidacja tych przedsiębiorstw uwzględniała ich specyfikę i szczególne usytuowanie w systemie obronnym państwa, a nadrzędnym celem konsolidacji winny być korzyści dla Sił Zbrojnych i samych przedsiębiorstw.**

Za uzasadnione uważamy obawy zarządów poszczególnych WPRP w kwestii włączenia tych przedsiębiorstw do grupy kapitałowej BUMAR, w sytuacji budzącego wiele zastrzeżeń postępowania obecnego Zarządu BUMARU. Aktualnie bowiem BUMAR generuje zysk przede wszystkim ze sprzedaży nieruchomości spółek zależnych oraz operacji finansowych, a nie z działalności operacyjnej spółek zależnych. Temu celowi służy m.in. tworzony obecnie fundusz nieruchomości. Za wszelką udzieloną pomoc spółkom BUMAR żąda wysokiej marży, natomiast obiecana pomoc w pozyskaniu kontraktów zagranicznych praktycznie sprowadza się do próby przejęcia kontraktów załatwianych przez spółki zbrojeniowe (WZM S.A. Siemianowice Śląskie - KTO, SMW S.A. – kontrakt wietnamski). Bardzo niepokojącym zjawiskiem jest eliminowanie BUMARU z coraz trudniejszego rynku Azji Płd-Wsch. Niepokoi także stosowana polityka finansowa przejawiająca się m.in. zastawianiem przez BUMAR akcji spółek zależnych – co należy podkreślić – w zagranicznych bankach inwestycyjnych, których jednym z rodzajów działalności są tzw. wrogie przejęcia atrakcyjnych podmiotów. Przykładem może być kredyt BUMARU w zagranicznym banku w wysokości 18 mln dolarów pod zastaw aż 80% akcji CNPEP Radwar S.A., których wartość rynkowa szacowana jest na co najmniej miliard złotych, co groziło przejęciem kontroli nad tymi akcjami przez zagraniczne podmioty. Kredyt ten został spłacony w kwietniu br. (najprawdopodobniej) ze środków udzielonych przez Ministerstwo Skarbu Państwa na podwyższenie kapitału zakładowego BUMAR.

Podstawową jednak sprawą jest przyszłe usytuowanie WPRP po ich włączeniu do Grupy BUMAR. Zdecyduje ono bowiem o ich dalszym przeznaczeniu, możliwości realizacji ich misji oraz o ich rozwoju. Jak wiadomo, kierownictwa i związki zawodowe Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych nie wykluczają wejścia w przyszłości w skład narodowego koncernu zbrojeniowego, ale pod warunkiem, że wszystkie WPRP zostaną skoncentrowane w utworzonej w koncernie jednej podgrupie (dywizji) o charakterze remontowo-obługowym.

Obecne kierownictwo Grupy BUMAR ma jednak inną koncepcję włączenia WPRP w jej skład. Mianowicie zamierza włączyć osobno poszczególne Wojskowe Przedsiębiorstwa Remontowo-Produkcyjne do tworzonych w Grupie BUMAR dywizji branżowych. Oznacza to, że wojskowe przedsiębiorstwa zostaną rozproszone w dywizjach, w których wiodącą rolę odgrywają przedsiębiorstwa produkcyjne, często znajdujące się w trudnej sytuacji ekonomicznej. Jak wiadomo, przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją wielkoseryjną nie zawsze zainteresowane są mniejszymi przedsięwzięciami niezbędnymi dla zabezpieczenia potrzeb polskiej armii. Rozbicie WPRP po branżowych dywizjach może doprowadzić do zerwania naturalnych powiązań kooperacyjnych między nimi, a w efekcie do stopniowego zaniku ich bazy remontowo-produkcyjnej oraz do przejęcia części mocy produkcyjnych – oraz zleceń – Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych przez zbrojeniowe przedsiębiorstwa produkcyjne. Jest to wysoce prawdopodobne w sytuacji zainteresowania obecnego kierownictwa BUMARU przejęciem intratnych terenów i majątku podległych spółek w celu najszybszego ich upłynnienia.

Biorąc to wszystko pod uwagę, domagamy się jak najszybszego skonsolidowania Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych w jednej grupie (Konsorcjum WPRP), **pozostającej pod nadzorem Ministra Obrony Narodowej**. Zagwarantuje to zachowanie istniejącej ich unikalnej bazy remontowo-produkcyjnej, umocnienie więzi kooperacyjnych między nimi oraz skoncentrowanie środków i zasobów do wspólnych perspektywicznych przedsięwzięć, a jednocześnie umocnienie więzi z systemem logistyki Sił Zbrojnych RP. W przyszłości można ewentualnie wrócić do sprawy wejścia skonsolidowanej Grupy pn. „Konsorcjum Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych” do narodowego koncernu zbrojeniowego na warunkach gwarantujących jej podmiotowość oraz zachowanie misji i specyfiki przedsiębiorstw należących do Grupy „Konsorcjum WPRP”. **Również jako warunek konsolidacji uznać należy nadanie – w drodze przepisów ustawowych oraz w statutach spółek ppo – Ministrowi Obrony Narodowej szczególnych uprawnień do zgłaszania sprzeciwu wobec decyzji organów wszystkich spółek ppo naruszających zakres zadań wykonywanych przez spółki na rzecz Sił Zbrojnych RP. Szczególne uprawnienia Ministra Obrony Narodowej dotyczyć winny prawa zgłaszania sprzeciwu decyzji (lub zamiaru) organów tych spółek w zakresie:**

- rozwiązania spółki,
- przeniesienia siedziby spółki za granicę,
- zmiany przedmiotu działania przedsiębiorstwa spółki,

- zbycia albo wydzierżawienia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części albo rozporządzenia akcjami/udziałami oraz ustanowienia na nich ograniczonego prawa rzeczowego,

- zmiany przeznaczenia lub zaniechanie eksploatacji składnika mienia spółki, jeżeli będzie istniało uzasadnione podejrzenie, że uchwała taka narusza zakres zadań wykonywanych na rzecz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Sprzeciw zgłaszany byłby w formie decyzji administracyjnej Ministra Obrony Narodowej.

Jako jedną z możliwości jaką należałoby rozważyć byłoby włączenie do „Konsorcjum WPRP” wojskowych „technicznych” instytutów i jednostek badawczo-rozwojowych. **Wówczas w ramach Grupy „Konsorcjum Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych” mogłyby zostać utworzone trzy sektory: lotniczy, uzbrojenia wojsk lądowych i specjalnych oraz sektor morski.**

W skład sektora lotniczego weszłyby: WZL Nr 1 S.A. w Łodzi, WZL Nr 2 S.A. w Bydgoszczy, WZL Nr 3 w Dęblinie, WZL Nr 4 S.A. w Warszawie i Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych oraz WCBKT S.A. w Warszawie.

W sektorze uzbrojenia wojsk lądowych i specjalnych znalazłyby się: WZU S.A. w Grudziądzu, WZMot. S.A. w Poznaniu, WZMech. S.A. w Siemianowicach Śląskich, WZE S.A. w Zielonce, WZL Nr 1 S.A. w Zegrzu i WZL Nr 2 S.A. w Czernicy, WZINż. S.A. w Dęblinie oraz Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia w Zielonce, Wojskowy Instytut Techniki Pancernej i Samochodowej w Sulejówku, Wojskowy Instytut Łączności w Zegrzu, Wojskowy Instytut Techniki Inżynieryjnej we Wrocławiu oraz Wojskowy Instytut Chemii i Radiometrii w Warszawie.

Do sektora morskiego powinny wejść: SMW S.A. w Gdyni, Szczecińska Stocznia Remontowa „Gryfia” (wymagałoby to przekazania tych dwóch Stoczni z Agencji Rozwoju Przemysłu pod nadzór MON) i Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Centrum Techniki Morskiej S.A. (CTM).

Wymienione sektory świadczyłyby usługi remontowo-produkcyjne oraz eksperckie na rzecz poszczególnych rodzajów sił zbrojnych.

Dokonana w ten sposób konsolidacja wydaje się być naturalnym, logicznym rozwiązaniem jako zapewniająca ścisłe powiązanie wojskowych przedsiębiorstw z ich wojskowym zapleczem badawczo-rozwojowym a zarazem z systemem logistyki Sił Zbrojnych RP. **Warto podkreślić, iż w przypadku sektora lotniczego mielibyśmy do czynienia ze skonsolidowaniem przedsiębiorstw i instytutów będących jeszcze polską własnością.**

Zaprezentowana tu koncepcja nie wyklucza różnych form własności podmiotów wchodzących do Grupy „Konsorcjum WPRP”. Poszczególne przedsiębiorstwa i instytuty mogą zachować status firm państwowych lub być przekształcone na przykład w spółki pracownicze.

Koncepcję skonsolidowania Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych w jednej Grupie jak najszybciej powinien opracować Departament Polityki Zbrojeniowej MON aktualnie realizujący zadania nadzoru właścicielskiego, we współpracy

z Biurem Bezpieczeństwa Narodowego. Instytucje te posiadają merytoryczną wiedzę i doświadczenie oraz kompetencje niezbędne do wypracowania koncepcji z zachowaniem kluczowych interesów obronności i bezpieczeństwa państwa.
Taki rozwiązanie na pewno poprzę załogi tych przedsiębiorstw.

Biorąc powyższe pod uwagę stoimy na stanowisku, że literalne kierowanie się zapisami „Strategii konsolidacji i wspierania rozwoju polskiego przemysłu obronnego w latach 2007-2012”, która powstała w innych realiach, bez uwzględnienia zmian w makrootoczeniu może doprowadzić do utraty lub znacznego ograniczenia narodowego przemysłowego potencjału obronnego. Z punktu widzenia interesów obronności i bezpieczeństwa państwa kierowanie się partykularnymi interesami bieżących potrzeb Zarządu BUMARU uznajemy za niewłaściwe.

Warszawa, dnia 16.07.2010 r.

Marszałek Sejmu

Bronisław KOMOROWSKI

ul. Wiejska 4/6/8
00-902 WARSZAWA

e-mail: listy@sejm.gov.pl

Informujemy, że organizacje społeczne działające w Wojskowych Zakładach Uzbrojenia S.A w Grudziądzu, uwzględniając liczne głosy załogi i byłych pracowników przedsiębiorstwa, wzywających do obywatelskiego nieposłuszeństwa, nierozumiejących i negujących stan prawny, zakładający wniesienie Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu do Bumar sp. z o.o., zgodnie z art. 5 ust 2. Ustawy z dnia 24 czerwca 1999 roku o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz.U. Nr 62, poz. 688), zainicjowały i poprzez grupę 16 osób, które złożyły stosowne oświadczenie woli, utworzyły KOMITET INICJATYWY SPOŁECZNEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH, wyznaczając do reprezentowania oraz działania w imieniu i na rzecz Komitetu swych przedstawicieli w następującej kolejności:

- Pełnomocnik Komitetu: Stefan Sulikowski,
- Pierwszy Zastępca Pełnomocnika: Wojciech Ostrowski,
- Drugi Zastępca Pełnomocnika: Henryk Mira.

Zgodnie z założeniami, określonymi na spotkaniu inauguracyjnym w dniu 28.05.2010 r., zakładającymi przyjęty tok postępowania, uruchomiliśmy w dniu 02.06.2010 r. pod adresem: www.obywatelska-prywatyzacja-wprp.grudziadz.com lub skróconym: www.wprp.grudziadz.com stronę internetową „Komitetu”, na której będą publikowane i poddawane pod szeroki osąd społeczny wszystkie informacje oraz poczynania w sprawie.

Dlaczego? Bo nie jesteśmy obywatelami drugiej kategorii i żądamy oraz będziemy dążyć krokami prawnymi do egzekwowania równego traktowania.

Przyjmowaliśmy z niezadowolaniem i niepokojem działania naruszające prawa równego traktowania w 20 letnim okresie transformacji, w którym to w odniesieniu do grupy przedsiębiorstw WPRP nie stosowano wsparcia restrukturyzacji i osłon programowych dla zwalnianych pracowników analogicznie, jak miało to miejsce w podmiotach przedsiębiorstw sektora zbrojeniowego. Ponadto sprzeciwiamy się obecnym niezrozumiałym poczynaniom, racjonalnie niewytłumaczalnym, prowadzącym do zatracenia dorobku i miejsc pracy pracowników skomercjalizowanych spółek WPRP, poprzez realizowanie niezgodnie z prawem programu zakładającego wniesienie tych spółek do Bumar sp. z o.o., na co wskazują już nie tylko zainteresowani byli i obecni pracownicy, ale również przedstawiciele Rządu oraz parlamentarzyści.

Dodatkowym aspektem w sprawie jest obecny i planowany stan prawny, określający i jednoznacznie wskazujący, że wniesienie spółki do Bumar sp. z o.o. spowoduje praktycznie utracenie potencjalnie nabytych uprawnień do akcji z tytułu prywatyzacji skomercjalizowanego przedsiębiorstwa, co w ocenie uprawnionych stanowi kolejne, po 20 letnim braku wsparcia

restrukturyzacji, naruszenie praw równego traktowania obywateli zatrudnionych i byłych pracowników Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, dla których organem założycielskim był Minister Obrony Narodowej.

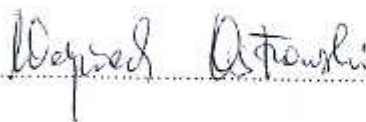
Dlatego biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt nie korzystania w okresie transformacji przez byłe WPRP z żadnych programów rządowych z wykorzystaniem środków budżetowych i poniesione nakłady społeczne oraz finansowe przez byłych i obecnych pracowników, w celu zachowania zasady sprawiedliwości społecznej, podejmujemy działania zmierzające do zmiany stanu prawnego, umożliwiającego utworzenie Spółki Pracowniczej przez pracowników byłych WPRP i nieodpłatne przekazanie przez Skarb Państwa na jej rzecz udziałów do łącznej z posiadanymi wielkości 51% oraz przekazaniu pozostałych 49% Ministrowi Obrony Narodowej, w celu ich wniesienia do Spółki Pracowniczej z tzw. prawem złotej akcji, dającym możliwość zablokowania decyzji rozbieżnych z interesem MON.

Z uwagi na fakt nie dysponowania przez powołany Komitet środkami finansowymi, technicznymi oraz brakiem kompleksowej obsługi prawnej, pozwalającej na przygotowanie rozwiązań prawnych zapewniających poszanowanie praw słusznie należnych byłym i obecnym pracownikom spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, zwracamy się do zainteresowanych byłych i obecnych pracowników Spółek WPRP, organizacji związkowych i społecznych, do stanowiących prawo oraz stojących na straży jego stosowania o włączenie się i pomoc w tym zakresie.

Do Urzędu Marszałka Sejmu, kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej, znającego specyfikę Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych z uwagi na pełnienie funkcji Ministra Obrony Narodowej oraz osobiście Pańskiej osoby, wieloletniego działacza na rzecz sprawiedliwości społecznej i praworządności w innych, o wiele trudniejszych uwarunkowaniach. Zwracamy się o osobiste zaangażowanie lub wskazanie instytucji bądź osoby do współpracy, w celu wypracowania rozwiązań prawnych i wyegzekwowania przestrzegania równości praw obywateli Rzeczypospolitej.

Zastępca Pełnomocnika Komitetu

Pełnomocnik Komitetu

.....

.....

L. dz. 003/KIOP/Wych/2010

Grudziądz 09.06.2010 r.

Marszałek Senatu RP

Bogdan BORUSEWICZ

ul. Wiejska 4/6/8
00-902 WARSZAWA

e-mail: senat@nw.senat.gov.pl

Informujemy, że organizacje społeczne działające w Wojskowych Zakładach Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu, uwzględniając liczne głosy załogi i byłych pracowników przedsiębiorstwa, wzywających do obywatelskiego nieposłuszeństwa, nierozumiejących i negujących stan prawny, zakładający wniesienie Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu do Bumar sp. z o.o., zgodnie z art. 5 ust 2. Ustawy z dnia 24 czerwca 1999 roku o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz.U. Nr 62, poz. 688), zainicjowały i poprzez grupę 16 osób, które złożyły stosowne oświadczenie woli, utworzyły KOMITET INICJATYWY SPOŁECZNEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH, wyznaczając do reprezentowania oraz działania w imieniu i na rzecz Komitetu swych przedstawicieli w następującej kolejności:

- Pełnomocnik Komitetu: Stefan Sulikowski,
- Pierwszy Zastępca Pełnomocnika: Wojciech Ostrowski,
- Drugi Zastępca Pełnomocnika: Henryk Mira.

Zgodnie z założeniami, określonymi na spotkaniu inauguracyjnym w dniu 28.05.2010 r., zakładającymi przyjęty tok postępowania, uruchomiliśmy w dniu 02.06.2010 r. pod adresem: www.obywatelska-prywatyzacja-wprp.grudziadz.com lub skróconym: www.wprp.grudziadz.com stronę internetową „Komitetu”, na której będą publikowane i poddawane pod szeroki osąd społeczny wszystkie informacje oraz poczynania w sprawie.

Dlaczego? Bo nie jesteśmy obywatelami drugiej kategorii i żądamy oraz będziemy dążyć krokami prawnymi do egzekwowania równego traktowania.

Przyjmowaliśmy z niezadowoleniem i niepokojem działania naruszające prawa równego traktowania w 20 letnim okresie transformacji, w którym to w odniesieniu do grupy przedsiębiorstw WPRP nie stosowano wsparcia restrukturyzacji i osłon programowych dla zwalnianych pracowników analogicznie, jak miało to miejsce w podmiotach przedsiębiorstw sektora zbrojeniowego. Ponadto sprzeciwiamy się obecnym niezrozumiałym poczynaniom, racjonalnie niewytłumaczalnym, prowadzącym do zatracenia dorobku i miejsc pracy pracowników skomercjalizowanych spółek WPRP, poprzez realizowanie niezgodnie z prawem programu zakładającego wniesienie tych spółek do Bumar sp. z o.o., na co wskazują już nie tylko zainteresowani byli i obecni pracownicy, ale również przedstawiciele Rządu oraz parlamentarzyści.

Dodatkowym aspektem w sprawie jest obecny i planowany stan prawny, określający i jednoznacznie wskazujący, że wniesienie spółki do Bumar sp. z o.o. spowoduje praktycznie utracenie potencjalnie nabytych uprawnień do akcji z tytułu prywatyzacji skomercjalizowanego przedsiębiorstwa, co w ocenie uprawnionych stanowi kolejne, po 20 letnim braku wsparcia

Korespondencje zwrotną proszę kierować na:

e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

tel./ fax: 56-6964877

NSZZ „Solidarność”, Podregion Grudziądz; Krzysztof Brzeski, ul. Małomłyńska 1, 86-300 Grudziądz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH.

restrukturyzacji, naruszenie praw równego traktowania obywateli zatrudnionych i byłych pracowników Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, dla których organem założycielskim był Minister Obrony Narodowej.

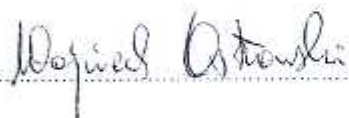
Dlatego biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt nie korzystania w okresie transformacji przez byłe WPRP z żadnych programów rządowych z wykorzystaniem środków budżetowych i poniesione nakłady społeczne oraz finansowe przez byłych i obecnych pracowników, w celu zachowania zasady sprawiedliwości społecznej, podejmujemy działania zmierzające do zmiany stanu prawnego, umożliwiającego utworzenie Spółki Pracowniczej przez pracowników byłych WPRP i nieodpłatne przekazanie przez Skarb Państwa na jej rzecz udziałów do łącznej z posiadanymi wielkości 51% oraz przekazaniu pozostałych 49% Ministrowi Obrony Narodowej, w celu ich wniesienia do Spółki Pracowniczej z tzw. prawem złotej akcji, dającym możliwość zablokowania decyzji rozbieżnych z interesem MON.

Z uwagi na fakt nie dysponowania przez powołany Komitet środkami finansowymi, technicznymi oraz brakiem kompleksowej obsługi prawnej, pozwalającej na przygotowanie rozwiązań prawnych zapewniających poszanowanie praw słusznie należnych byłym i obecnym pracownikom spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, zwracamy się do zainteresowanych byłych i obecnych pracowników Spółek WPRP, organizacji związkowych i społecznych, do stanowiących prawo oraz stojących na straży jego stosowania o włączenie się i pomoc w tym zakresie.

Do Urzędu Marszałka Senatu oraz osobiście do Pańskiej osoby, jako wieloletniego działacza na rzecz sprawiedliwości i praworządności w innych, o wiele trudniejszych uwarunkowaniach. Zwracamy się o osobiste zaangażowanie lub wskazanie instytucji bądź osoby do współpracy w celu wypracowania rozwiązań prawnych i wyegzekwowania przestrzegania równości praw obywateli Rzeczypospolitej.

Zastępca Pełnomocnika Komitetu

Pełnomocnik Komitetu

Korespondencję zwrotną proszę kierować na:

e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

tel./ fax: 56-6964877

NSZZ „Solidarność”. Podregion Grudziądz; Krzysztof Brzeski, ul. Małomłyńska 1, 86-300 Grudziądz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH.

L. dz. 006/KIOP/Wych/2010

Grudziądz 08.06.2010 r.

Premier RP

Donald TUSK

Al. Ujazdowskie 1/3
00-583 WARSZAWA

e-mail: kontakt@kprm.gov.pl

Informujemy, że organizacje społeczne działające w Wojskowych Zakładach Uzbrojenia S.A w Grudziądzu, uwzględniając liczne głosy załogi i byłych pracowników przedsiębiorstwa, wzywających do obywatelskiego nieposłuszeństwa, nierozumiejących i negujących stan prawny, zakładający wniesienie Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu do Bumar sp. z o.o., zgodnie z art. 5 ust 2. Ustawy z dnia 24 czerwca 1999 roku o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz.U. Nr 62, poz. 688), zainicjowały i poprzez grupę 16 osób, które złożyły stosowne oświadczenie woli, utworzyły KOMITET INICJATYWY SPOŁECZNEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH, wyznaczając do reprezentowania oraz działania w imieniu i na rzecz Komitetu swych przedstawicieli w następującej kolejności:

- Pełnomocnik Komitetu: Stefan Sulikowski,
- Pierwszy Zastępca Pełnomocnika: Wojciech Ostrowski,
- Drugi Zastępca Pełnomocnika: Henryk Mira.

Zgodnie z założeniami, określonymi na spotkaniu inauguracyjnym w dniu 28.05.2010 r., zakładającymi przyjęty tok postępowania, uruchomiliśmy w dniu 02.06.2010 r. pod adresem: www.obywatelska-prywatyzacja-wprp.grudziadz.com lub skróconym: www.wprp.grudziadz.com stronę internetową „Komitetu”, na której będą publikowane i poddawane pod szeroki osąd społeczny wszystkie informacje oraz poczynania w sprawie.

Dlaczego? Bo nie jesteśmy obywatelami drugiej kategorii i żądamy oraz będziemy dążyć krokami prawnymi do egzekwowania równego traktowania.

Przyjmowaliśmy z niezadowoleniem i niepokojem działania naruszające prawa równego traktowania w 20 letnim okresie transformacji, w którym to w odniesieniu do grupy przedsiębiorstw WPRP nie stosowano wsparcia restrukturyzacji i osłon programowych dla zwalnianych pracowników analogicznie, jak miało to miejsce w podmiotach przedsiębiorstw sektora zbrojeniowego. Ponadto sprzeciwiamy się obecnym niezrozumiałym poczynaniom, racjonalnie niewytłumaczalnym, prowadzącym do zatracenia dorobku i miejsc pracy pracowników skomercjalizowanych spółek WPRP, poprzez realizowanie niezgodnie z prawem programu zakładającego wniesienie tych spółek do Bumar sp. z o.o., na co wskazują już nie tylko zainteresowani byli i obecni pracownicy, ale również przedstawiciele Rządu oraz parlamentarzyści.

Dodatkowym aspektem w sprawie jest obecny i planowany stan prawny, określający i jednoznacznie wskazujący, że wniesienie spółki do Bumar sp. z o.o. spowoduje praktycznie utracenie potencjalnie nabytych uprawnień do akcji z tytułu prywatyzacji skomercjalizowanego przedsiębiorstwa, co w ocenie uprawnionych stanowi kolejne, po 20 letnim braku wsparcia

Korespondencje zwrotna proszę kierować na:

e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

tel./ fax: 56-6964877

NSZZ „Solidarność”. Podregion Grudziądz; Krzysztof Brzeski, ul. Małomłyńska 1, 86-300 Grudziądz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH

restrukturyzacji, naruszenie praw równego traktowania obywateli zatrudnionych i byłych pracowników Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, dla których organem założycielskim był Minister Obrony Narodowej.

Dlatego biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt nie korzystania w okresie transformacji przez byłe WPRP z żadnych programów rządowych z wykorzystaniem środków budżetowych i poniesione nakłady społeczne oraz finansowe przez byłych i obecnych pracowników, w celu zachowania zasady sprawiedliwości społecznej, podejmujemy działania zmierzające do zmiany stanu prawnego, umożliwiającego utworzenie Spółki Pracowniczej przez pracowników byłych WPRP i nieodpłatne przekazanie przez Skarb Państwa na jej rzecz udziałów do łącznej z posiadanymi wielkości 51% oraz przekazaniu pozostałych 49% Ministrowi Obrony Narodowej, w celu ich wniesienia do Spółki Pracowniczej z tzw. prawem złotej akcji, dającym możliwość zablokowania decyzji rozbieżnych z interesem MON.

Z uwagi na fakt nie dysponowania przez powołany Komitet środkami finansowymi, technicznymi oraz brakiem kompleksowej obsługi prawnej, pozwalającej na przygotowanie rozwiązań prawnych zapewniających poszanowanie praw słusznie należnych byłym i obecnym pracownikom spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, zwracamy się do zainteresowanych byłych i obecnych pracowników Spółek WPRP, organizacji związkowych i społecznych, do stanowiących prawo oraz stojących na straży jego stosowania o włączenie się i pomoc w tym zakresie.

W nawiązaniu do Pańskiej deklaracji, że „*dochody uzyskane z prywatyzacji służyć będą ludziom*” oraz „*począwszy od dzisiaj chcemy prezentując listę i harmonogram prywatyzacji, zapewnić polską opinię publiczną, że prywatyzacja, za którą odpowiada mój rząd, będzie w pełni przejrzysta*”, złożonej podczas przedstawiania na Giełdzie Papierów Wartościowych planu prywatyzacji na lata 2008-2011 pytamy o tą przejrzystość i racjonalność w odniesieniu do „Strategii Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2007-2012” w zakresie wniesienia spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych do BUMAR Sp. z o.o.

Biorąc pod uwagę działania biznesowe i publikacje medialne dotyczące skandalicznych i bezprawnych, naszym zdaniem, zachowań BUMAR Sp. z o.o. sprzeciwiamy się działaniom godzącym w interes spółek, byłych i obecnych pracowników oraz w zabezpieczenie systemu obronności państwa i zwracamy się do Premiera RP i osobiście do Pana, jako wieloletniego działacza na rzecz sprawiedliwości społecznej i praworządności w innych, o wiele trudniejszych uwarunkowaniach. Prosimy o osobiste zaangażowanie lub wskazanie instytucji bądź osoby do współpracy, w celu wypracowania rozwiązań prawnych i wyegzekwowania przestrzegania równości praw obywateli Rzeczypospolitej.

Zastępca Pełnomocnika Komitetu

Pełnomocnik Komitetu

.....

.....

Korespondencje zwrotna proszę kierować na:

e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

tel./ fax: 56-6964877

NSZZ „Solidarność”. Podregion Grudziądz; Krzysztof Brzeski, ul. Małomłyńska 1, 86-300 Grudziądz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH.

Minister Gospodarki

Waldemar PAWLAK

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 WARSZAWA

fax 22 693 40 46 do 481

Informujemy, że organizacje społeczne działające w Wojskowych Zakładach Uzbrojenia S.A w Grudziądzu, uwzględniając liczne głosy załogi i byłych pracowników przedsiębiorstwa, wzywających do obywatelskiego nieposłuszeństwa, nierozumiejących i negujących stan prawny, zakładający wniesienie Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu do Bumar sp. z o.o., zgodnie z art. 5 ust 2. Ustawy z dnia 24 czerwca 1999 roku o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz.U. Nr 62, poz. 688), zainicjowały i poprzez grupę 16 osób, które złożyły stosowne oświadczenie woli, utworzyły KOMITET INICJATYWY SPOŁECZNEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH, wyznaczając do reprezentowania oraz działania w imieniu i na rzecz Komitetu swych przedstawicieli w następującej kolejności:

- Pełnomocnik Komitetu: Stefan Sulikowski,
- Pierwszy Zastępca Pełnomocnika: Wojciech Ostrowski,
- Drugi Zastępca Pełnomocnika: Henryk Mira.

Zgodnie z założeniami, określonymi na spotkaniu inauguracyjnym w dniu 28.05.2010 r., zakładającymi przyjęty tok postępowania, uruchomiliśmy w dniu 02.06.2010 r. pod adresem: www.obywatelska-prywatyzacja-wprp.grudziadz.com lub skróconym: www.wprp.grudziadz.com stronę internetową „Komitetu”, na której będą publikowane i poddawane pod szeroki osąd społeczny wszystkie informacje oraz poczynania w sprawie.

Dlaczego? Bo nie jesteśmy obywatelami drugiej kategorii i żądamy oraz będziemy dążyć krokami prawnymi do egzekwowania równego traktowania.

Przyjmowaliśmy z niezadowoleniem i niepokojem działania naruszające prawa równego traktowania w 20 letnim okresie transformacji, w którym to w odniesieniu do grupy przedsiębiorstw WPRP nie stosowano wsparcia restrukturyzacji i osłon programowych dla zwalnianych pracowników analogicznie, jak miało to miejsce w podmiotach przedsiębiorstw sektora zbrojeniowego. Ponadto sprzeciwiamy się obecnym niezrozumiałym poczynaniom, racjonalnie niewytłumaczalnym, prowadzącym do zatracenia dorobku i miejsc pracy pracowników skomercjalizowanych spółek WPRP, poprzez realizowanie niezgodnie z prawem programu zakładającego wniesienie tych spółek do Bumar sp. z o.o., na co wskazują już nie tylko zainteresowani byli i obecni pracownicy, ale również przedstawiciele Rządu oraz parlamentarzyści.

Dodatkowym aspektem w sprawie jest obecny i planowany stan prawny, określający i jednoznacznie wskazujący, że wniesienie spółki do Bumar sp. z o.o. spowoduje praktycznie utracenie potencjalnie nabytych uprawnień do akcji z tytułu prywatyzacji skomercjalizowanego przedsiębiorstwa, co w ocenie uprawnionych stanowi kolejne, po 20 letnim braku wsparcia

Korespondencję zwrotną proszę kierować na:

e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

tel./ fax: 56-6964877

NSZZ „Solidarność”, Podregion Grudziądz; Krzysztof Brzeski, ul. Małomyłńska 1, 86-300 Grudziądz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH.

restrukturyzacji, naruszenie praw równego traktowania obywateli zatrudnionych i byłych pracowników Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, dla których organem założycielskim był Minister Obrony Narodowej.

Dlatego biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt nie korzystania w okresie transformacji przez byłe WPRP z żadnych programów rządowych z wykorzystaniem środków budżetowych i poniesione nakłady społeczne oraz finansowe przez byłych i obecnych pracowników, w celu zachowania zasady sprawiedliwości społecznej, podejmujemy działania zmierzające do zmiany stanu prawnego, umożliwiającego utworzenie Spółki Pracowniczej przez pracowników byłych WPRP i nieodpłatne przekazanie przez Skarb Państwa na jej rzecz udziałów do łącznej z posiadanymi wielkości 51% oraz przekazaniu pozostałych 49% Ministrowi Obrony Narodowej, w celu ich wniesienia do Spółki Pracowniczej z tzw. prawem złotej akcji, dającym możliwość zablokowania decyzji rozbieżnych z interesem MON.

Z uwagi na fakt nie dysponowania przez powołany Komitet środkami finansowymi, technicznymi oraz brakiem kompleksowej obsługi prawnej, pozwalającej na przygotowanie rozwiązań prawnych zapewniających poszanowanie praw słusznie należnych byłym i obecnym pracownikom spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, zwracamy się do zainteresowanych byłych i obecnych pracowników Spółek WPRP, organizacji związkowych i społecznych, do stanowiących prawo oraz stojących na straży jego stosowania o włączenie się i pomoc w tym zakresie.

Odnosząc się do planów prywatyzacji zawartych w „Strategii Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2007-2012” w zakresie spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych i biorąc pod uwagę działania biznesowe oraz publikacje medialne dotyczące skandalicznych i bezprawnych, naszym zdaniem, zachowań BUMAR Sp. z o.o. sprzeciwiamy się działaniom godzącym w interes spółek, byłych i obecnych pracowników oraz w zabezpieczenie systemu obronności państwa.

W nawiązaniu do Pańskiej deklaracji i przedstawianych rozwiązań promujących prywatyzację obywatelską, którą również proponujemy w naszych założeniach, prosimy o pomoc w realizacji.

Zwracamy się do Pana, jako wieloletniego działacza na rzecz sprawiedliwości społecznej i praworządności o osobiste zaangażowanie lub wskazanie instytucji bądź osoby do współpracy, w celu wypracowania rozwiązań prawnych i wyegzekwowania przestrzegania równości praw obywateli Rzeczypospolitej.

Zastępca Pełnomocnika Komitetu

Pełnomocnik Komitetu

Korespondencję zwrotną proszę kierować na:

e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

tel./ fax: 56-6964877

NSZZ „Solidarność”. Podregion Grudziądz; Krzysztof Brzeski, ul. Małomyńska 1, 86-300 Grudziądz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH.

Grudziądz 09.06.2010 r.

**Przewodniczący
Komisji Obrony Narodowej**

ul. Wiejska 4/6/8
00-902 WARSZAWA

e-mail: listy@sejm.gov.pl

Informujemy, że organizacje społeczne działające w Wojskowych Zakładach Uzbrojenia S.A w Grudziądzu, uwzględniając liczne głosy załogi i byłych pracowników przedsiębiorstwa, wzywających do obywatelskiego nieposłuszeństwa, nierozumiejących i negujących stan prawny, zakładający wniesienie Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu do Bumar sp. z o.o., zgodnie z art. 5 ust 2. Ustawy z dnia 24 czerwca 1999 roku o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz.U. Nr 62, poz. 688), zainicjowały i poprzez grupę 16 osób, które złożyły stosowne oświadczenie woli, utworzyły KOMITET INICJATYWY SPOŁECZNEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH, wyznaczając do reprezentowania oraz działania w imieniu i na rzecz Komitetu swych przedstawicieli w następującej kolejności:

- Pełnomocnik Komitetu: Stefan Sulikowski,
- Pierwszy Zastępca Pełnomocnika: Wojciech Ostrowski,
- Drugi Zastępca Pełnomocnika: Henryk Mira.

Zgodnie z założeniami, określonymi na spotkaniu inauguracyjnym w dniu 28.05.2010 r., zakładającymi przyjęty tok postępowania, uruchomiliśmy w dniu 02.06.2010 r. pod adresem: www.obywatelska-prywatyzacja-wprp.grudziadz.com lub skróconym: www.wprp.grudziadz.com stronę internetową „Komitetu”, na której będą publikowane i poddawane pod szeroki osąd społeczny wszystkie informacje oraz poczynania w sprawie.

Dlaczego? Bo nie jesteśmy obywatelami drugiej kategorii i żądamy oraz będziemy dążyć krokami prawnymi do egzekwowania równego traktowania.
Przyjmowaliśmy z niezadowolaniem i niepokojem działania naruszające prawa równego traktowania w 20 letnim okresie transformacji, w którym to w odniesieniu do grupy przedsiębiorstw WPRP nie stosowano wsparcia restrukturyzacji i osłon programowych dla zwalnianych pracowników analogicznie, jak miało to miejsce w podmiotach przedsiębiorstw sektora zbrojeniowego. Ponadto sprzeciwiamy się obecnym niezrozumiałym poczynaniom, racjonalnie niewytłumaczalnym, prowadzącym do zatracenia dorobku i miejsc pracy pracowników skomercjalizowanych spółek WPRP, poprzez realizowanie niezgodnie z prawem programu zakładającego wniesienie tych spółek do Bumar sp. z o.o., na co wskazują już nie tylko zainteresowani byli i obecni pracownicy, ale również przedstawiciele Rządu oraz parlamentarzysty.

Dodatkowym aspektem w sprawie jest obecny i planowany stan prawny, określający i jednoznacznie wskazujący, że wniesienie spółki do Bumar sp. z o.o. spowoduje praktycznie utracenie potencjalnie nabytych uprawnień do akcji z tytułu prywatyzacji skomercjalizowanego przedsiębiorstwa, co w ocenie uprawnionych stanowi kolejne, po 20 letnim braku wsparcia

Korespondencję zwrotną proszę kierować na:

e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

tel./ fax: 56-6964877

NSZZ „Solidarność”, Podregion Grudziądz; Krzysztof Brzeski, ul. Małomińska 1, 86-300 Grudziądz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH.

restrukturyzacji, naruszenie praw równego traktowania obywateli zatrudnionych i byłych pracowników Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, dla których organem założycielskim był Minister Obrony Narodowej.

Dlatego biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt nie korzystania w okresie transformacji przez byłe WPRP z żadnych programów rządowych z wykorzystaniem środków budżetowych i poniesione nakłady społeczne oraz finansowe przez byłych i obecnych pracowników, w celu zachowania zasady sprawiedliwości społecznej, podejmujemy działania zmierzające do zmiany stanu prawnego, umożliwiającego utworzenie Spółki Pracowniczej przez pracowników byłych WPRP i nieodpłatne przekazanie przez Skarb Państwa na jej rzecz udziałów do łącznej z posiadanymi wielkości 51% oraz przekazaniu pozostałych 49% Ministrowi Obrony Narodowej, w celu ich wniesienia do Spółki Pracowniczej z tzw. prawem złotej akcji, dającym możliwość zablokowania decyzji rozbieżnych z interesem MON.

Z uwagi na fakt nie dysponowania przez powołany Komitet środkami finansowymi, technicznymi oraz brakiem kompleksowej obsługi prawnej, pozwalającej na przygotowanie rozwiązań prawnych zapewniających poszanowanie praw słusznie należnych byłym i obecnym pracownikom spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, zwracamy się do zainteresowanych byłych i obecnych pracowników Spółek WPRP, organizacji związkowych i społecznych, do stanowiących prawo oraz stojących na straży jego stosowania o włączenie się i pomoc w tym zakresie.

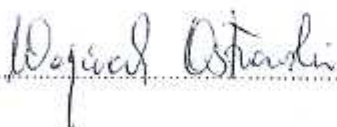
Odnosząc się do planów prywatyzacji zawartych w „Strategii Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2007-2012” w zakresie spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych i biorąc pod uwagę działania biznesowe oraz publikacje medialne dotyczące skandalicznych i bezprawnych, naszym zdaniem, zachowań BUMAR Sp. z o.o. sprzeciwiamy się działaniom godzącym w interes spółek, byłych i obecnych pracowników oraz w zabezpieczenie systemu obronności państwa.

Informujemy, że w powyższej sprawie wystąpiliśmy z analogicznymi pismami do: Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Premiera RP, Ministra Gospodarki, Ministra ON, Przewodniczącego NSZZ Pracowników Wojska, Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Klubów Parlamentarnych i Klubów Poselskich oraz do posłów z regionu.

W związku z powyższym zwracamy się do Komisji Obrony Narodowej oraz do Pana, o osobiste zaangażowanie lub wskazanie instytucji bądź osoby do współpracy, w celu wypracowania rozwiązań prawnych i wyegzekwowania przestrzegania równości praw obywateli Rzeczypospolitej.

Zastępca Pełnomocnika Komitetu

Pełnomocnik Komitetu

Grudziądz 09.06.2010 r.

**Przewodniczący
Klubu Parlamentarnego
Platforma Obywatelska**

ul. Wiejska 4/6/8
00-902 WARSZAWA

e-mail: listy@sejm.gov.pl

Informujemy, że organizacje społeczne działające w Wojskowych Zakładach Uzbrojenia S.A w Grudziądzu, uwzględniając liczne głosy załogi i byłych pracowników przedsiębiorstwa, wzywających do obywatelskiego nieposłuszeństwa, nierozumiejących i negujących stan prawny, zakładający wniesienie Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu do Bumar sp. z o.o., zgodnie z art. 5 ust 2. Ustawy z dnia 24 czerwca 1999 roku o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz.U. Nr 62, poz. 688), zainicjowały i poprzez grupę 16 osób, które złożyły stosowne oświadczenie woli, utworzyły KOMITET INICJATYWY SPOŁECZNEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH, wyznaczając do reprezentowania oraz działania w imieniu i na rzecz Komitetu swych przedstawicieli w następującej kolejności:

- Pełnomocnik Komitetu: Stefan Sulikowski,
- Pierwszy Zastępca Pełnomocnika: Wojciech Ostrowski,
- Drugi Zastępca Pełnomocnika: Henryk Mira.

Zgodnie z założeniami, określonymi na spotkaniu inauguracyjnym w dniu 28.05.2010 r., zakładającymi przyjęty tok postępowania, uruchomiliśmy w dniu 02.06.2010 r. pod adresem: www.obywatelska-prywatyzacja-wprp.grudziadz.com lub skróconym: www.wprp.grudziadz.com stronę internetową „Komitetu”, na której będą publikowane i poddawane pod szeroki osąd społeczny wszystkie informacje oraz poczynania w sprawie.

Dlaczego? Bo nie jesteśmy obywatelami drugiej kategorii i żądamy oraz będziemy dążyć krokami prawnymi do egzekwowania równego traktowania.

Przyjmowaliśmy z niezadowoleniem i niepokojem działania naruszające prawa równego traktowania w 20 letnim okresie transformacji, w którym to w odniesieniu do grupy przedsiębiorstw WPRP nie stosowano wsparcia restrukturyzacji i osłon programowych dla zwalnianych pracowników analogicznie, jak miało to miejsce w podmiotach przedsiębiorstw sektora zbrojeniowego. Ponadto sprzeciwiamy się obecnym niezrozumiałym poczynaniom, racjonalnie niewytłumaczalnym, prowadzącym do zatracenia dorobku i miejsc pracy pracowników skomercjalizowanych spółek WPRP, poprzez realizowanie niezgodnie z prawem programu zakładającego wniesienie tych spółek do Bumar sp. z o.o., na co wskazują już nie tylko zainteresowani byli i obecni pracownicy, ale również przedstawiciele Rządu oraz parlamentarzysty.

Dodatkowym aspektem w sprawie jest obecny i planowany stan prawny, określający i jednoznacznie wskazujący, że wniesienie spółki do Bumar sp. z o.o. spowoduje praktycznie utracenie potencjalnie nabytych uprawnień do akcji z tytułu prywatyzacji skomercjalizowanego przedsiębiorstwa, co w ocenie uprawnionych stanowi kolejne, po 20 letnim braku wsparcia

Korespondencję zwrotną proszę kierować na:

e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

tel./ fax: 56-6964877

NSZZ „Solidarność”. Podregion Grudziądz; Krzysztof Brzeski, ul. Małomłyńska 1, 86-300 Grudziądz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH.

restrukturyzacji, naruszenie praw równego traktowania obywateli zatrudnionych i byłych pracowników Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, dla których organem założycielskim był Minister Obrony Narodowej.

Dlatego biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt nie korzystania w okresie transformacji przez byłe WPRP z żadnych programów rządowych z wykorzystaniem środków budżetowych i poniesione nakłady społeczne oraz finansowe przez byłych i obecnych pracowników, w celu zachowania zasady sprawiedliwości społecznej, podejmujemy działania zmierzające do zmiany stanu prawnego, umożliwiającego utworzenie Spółki Pracowniczej przez pracowników byłych WPRP i nieodpłatne przekazanie przez Skarb Państwa na jej rzecz udziałów do łącznej z posiadanymi wielkości 51% oraz przekazaniu pozostałych 49% Ministrowi Obrony Narodowej, w celu ich wniesienia do Spółki Pracowniczej z tzw. prawem złotej akcji, dającym możliwość zablokowania decyzji rozbieżnych z interesem MON.

Z uwagi na fakt nie dysponowania przez powołany Komitet środkami finansowymi, technicznymi oraz brakiem kompleksowej obsługi prawnej, pozwalającej na przygotowanie rozwiązań prawnych zapewniających poszanowanie praw słusznie należnych byłym i obecnym pracownikom spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, zwracamy się do zainteresowanych byłych i obecnych pracowników Spółek WPRP, organizacji związkowych i społecznych, do stanowiących prawo oraz stojących na straży jego stosowania o włączenie się i pomoc w tym zakresie.

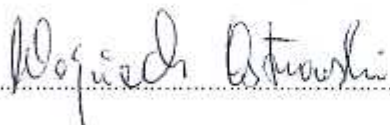
Odnosząc się do planów prywatyzacji zawartych w „Strategii Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2007-2012” w zakresie spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych i biorąc pod uwagę działania biznesowe oraz publikacje medialne dotyczące skandalicznych i bezprawnych, naszym zdaniem, zachowań BUMAR Sp. z o.o. sprzeciwiamy się działaniom godzącym w interes spółek, byłych i obecnych pracowników oraz w zabezpieczenie systemu obronności państwa.

Informujemy, że w powyższej sprawie wystąpiliśmy z analogicznymi pismami do: Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Premiera RP, Ministra Gospodarki, Ministra ON, Przewodniczącego NSZZ Pracowników Wojska, Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Klubów Parlamentarnych i Klubów Poselskich oraz do posłów z regionu.

W związku z powyższym zwracamy się do Klubu Parlamentarnego PO, o osobiste zaangażowanie i współpracę z Komitetem, w celu wypracowania rozwiązań prawnych umożliwiających wyegzekwowanie przestrzegania równości praw obywateli Rzeczypospolitej.

Zastępca Pełnomocnika Komitetu

Pełnomocnik Komitetu

.....

.....

Grudziądz 09.06.2010 r.

**Przewodniczący
Klubu Parlamentarnego
Prawo i Sprawiedliwość**

ul. Wiejska 4/6/8
00-902 WARSZAWA

e-mail: listy@sejm.gov.pl

Informujemy, że organizacje społeczne działające w Wojskowych Zakładach Uzbrojenia S.A w Grudziądzu, uwzględniając liczne głosy załogi i byłych pracowników przedsiębiorstwa, wzywających do obywatelskiego nieposłuszeństwa, nierozumiejących i negujących stan prawny, zakładający wniesienie Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu do Bumar sp. z o.o., zgodnie z art. 5 ust 2. Ustawy z dnia 24 czerwca 1999 roku o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz.U. Nr 62, poz. 688), zainicjowały i poprzez grupę 16 osób, które złożyły stosowne oświadczenie woli, utworzyły KOMITET INICJATYWY SPOŁECZNEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH, wyznaczając do reprezentowania oraz działania w imieniu i na rzecz Komitetu swych przedstawicieli w następującej kolejności:

- Pełnomocnik Komitetu: Stefan Sulikowski,
- Pierwszy Zastępca Pełnomocnika: Wojciech Ostrowski,
- Drugi Zastępca Pełnomocnika: Henryk Mira.

Zgodnie z założeniami, określonymi na spotkaniu inauguracyjnym w dniu 28.05.2010 r., zakładającymi przyjęty tok postępowania, uruchomiliśmy w dniu 02.06.2010 r. pod adresem: www.obywatelska-prywatyzacja-wprp.grudziadz.com lub skróconym: www.wprp.grudziadz.com stronę internetową „Komitetu”, na której będą publikowane i poddawane pod szeroki osąd społeczny wszystkie informacje oraz poczynania w sprawie.

Dlaczego? Bo nie jesteśmy obywatelami drugiej kategorii i żądamy oraz będziemy dążyć krokami prawnymi do egzekwowania równego traktowania.

Przyjmowaliśmy z niezadowoleniem i niepokojem działania naruszające prawa równego traktowania w 20 letnim okresie transformacji, w którym to w odniesieniu do grupy przedsiębiorstw WPRP nie stosowano wsparcia restrukturyzacji i osłon programowych dla zwalnianych pracowników analogicznie, jak miało to miejsce w podmiotach przedsiębiorstw sektora zbrojeniowego. Ponadto sprzeciwiamy się obecnym niezrozumiałym poczynaniom, racjonalnie niewytłumaczalnym, prowadzącym do zatracenia dorobku i miejsc pracy pracowników skomercjalizowanych spółek WPRP, poprzez realizowanie niezgodnie z prawem programu zakładającego wniesienie tych spółek do Bumar sp. z o.o., na co wskazują już nie tylko zainteresowani byli i obecni pracownicy, ale również przedstawiciele Rządu oraz parlamentarzyści.

Dodatkowym aspektem w sprawie jest obecny i planowany stan prawny, określający i jednoznacznie wskazujący, że wniesienie spółki do Bumar sp. z o.o. spowoduje praktycznie utracenie potencjalnie nabytych uprawnień do akcji z tytułu prywatyzacji skomercjalizowanego przedsiębiorstwa, co w ocenie uprawnionych stanowi kolejne, po 20 letnim braku wsparcia

Korespondencje zwrotną proszę kierować na:

e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

tel./ fax: 56-6964877

NSZZ „Solidarność”, Podregion Grudziądz; Krzysztof Brzeski, ul. Malomińska 1, 86-300 Grudziądz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH.

restrukturyzacji, naruszenie praw równego traktowania obywateli zatrudnionych i byłych pracowników Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, dla których organem założycielskim był Minister Obrony Narodowej.

Dlatego biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt nie korzystania w okresie transformacji przez byłe WPRP z żadnych programów rządowych z wykorzystaniem środków budżetowych i poniesione nakłady społeczne oraz finansowe przez byłych i obecnych pracowników, w celu zachowania zasady sprawiedliwości społecznej, podejmujemy działania zmierzające do zmiany stanu prawnego, umożliwiającego utworzenie Spółki Pracowniczej przez pracowników byłych WPRP i nieodpłatne przekazanie przez Skarb Państwa na jej rzecz udziałów do łącznej z posiadanymi wielkości 51% oraz przekazaniu pozostałych 49% Ministrowi Obrony Narodowej, w celu ich wniesienia do Spółki Pracowniczej z tzw. prawem złotej akcji, dającym możliwość zablokowania decyzji rozbieżnych z interesem MON.

Z uwagi na fakt nie dysponowania przez powołany Komitet środkami finansowymi, technicznymi oraz brakiem kompleksowej obsługi prawnej, pozwalającej na przygotowanie rozwiązań prawnych zapewniających poszanowanie praw słusznie należnych byłym i obecnym pracownikom spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, zwracamy się do zainteresowanych byłych i obecnych pracowników Spółek WPRP, organizacji związkowych i społecznych, do stanowiących prawo oraz stojących na straży jego stosowania o włączenie się i pomoc w tym zakresie.

Odnosząc się do planów prywatyzacji zawartych w „Strategii Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2007-2012” w zakresie spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych i biorąc pod uwagę działania biznesowe oraz publikacje medialne dotyczące skandalicznych i bezprawnych, naszym zdaniem, zachowań BUMAR Sp. z o.o. sprzeciwiamy się działaniom godzącym w interes spółek, byłych i obecnych pracowników oraz w zabezpieczenie systemu obronności państwa.

Informujemy, że w powyższej sprawie wystąpiliśmy z analogicznymi pismami do: Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Premiera RP, Ministra Gospodarki, Ministra ON, Przewodniczącego NSZZ Pracowników Wojska, Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Klubów Parlamentarnych i Klubów Poselskich oraz do postów z regionu.

W związku z powyższym zwracamy się do Klubu Parlamentarnego PiS, o osobiste zaangażowanie i współpracę z Komitetem, w celu wypracowania rozwiązań prawnych umożliwiających wyegzekwowanie przestrzegania równości praw obywateli Rzeczypospolitej.

Zastępca Pełnomocnika Komitetu

Pełnomocnik Komitetu

.....

.....

Korespondencję zwrotną proszę kierować na:

e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

tel./ fax: 56-6964877

NSZZ „Solidarność”. Podregion Grudziądz; Krzysztof Brzeski, ul. Małomyńska 1, 86-300 Grudziądz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH.

Grudziądz 09.06.2010 r.

Przewodniczący

Klubu Poselskiego Lewica

ul. Wiejska 4/6/8
00-902 WARSZAWA

e-mail: listy@sejm.gov.pl

Informujemy, że organizacje społeczne działające w Wojskowych Zakładach Uzbrojenia S.A w Grudziądzu, uwzględniając liczne głosy załogi i byłych pracowników przedsiębiorstwa, wzywających do obywatelskiego nieposłuszeństwa, nierozumiejących i negujących stan prawny, zakładający wniesienie Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu do Bumar sp. z o.o., zgodnie z art. 5 ust 2. Ustawy z dnia 24 czerwca 1999 roku o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz.U. Nr 62, poz. 688), zainicjowały i poprzez grupę 16 osób, które złożyły stosowne oświadczenie woli, utworzyły KOMITET INICJATYWY SPOŁECZNEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH, wyznaczając do reprezentowania oraz działania w imieniu i na rzecz Komitetu swych przedstawicieli w następującej kolejności:

- Pełnomocnik Komitetu: Stefan Sulikowski,
- Pierwszy Zastępca Pełnomocnika: Wojciech Ostrowski,
- Drugi Zastępca Pełnomocnika: Henryk Mira.

Zgodnie z założeniami, określonymi na spotkaniu inauguracyjnym w dniu 28.05.2010 r., zakładającymi przyjęty tok postępowania, uruchomiliśmy w dniu 02.06.2010 r. pod adresem: www.obywatelska-prywatyzacja-wprp.grudziadz.com lub skróconym: www.wprp.grudziadz.com stronę internetową „Komitetu”, na której będą publikowane i poddawane pod szeroki osąd społeczny wszystkie informacje oraz poczynania w sprawie.

Dlaczego? Bo nie jesteśmy obywatelami drugiej kategorii i żądamy oraz będziemy dążyć krokami prawnymi do egzekwowania równego traktowania.

Przyjmowaliśmy z niezadowoleniem i niepokojem działania naruszające prawa równego traktowania w 20 letnim okresie transformacji, w którym to w odniesieniu do grupy przedsiębiorstw WPRP nie stosowano wsparcia restrukturyzacji i osłon programowych dla zwalnianych pracowników analogicznie, jak miało to miejsce w podmiotach przedsiębiorstw sektora zbrojeniowego. Ponadto sprzeciwiamy się obecnym niezrozumiałym poczynaniom, racjonalnie niewytłumaczalnym, prowadzącym do zatracenia dorobku i miejsc pracy pracowników skomercjalizowanych spółek WPRP, poprzez realizowanie niezgodnie z prawem programu zakładającego wniesienie tych spółek do Bumar sp. z o.o., na co wskazują już nie tylko zainteresowani byli i obecni pracownicy, ale również przedstawiciele Rządu oraz parlamentarzyści.

Dodatkowym aspektem w sprawie jest obecny i planowany stan prawny, określający i jednoznacznie wskazujący, że wniesienie spółki do Bumar sp. z o.o. spowoduje praktycznie utracenie potencjalnie nabytych uprawnień do akcji z tytułu prywatyzacji skomercjalizowanego przedsiębiorstwa, co w ocenie uprawnionych stanowi kolejne, po 20 letnim braku wsparcia restrukturyzacji, naruszenie praw równego traktowania obywateli zatrudnionych i byłych pracownikami Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, dla których organem założycielskim był Minister Obrony Narodowej.

Korespondencję zwrotną proszę kierować na:

e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

tel./ fax: 56-6964877

NSZZ „Solidarność”. Podregion Grudziądz; Krzysztof Brzeski, ul. Małomłynska 1, 86-300 Grudziądz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH.

Dlatego biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt nie korzystania w okresie transformacji przez byłe WPRP z żadnych programów rządowych z wykorzystaniem środków budżetowych i poniesione nakłady społeczne oraz finansowe przez byłych i obecnych pracowników, w celu zachowania zasady sprawiedliwości społecznej, podejmujemy działania zmierzające do zmiany stanu prawnego, umożliwiającego utworzenie Spółki Pracowniczej przez pracowników byłych WPRP i nieodpłatne przekazanie przez Skarb Państwa na jej rzecz udziałów do łącznej z posiadanymi wielkości 51% oraz przekazaniu pozostałych 49% Ministrowi Obrony Narodowej, w celu ich wniesienia do Spółki Pracowniczej z tzw. prawem złotej akcji, dającym możliwość zablokowania decyzji rozbieżnych z interesem MON.

Z uwagi na fakt nie dysponowania przez powołany Komitet środkami finansowymi, technicznymi oraz brakiem kompleksowej obsługi prawnej, pozwalającej na przygotowanie rozwiązań prawnych zapewniających poszanowanie praw słusznie należnych byłym i obecnym pracownikom spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, zwracamy się do zainteresowanych byłych i obecnych pracowników Spółek WPRP, organizacji związkowych i społecznych, do stanowiących prawo oraz stojących na straży jego stosowania o włączenie się i pomoc w tym zakresie.

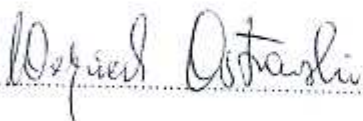
Odnosząc się do planów prywatyzacji zawartych w „Strategii Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2007-2012” w zakresie spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych i biorąc pod uwagę działania biznesowe oraz publikacje medialne dotyczące skandalicznych i bezprawnych, naszym zdaniem, zachowań BUMAR Sp. z o.o. sprzeciwiamy się działaniom godzącym w interes spółek, byłych i obecnych pracowników oraz w zabezpieczenie systemu obronności państwa.

Informujemy, że w powyższej sprawie wystąpiliśmy z analogicznymi pismami do: Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Premiera RP, Ministra Gospodarki, Ministra ON, Przewodniczącego NSZZ Pracowników Wojska, Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Klubów Parlamentarnych i Klubów Poselskich oraz do posłów z regionu.

W związku z powyższym zwracamy się do Klubu Poselskiego Lewica, o osobiste zaangażowanie i współpracę z Komitetem, w celu wypracowania rozwiązań prawnych umożliwiających wyegzekwowanie przestrzegania równości praw obywateli Rzeczypospolitej.

Zastępca Pełnomocnika Komitetu

Pełnomocnik Komitetu

Korespondencje zwrotne proszę kierować na:

e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

tel./ fax: 56-6964877

NSZZ „Solidarność”. Podregion Grudziądz; Krzysztof Brzeski, ul. Małomyłńska 1, 86-300 Grudziądz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH.

Grudziądz 09.06.2010 r.

**Przewodniczący
Klubu Poselskiego
Polskiego Stronnictwa Ludowego**

ul. Wiejska 4/6/8
00-902 WARSZAWA

e-mail: listy@sejm.gov.pl

Informujemy, że organizacje społeczne działające w Wojskowych Zakładach Uzbrojenia S.A w Grudziądzu, uwzględniając liczne głosy załogi i byłych pracowników przedsiębiorstwa, wzywających do obywatelskiego nieposłuszeństwa, nierozumiejących i negujących stan prawny, zakładający wniesienie Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu do Bumar sp. z o.o., zgodnie z art. 5 ust 2. Ustawy z dnia 24 czerwca 1999 roku o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz.U. Nr 62, poz. 688), zainicjowały i poprzez grupę 16 osób, które złożyły stosowne oświadczenie woli, utworzyły KOMITET INICJATYWY SPOŁECZNEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH, wyznaczając do reprezentowania oraz działania w imieniu i na rzecz Komitetu swych przedstawicieli w następującej kolejności:

- Pełnomocnik Komitetu: Stefan Sulikowski,
- Pierwszy Zastępca Pełnomocnika: Wojciech Ostrowski,
- Drugi Zastępca Pełnomocnika: Henryk Mira.

Zgodnie z założeniami, określonymi na spotkaniu inauguracyjnym w dniu 28.05.2010 r., zakładającymi przyjęty tok postępowania, uruchomiliśmy w dniu 02.06.2010 r. pod adresem: www.obywatelska-prywatyzacja-wprp.grudziadz.com lub skróconym: www.wprp.grudziadz.com stronę internetową „Komitetu”, na której będą publikowane i poddawane pod szeroki osąd społeczny wszystkie informacje oraz poczynania w sprawie.

Dlaczego? Bo nie jesteśmy obywatelami drugiej kategorii i żądamy oraz będziemy dążyć krokami prawnymi do egzekwowania równego traktowania.
Przyjmowaliśmy z niezadowoleniem i niepokojem działania naruszające prawa równego traktowania w 20 letnim okresie transformacji, w którym to w odniesieniu do grupy przedsiębiorstw WPRP nie stosowano wsparcia restrukturyzacji i osłon programowych dla zwalnianych pracowników analogicznie, jak miało to miejsce w podmiotach przedsiębiorstw sektora zbrojeniowego. Ponadto sprzeciwiamy się obecnym niezrozumiałym poczynaniom, racjonalnie niewytłumaczalnym, prowadzącym do zatracenia dorobku i miejsc pracy pracowników skomercjalizowanych spółek WPRP, poprzez realizowanie niezgodnie z prawem programu zakładającego wniesienie tych spółek do Bumar sp. z o.o., na co wskazują już nie tylko zainteresowani byli i obecni pracownicy, ale również przedstawiciele Rządu oraz parlamentarzyści.

Dodatkowym aspektem w sprawie jest obecny i planowany stan prawny, określający i jednoznacznie wskazujący, że wniesienie spółki do Bumar sp. z o.o. spowoduje praktycznie utracenie potencjalnie nabytych uprawnień do akcji z tytułu prywatyzacji skomercjalizowanego przedsiębiorstwa, co w ocenie uprawnionych stanowi kolejne, po 20 letnim braku wsparcia

Korespondencje zwrotną proszę kierować na:

e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

tel./ fax: 56-6964877

NSZZ „Solidarność”. Podregion Grudziądz; Krzysztof Brzeski, ul. Małomłyńska 1, 86-300 Grudziądz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH.

restrukturyzacji, naruszenie praw równego traktowania obywateli zatrudnionych i byłych pracowników Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, dla których organem założycielskim był Minister Obrony Narodowej.

Dlatego biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt nie korzystania w okresie transformacji przez byłe WPRP z żadnych programów rządowych z wykorzystaniem środków budżetowych i poniesione nakłady społeczne oraz finansowe przez byłych i obecnych pracowników, w celu zachowania zasady sprawiedliwości społecznej, podejmujemy działania zmierzające do zmiany stanu prawnego, umożliwiającego utworzenie Spółki Pracowniczej przez pracowników byłych WPRP i nieodpłatne przekazanie przez Skarb Państwa na jej rzecz udziałów do łącznej z posiadanymi wielkości 51% oraz przekazaniu pozostałych 49% Ministrowi Obrony Narodowej, w celu ich wniesienia do Spółki Pracowniczej z tzw. prawem złotej akcji, dającym możliwość zablokowania decyzji rozbieżnych z interesem MON.

Z uwagi na fakt nie dysponowania przez powołany Komitet środkami finansowymi, technicznymi oraz brakiem kompleksowej obsługi prawnej, pozwalającej na przygotowanie rozwiązań prawnych zapewniających poszanowanie praw słusznie należnych byłym i obecnym pracownikom spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, zwracamy się do zainteresowanych byłych i obecnych pracowników Spółek WPRP, organizacji związkowych i społecznych, do stanowiących prawo oraz stojących na straży jego stosowania o włączenie się i pomoc w tym zakresie.

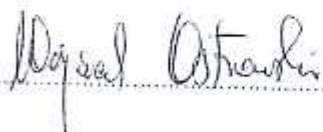
Odnosząc się do planów prywatyzacji zawartych w „Strategii Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2007-2012” w zakresie spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych i biorąc pod uwagę działania biznesowe oraz publikacje medialne dotyczące skandalicznych i bezprawnych, naszym zdaniem, zachowań BUMAR Sp. z o.o. sprzeciwiamy się działaniom godzącym w interes spółek, byłych i obecnych pracowników oraz w zabezpieczenie systemu obronności państwa.

Informujemy, że w powyższej sprawie wystąpiliśmy z analogicznymi pismami do: Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Premiera RP, Ministra Gospodarki, Ministra ON, Przewodniczącego NSZZ Pracowników Wojska, Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Klubów Parlamentarnych i Klubów Poselskich oraz do posłów z regionu.

W związku z powyższym zwracamy się do Klubu Poselskiego PSL, o osobiste zaangażowanie i współpracę z Komitetem, w celu wypracowania rozwiązań prawnych umożliwiających wyegzekwowanie przestrzegania równości praw obywateli Rzeczypospolitej.

Zastępca Pełnomocnika Komitetu

Pełnomocnik Komitetu

Korespondencje zwrotną proszę kierować na:

e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

tel./ fax: 56-6964877

NSZZ „Solidarność”, Podregion Grudziądz; Krzysztof Brzeski, ul. Małomińska 1, 86-300 Grudziądz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH.

Grudziadz 08.06.2010 r.

Minister Obrony Narodowej

Bogdan KLICH

Al. Klonowa 1
00-909 WARSZAWA

fax: 22 687 17 22

Informujemy, że organizacje społeczne działające w Wojskowych Zakładach Uzbrojenia S.A w Grudziadzu, uwzględniając liczne głosy załogi i byłych pracowników przedsiębiorstwa, wzywających do obywatelskiego nieposłuszeństwa, nierozumiejących i negujących stan prawny, zakładający wniesienie do Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A. w Grudziadzu do Bumar sp. z o.o., zgodnie z art. 5 ust 2. Ustawy z dnia 24 czerwca 1999 roku o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz.U. Nr 62, poz. 688), zainicjowały i poprzez grupę 16 osób, które złożyły stosowne oświadczenie woli, utworzyły KOMITET INICJATYWY SPOŁECZNEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH, wyznaczając do reprezentowania oraz działania w imieniu i na rzecz Komitetu swych przedstawicieli w następującej kolejności:

- Pełnomocnik Komitetu: Stefan Sulikowski,
- Pierwszy Zastępca Pełnomocnika: Wojciech Ostrowski,
- Drugi Zastępca Pełnomocnika: Henryk Mira.

Zgodnie z założeniami, określonymi na spotkaniu inauguracyjnym w dniu 28.05.2010 r., zakładającymi przyjęty tok postępowania, uruchomiliśmy w dniu 02.06.2010 r. pod adresem: www.obywatelska-prywatyzacja-wprp.grudziadz.com lub skróconym: www.wprp.grudziadz.com stronę internetową „Komitetu”, na której będą publikowane i poddawane pod szeroki osąd społeczny wszystkie informacje oraz poczynania w sprawie.

Dlaczego? Bo nie jesteśmy obywatelami drugiej kategorii i żądamy oraz będziemy dążyć krokami prawnymi do egzekwowania równego traktowania.
Przyjmowaliśmy z niezadowoleniem i niepokojem działania naruszające prawa równego traktowania w 20 letnim okresie transformacji, w którym to w odniesieniu do grupy przedsiębiorstw WPRP nie stosowano wsparcia restrukturyzacji i osłon programowych dla zwalnianych pracowników analogicznie, jak miało to miejsce w podmiotach przedsiębiorstw sektora zbrojeniowego. Ponadto sprzeciwiamy się obecnym niezrozumiałym poczynaniom, racjonalnie niewytłumaczalnym, prowadzącym do zatracenia dorobku i miejsc pracy pracowników skomercjalizowanych spółek WPRP, poprzez realizowanie niezgodnie z prawem programu zakładającego wniesienie tych spółek do Bumar sp. z o.o., na co wskazują już nie tylko zainteresowani byli i obecni pracownicy, ale również przedstawiciele Rządu oraz parlamentarzyści.

Dodatkowym aspektem w sprawie jest obecny i planowany stan prawny, określający i jednoznacznie wskazujący, że wniesienie spółki do Bumar sp. z o.o. spowoduje praktycznie utracenie potencjalnie nabytych uprawnień do akcji z tytułu prywatyzacji skomercjalizowanego przedsiębiorstwa, co w ocenie uprawnionych stanowi kolejne, po 20 letnim braku wsparcia

Korespondencje zwrotną proszę kierować na:

e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

tel./ fax: 56-6964877

NSZZ „Solidarność”, Podregion Grudziadz, Krzysztof Brzeski, ul. Małomińska 1, 86-300 Grudziadz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH.

restrukturyzacji, naruszenie praw równego traktowania obywateli zatrudnionych i byłych pracowników Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, dla których organem założycielskim był Minister Obrony Narodowej.

Dlatego biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt nie korzystania w okresie transformacji przez byłe WPRP z żadnych programów rządowych z wykorzystaniem środków budżetowych i poniesione nakłady społeczne oraz finansowe przez byłych i obecnych pracowników, w celu zachowania zasady sprawiedliwości społecznej, podejmujemy działania zmierzające do zmiany stanu prawnego, umożliwiającego utworzenie Spółki Pracowniczej przez pracowników byłych WPRP i nieodpłatne przekazanie przez Skarb Państwa na jej rzecz udziałów do łącznej z posiadanymi wielkości 51% oraz przekazaniu pozostałych 49% Ministrowi Obrony Narodowej, w celu ich wniesienia do Spółki Pracowniczej z tzw. prawem złotej akcji, dającym możliwość zablokowania decyzji rozbieżnych z interesem MON.

Z uwagi na fakt nie dysponowania przez powołany Komitet środkami finansowymi, technicznymi oraz brakiem kompleksowej obsługi prawnej, pozwalającej na przygotowanie rozwiązań prawnych zapewniających poszanowanie praw słusznie należnych byłym i obecnym pracownikom spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych, zwracamy się do zainteresowanych byłych i obecnych pracowników Spółek WPRP, organizacji związkowych i społecznych, do stanowiących prawo oraz stojących na straży jego stosowania o włączenie się i pomoc w tym zakresie.

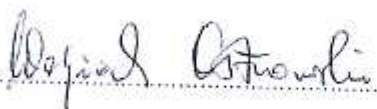
W nawiązaniu do deklaracji Premiera RP Pana Donalda TUSKA, że „dochody uzyskane z prywatyzacji służyć będą ludziom” oraz „począwszy od dzisiaj chcemy prezentując listę i harmonogram prywatyzacji, zapewnić polską opinię publiczną, że prywatyzacja, za którą odpowiada mój rząd, będzie w pełni przejrzysta”, złożonej podczas przedstawiania na Gieldzie Papierów Wartościowych planu prywatyzacji na lata 2008-2011 pytamy o tą przejrzystość i racjonalność w odniesieniu do „Strategii Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2007-2012” w zakresie wniesienia spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych do BUMAR Sp. z o.o.

Biorąc pod uwagę działania biznesowe i publikacje medialne dotyczące skandalicznych i bezprawnych, naszym zdaniem, zachowań BUMAR Sp. z o.o. sprzeciwiamy się działaniom godzącym w interes spółek, byłych i obecnych pracowników oraz w zabezpieczenie systemu obronności państwa.

Zwracamy się do Urzędu Ministra Obrony Narodowej i osobiście do Pana oraz prosimy o osobiste zaangażowanie lub wskazanie instytucji bądź osoby do współpracy, w celu wypracowania rozwiązań prawnych, wyegzekwowania zabezpieczenia potrzeb obronnych państwa i przestrzegania równości praw obywateli Rzeczypospolitej w odniesieniu do byłych i obecnych pracowników spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych.

Zastępca Pełnomocnika Komitetu

Pełnomocnik Komitetu

Korespondencje zwrotną proszę kierować na:

e-mail: komitet.prywatyzacji.wprp@op.pl

tel./ fax: 56-6964877

NSZZ „Solidarność”. Podregion Grudziądz; Krzysztof Brzeski, ul. Małomyńska 1, 86-300 Grudziądz, z dopiskiem: KOMITET INICJATYWY OBYWATELSKIEJ PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH W WYNIKU KOMERCJALIZACJI WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW REMONTOWO PRODUKCYJNYCH.

MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, 8 lipca 2010 r.

BPSP-020-9(2)/10

Pan

Stefan SULIKOWSKI

Pełnomocnik

Komitetu inicjatywy społecznej prywatyzacji
spółek powstałych w wyniku komercjalizacji
Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo
Produkcyjnych

Szanowny Panie

Odpowiadając na pismo z dnia 8 czerwca 2010 r. znak: L. dz. 002/KIOP/Wych/2010 uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

W pierwszym akapicie swego pisma informuje Pan o zawiązaniu, w trybie art. 5 ust. 2 *ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli* (Dz. U. Nr 62, poz. 688), zwanej dalej „ustawą”, Komitetu inicjatywy społecznej prywatyzacji spółek powstałych w wyniku komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo Produkcyjnych. Powyższe pozwala domniemywać, że działania te zmierzają do wykonania prawa obywatelskiej inicjatywy ustawodawczej przysługującej grupie co najmniej 100000 obywateli mających prawo wybierania do Sejmu (art. 118 ust. 2 Konstytucji RP). Tryb postępowania w sprawie inicjatywy określają przepisy wyżej powołanej ustawy. Należy podkreślić, że **skuteczne wykonywanie inicjatywy ustawodawczej przez obywateli dopuszczalne jest jedynie na warunkach określonych w ustawie.**

W świetle przepisów ustawy czynności związane z przygotowaniem projektu wnoszonej ustawy, jego rozpowszechnianiem i zbieraniem podpisów obywateli popierających projekt, wykonuje komitet inicjatywy ustawodawczej, występujący pod nazwą uzupełnioną o tytuł projektu ustawy (art. 5 ust. 1 ustawy).

Komitet inicjatywy ustawodawczej może utworzyć grupa co najmniej 15 obywateli polskich, mających prawo wybierania do Sejmu, którzy złożyli pisemne oświadczenie o przystąpieniu do komitetu ze wskazaniem imienia (imion) i nazwiska, adresu zamieszkania oraz numeru ewidencyjnego PESEL (art. 5 ust. 2 ustawy). W imieniu komitetu występuje pełnomocnik komitetu lub jego zastępca wskazani w pisemnym oświadczeniu pierwszych 15 osób tworzących komitet (art. 5 ust. 3 ustawy). Wskazać w tym miejscu należy, iż aby Marszałek

Sejmu miał rzeczywistą możliwość weryfikacji oświadczeń o przystąpieniu do komitetu oraz o wyborze pełnomocnika komitetu i jego zastępcy, komitet winien powyższe oświadczenia przedłożyć wraz z zawiadomieniem o utworzeniu komitetu.

Ponadto na pierwszym etapie postępowania z inicjatywą obywatelską komitet obowiązany jest do przedłożenia 1000 podpisów osób popierających projekt ustawy (art. 6 ustawy).

Po zebraniu 1000 podpisów obywateli udzielających poparcia projektowi ustawy, pełnomocnik komitetu zawiadamia Marszałka Sejmu o utworzeniu komitetu. Podpisy, o których mowa wyżej, stanowią część wymaganej liczby 100000 podpisów obywateli popierających projekt, przedkładanych na późniejszym etapie.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy w zawiadomieniu podaje się:

- 1) pełną nazwę komitetu oraz dokładny adres jego siedziby; nazwa komitetu, zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy, powinna zawierać człon: „komitet inicjatywy ustawodawczej” oraz tytuł projektu wnoszonej przez komitet ustawy,
- 2) dane dotyczące osób tworzących komitet (imię, nazwisko, adres zamieszkania, numer ewidencyjny PESEL),
- 3) dane pełnomocnika komitetu i jego zastępcy (imię, nazwisko, adres zamieszkania, numer ewidencyjny PESEL).

Do zawiadomienia załącza się ponadto projekt ustawy odpowiadający wymogom zawartym w Konstytucji, Regulaminie Sejmu i ustawie.

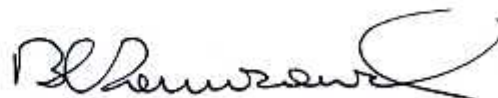
Przepis art. 118 ust. 3 Konstytucji RP nakłada na wnioskodawców obowiązek przedstawienia skutków finansowych wykonania przedkładanego projektu ustawy. Regulamin Sejmu precyzuje wymagania dotyczące projektu wnoszonej ustawy. Zgodnie z art. 34 ust. 2 Regulaminu Sejmu do składanego na ręce Marszałka Sejmu projektu ustawy należy dołączyć uzasadnienie, które powinno spełniać wymogi określone w pkt 1-7, tj. wyjaśniać potrzebę i cel wydania ustawy, przedstawiać rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana, wykazywać różnicę między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym, przedstawiać przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne, wskazywać źródła finansowania, jeżeli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego, przedstawiać założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych oraz zawierać oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej lub o stopniu i powodach niezgodności z tym prawem albo oświadczenie, że przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. Uzasadnienie powinno przedstawiać również wyniki przeprowadzanych konsultacji oraz informować o przedstawionych wariantach i opiniach, w szczególności jeżeli obowiązek zasięgnięcia takich opinii wynika z przepisów ustawy (art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu).

Odnosząc się do wymogów formalnych wykazu podpisów, wskazać należy iż zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy obywatel udziela poparcia projektowi ustawy, składając na wykazie, obok swojego imienia (imion) i nazwiska, adresu zamieszkania oraz numeru ewidencyjnego PESEL, własnoręczny podpis. Ponadto, zgodnie z art. 9 ust. 2 *in fine* ustawy oraz wzorem ustalonym w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 września 1999 r. w sprawie ustalenia wzoru wykazu obywateli, którzy udzielają poparcia projektowi ustawy stanowiącej przedmiot inicjatywy ustawodawczej (Dz. U. Nr 79, poz. 893), na każdej stronie wykazu musi znajdować się nazwa komitetu i tytuł projektu ustawy, której obywatel udziela poparcia.

Jeżeli zawiadomienie o utworzeniu komitetu inicjatywy ustawodawczej spełnia określone w ustawie warunki, Marszałek Sejmu postanawia o przyjęciu zawiadomienia (art. 6 ust. 4 ustawy). W przypadku stwierdzenia braków formalnych zawiadomienia Marszałek Sejmu wzywa pełnomocnika komitetu do uzupełnienia braków (art. 6 ust. 5 ustawy). Aby projekt wnoszonej ustawy mógł zostać skierowany do pierwszego czytania w Sejmie, pełnomocnik komitetu jest obowiązany wnieść projekt ustawy wraz z załączonym wykazem podpisów obywateli popierających projekt, w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od daty postanowienia Marszałka Sejmu o przyjęciu zawiadomienia (art. 10 ustawy).

Podsumowując wskazać należy, iż mimo powołania się na przepisy ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli przekazanego przez Pana pisma nie można potraktować jako formalnego zawiadomienia Marszałka Sejmu o utworzeniu komitetu inicjatywy ustawodawczej (art. 6 ust. 1 ustawy). Za powyższym przemawia przede wszystkim brak przedstawienia przez Pana projektu ustawy będącego przedmiotem inicjatywy ustawodawczej. Projekt ustawy jest niezbędny z uwagi na fakt, iż komitet swe uprawnienia w zakresie inicjatywy ustawodawczej realizuje poprzez wniesienie do Marszałka Sejmu projektu ustawy, który winien odpowiadać wymogom zawartym w Konstytucji, Regulaminie Sejmu oraz ustawie (art. 4 ust. 1 ustawy). Ponadto w swym piśmie zwraca się Pan do Marszałka Sejmu o „osobiste zaangażowanie lub wskazanie instytucji bądź osoby do współpracy, w celu wypracowania rozwiązań prawnych i wyegzekwowania przestrzegania równości praw obywateli Rzeczypospolitej”. Powyższa prośba stoi w sprzeczności z postanowieniami ustawy, zgodnie z którą to komitet obowiązany jest przedłożyć projekt ustawy i uzyskać dla niego odpowiednie poparcie społeczne. Mając powyższe na uwadze, z przykrością stwierdzam, że nie jest możliwe nadanie sprawie biegu przewidzianego w ustawie o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli.

tenis w pracy naczelny

Bronisław Komorowski

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

2221/5/c

Warszawa, dnia 26.07.2010 r.

**KOMITET INICJATYWY SPOŁECZNEJ
PRYWATYZACJI SPÓŁEK POWSTAŁYCH
W WYNIKU KOMERCJALIZACJI
WOJSKOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW
REMONTOWO-PRODUKCYJNYCH**

ul. Małomłyńska 1
86-300 Grudziądz

Dotyczy: pisma L.dz. 016/KIOP/Wych/2010

Lucyja Pędzina,

Opowiadając na pismo L.dz. 016/KIOP/Wych/2010 z dnia 08.06.2010 r., w którym Komitet Inicjatywy Społecznej Prywatyzacji Spółek Powstałych w Wyniku Komercjalizacji Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych (dalej KOMITET) wyraża niepokój jaki wzbudza wśród zatrudnionych i byłych pracowników spółek powstałych w wyniku komercjalizacji przedsiębiorstw państwowych należących do grupy Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych (dalej WPRP) realizacja rządowego programu pn. „Strategia Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2007 – 2012” w kwestiach poruszonych w przywołanym powyżej piśmie, przedstawiam informację jak poniżej.

„Realizowanie niezgodnie z prawem programu zakładającego wniesienie spółek powstałych w wyniku komercjalizacji WPRP do Grupy BUMAR”

Skutkiem konsolidacji produkcji i kapitału w światowym sektorze zbrojeniowym, która w latach dziewięćdziesiątych wyszła poza ramy narodowe i nabrała wymiaru ponadnarodowego, było powstanie silnych koncernów zbrojeniowych o znacznie większych – w porównaniu do stanu sprzed 20 lat – możliwościach rozwoju oraz wyraźnie poszerzonym asortymencie, zaawansowanych technologicznie systemów uzbrojenia i sprzętu wojskowego. Dzięki koncentracji potencjału badawczo-rozwojowego oraz wytwórczego, koncerny zbrojeniowe są obecnie zdolne do realizacji badań naukowych i prac rozwojowych oraz programów produkcyjnych dotyczących bardzo złożonych systemów uzbrojenia i sprzętu wojskowego, co pozwala im wykonywać zamówienia obejmujące kompleksowe wyposażanie sił zbrojnych.

Wychodząc naprzeciw wzrastającej na świecie konkurencji w przemyśle zbrojeniowym na początku bieżącej dekady zapoczątkowane zostały w kraju prace zmierzające do przebudowy strukturalnej polskiego sektora zbrojeniowego, które ostatecznie zostały określone w przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 14 maja 2002 r. *Strategii przekształceń strukturalnych przemysłowego potencjału obronnego w latach 2002-2005* (dalej – *Strategia 2002*).

Kluczowym elementem *Strategii 2002*, która prezentowała jakościowo nowe podejście do działań podejmowanych w celu dostosowania przemysłowego potencjału obronnego (ppo) do wymagań rynku – były działania systemowe w obszarze:

- organizacji funkcjonowania ppo oraz przekształceń strukturalnych sektora obejmujące konsolidację kapitałową wybranych spółek ppo, wokół Bumar sp. z o.o. (Grupa BUMAR) oraz Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. (Grupa ARP),
 - prywatyzacji spółek pozostających poza grupami kapitałowymi,
- które zaowocowały powstaniem grup kapitałowych: amunicyjno-rakietowo-pancernej skupionej wokół Bumar sp. z o.o. oraz lotniczo-radioelektronicznej skupionej wokół ARP S.A.

Kontynuacja działań zmierzających do przekształcenia ppo w efektywnie funkcjonujący sektor produkcyjno-usługowy była prowadzona w oparciu o przyjęty w dniu 31.08.2007 r. przez Radę Ministrów dokument pn. „*Strategia konsolidacji i wspierania rozwoju polskiego przemysłu obronnego w latach 2007 – 2012*” (dalej: *Strategia 2012*). Zgodnie z jej postanowieniami przekształcenia własnościowe (prywatyzacja) spółek ppo są lub będą realizowane poprzez:

- a) kontynuowanie procesu konsolidacji kapitałowej sektora obronnego wokół spółki Bumar sp. z o.o. (objęcie procesem konsolidacji kapitałowej: WPRP - w ramach podgrupy obsługowo-remontowej, niektórych jednostek badawczo-rozwojowych realizujących zadania na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa oraz niektórych spółek z Grupy ARP), które ma w szczególności na celu:
 - skupienie najważniejszych z punktu widzenia potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa podmiotów narodowego potencjału przemysłu obronnego,
 - wzmocnienie kapitałowe podmiotów wchodzących do grupy kapitałowej,
 - wzmocnienie pozycji rynkowej podmiotów wobec krajowych i zagranicznych producentów i odbiorców uzbrojenia i sprzętu wojskowego (UiSW), jak również podniesienie ich wiarygodności w relacjach z instytucjami finansowymi,
 - skoordynowanie działalności podmiotów ppo w obszarze marketingowo-handlowym,
 - skoordynowanie polityki w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinie UiSW,
- b) pozyskanie inwestorów strategicznych, innych niż Bumar sp. z o.o. w szczególności dla podmiotów, w których istnieje duże zapotrzebowanie na kapitał oraz potrzeba pozyskania nowych technologii. Pozyskanie inwestorów strategicznych ma na celu stworzenie

dogodnej płaszczyzny do włączenia się podmiotów sektora obronnego w międzynarodowe programy badawczo-rozwojowe i produkcyjno-usługowe dotyczące UiSW, a także wyrobów podwójnego przeznaczenia.

W latach 2008-2009 pozytywnie zakończył się jedynie proces pozyskania inwestora zagranicznego dla spółki WSK PZL-ŚWIDNIK S.A. (Agusta Westland),

- c) konsolidację z Grupą BUMAR i pozyskanie innego inwestora strategicznego (wariant mieszany) - ten wariant prywatyzacji dopuszcza *Strategia 2012* po zakończeniu procesu konsolidacji grupy BUMAR, kiedy to możliwe będzie pozyskanie dla poszczególnych podgrup (dywizji), bądź poszczególnych jej podmiotów, partnerów strategicznych.

Należy jednocześnie podkreślić, że aktualnie realizowana *Strategia 2012* nakłada na Ministerstwo Obrony Narodowej, w stosunku do nadzorowanych WPRP, obowiązek dokonania - we współpracy z MG i MSP - analiz techniczno-organizacyjnych i ekonomicznych (dalej: *Analizy*) prowadzonych z uwzględnieniem wieloletnich potrzeb Sił Zbrojnych w czasie pokoju i wojny, w efekcie czego określone miały być WPRP, w stosunku do których zasadnym byłoby pozyskanie inwestora strategicznego (branżowego). Z wyżej wymienionego obowiązku resort obrony narodowej wywiązał się i w dniu 23.12.2009 r. przekazał przedmiotowe *Analizy* do Ministerstwa Skarbu Państwa. Aktualnie w MSP trwają prace związane z wyłonieniem doradców prywatyzacyjnych, którzy będą zobowiązani do opracowania analiz przedprywatyzacyjnych, co jest warunkiem niezbędnym do zbycia akcji na rzecz inwestora jakim jest Bumar sp. z o.o.¹, tj. objęcia akcji spółek powstałych w wyniku komercjalizacji WPRP przez Bumar sp. z o.o. w zamian za objęcie w tej spółce przez Skarb Państwa udziałów w podwyższonym kapitale.

Wskazać również należy, że zgodnie z projektem ustawy o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa spółki będące aktualnie w nadzorze Ministra Obrony Narodowej zostaną przekazane w nadzór Ministra Skarbu Państwa. Ponadto informuję, że zgodnie z zaleceniami Stałego Komitetu Rady Ministrów trwają aktualnie prace mające na celu przyznanie Ministrowi Obrony Narodowej szczególnych uprawnień wobec spółek przemysłowego potencjału obronnego w kontekście zabezpieczenia interesów Sił Zbrojnych RP.

Biorąc pod uwagę genezę, cel powstania odnoszących się do polskiego przemysłu obronnego strategii rządowych, ich realizację oraz działania podejmowane przez resort obrony narodowej w zakresie przyznania szczególnych uprawnień Ministra Obrony Narodowej wobec spółek przemysłowego potencjału obronnego nadużyciem jest zakładanie, iż program konsolidacji polskiego przemysłu obronnego realizowany jest niezgodnie z prawem.

¹ Art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.)

„Wniesienie spółek powstałych w wyniku komercjalizacji WPRP do Grupy BUMAR spowoduje utracenie potencjalnie nabytych uprawnień do akcji z tytułu prywatyzacji skomercjalizowanego przedsiębiorstwa (naruszenie praw równego traktowania obywateli zatrudnionych i byłych pracowników WPRP, dla których organem założycielskim był Minister Obrony Narodowej).”

Przedsiębiorstwa państwowe należące do grupy Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych, zostały w latach 2004-2008 przekształcone (skomercjalizowane) przez Ministra Skarbu Państwa w spółki prawa handlowego i po wpisaniu ich do rejestru przedsiębiorców funkcjonują od tzw. dnia komercjalizacji jako spółki prawa handlowego.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. *o komercjalizacji i prywatyzacji*² z dniem wpisania ww. spółek do rejestru przedsiębiorców, uprawnionym pracownikom przysługuje prawo do nieodpłatnego nabycia do 15% akcji objętych przez Skarb Państwa. Uprawnionymi do nieodpłatnego nabycia akcji (zgodnie z art. 2 pkt 5, lit. a i c ww. ustawy) są osoby, które:

- w dniu wykreślenia z rejestru komercjalizowanego przedsiębiorstwa państwowego były pracownikami tego przedsiębiorstwa,
- przepracowały łącznie co najmniej 10 lat w komercjalizowanym przedsiębiorstwie państwowym, a rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło wskutek przejścia na emeryturę lub rentę albo z przyczyn nie dotyczących pracowników.

Wniesienie (**prywatyzacja**) spółek powstałych w wyniku komercjalizacji WPRP do Grupy BUMAR, dokonane na podstawie art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. *o komercjalizacji i prywatyzacji*, polegające na objęciu akcji spółek powstałych w wyniku komercjalizacji WPRP przez Bumar sp. z o.o. w zamian za objęcie w tej spółce przez Skarb Państwa udziałów w podwyższonym kapitale **nie będzie obejmować 15% pakietu akcji przysługujących pracownikom, którzy nabyli prawo do nieodpłatnego ich nabycia.** Uprawnieni pracownicy będą mogli zatem skorzystać z prawa do nabycia akcji nieodpłatnie, o ile w ciągu sześciu miesięcy od dnia wpisania spółki do rejestru złożą pisemne oświadczenie o zamiarze nabycia akcji (patrz: art. 38 ust. 1 ustawy *o komercjalizacji i prywatyzacji*). Biorąc pod uwagę powyższe należy podkreślić, że nie istnieją jakiegokolwiek przesłanki, które mogłyby **spowodować utratę potencjalnie nabytych uprawnień do akcji z tytułu prywatyzacji skomercjalizowanego przedsiębiorstwa.**

„Utworzenie Spółki Pracowniczej przez pracowników byłych WPRP i nieodpłatne przekazanie przez Skarb Państwa na jej rzecz udziałów do łącznej z posiadanymi wielkości 51% oraz przekazaniu pozostałych 49% Ministrowi Obrony Narodowej, w celu ich wniesienia do Spółki Pracowniczej z tzw. prawem złotej akcji, dającym możliwość zablokowania decyzji rozbieżnych z interesem MON.”

Biorąc pod uwagę fakt, iż na gruncie obowiązującego prawa nie zachodzi możliwość utraty nabytych uprawnień przez pracowników do nieodpłatnego nabycia do 15% akcji w spółkach powstałych w wyniku komercjalizacji WPRP, wydaje się, że tworzenie spółki

² Dz.U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397 z późn. zm.

pracowniczej i nieodpłatne przekazanie przez Skarb Państwa na jej rzecz części udziałów, w celu ich wniesienia do Spółki Pracowniczej z tzw. prawem złotej akcji, dającym możliwość zablokowania decyzji rozbieżnych z interesem MON nie jest uzasadnione, a także sprzeczne z aktualnie obowiązującą ustawą o komercjalizacji i prywatyzacji oraz Strategią 2012 i działaniami podjętymi przez resort obrony narodowej odnośnie przyznania szczególnych uprawnień wobec spółek przemysłowego potencjału obronnego w kontekście zabezpieczenia interesów Sił Zbrojnych RP.

„Wskazanie instytucji lub osoby do współpracy w celu wypracowania rozwiązań prawnych, wyegzekwowania zabezpieczenia potrzeb obronnych państwa i przestrzeganie równości praw obywateli Rzeczypospolitej w odniesieniu do byłych i obecnych pracowników spółek powstałych w wyniku komercjalizacji WPRP.”

Wszelkie aspekty związane z utworzeniem tzw. *Spółki Pracowniczej* zostały opisane w dokumencie pn. „Przewodnik po prywatyzacji pracowniczej” opracowanym na zlecenie Ministerstwa Gospodarki przez spółkę Krawczyk i Wspólnicy Spółka Komandytowa. Przedmiotowy dokument dostępny jest na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki.

Jednocześnie nadmieniam, że aktualnie zgodnie z decyzją Nr 41/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie kierowania Ministerstwem Obrony Narodowej³, Regulaminem organizacyjnym Ministerstwa Obrony Narodowej stanowiącym załącznik do Zarządzenia Nr 40/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 22 listopada 2006 r. w sprawie regulaminu organizacyjnego Ministerstwa Obrony Narodowej⁴ oraz udzielonym przez Ministra Obrony Narodowej pełnomocnictwem udzielonym Podsekretarzowi Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej ds. Uzbrojenia i Modernizacji z dnia 9 grudnia 2009 roku kompetencje w zakresie działalności podmiotów przemysłowego potencjału obronnego, w tym spółek powstałych w drodze komercjalizacji WPRP, wykonuje Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej ds. Uzbrojenia i Modernizacji oraz Dyrektor Departamentu Polityki Zbrojeniowej MON.

Wyrażam nadzieję, że przedstawione informacje w znacznym stopniu wyjaśniają kwestie poruszane w przywołanym na wstępie piśmie, a także przyczynią się do ustąpienia wątpliwości jaki wzbudza wśród zatrudnionych i byłych pracowników spółek powstałych w wyniku komercjalizacji przedsiębiorstw państwowych należących do grupy WPRP realizacja rządowego programu pn. „Strategia Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2007 – 2012”.

Bogdan KLICH

³ Dz. Urz. MON Nr 2, poz. 12 z późn. zm.

⁴ Dz. Urz. MON Nr 21, poz. 270 z późn. zm.